

శ్రీ రఘు.

శ్రీ రామచంద్ర పరబ్రహ్మజేనమః

కాలజ్ఞాన తత్వములు

పబ్లిషర్.

ఐ. నీత రామయ్య

శ్రీ వితల్ విలాస్ బుక్ డిపో.

కడప.

[వెం 0-8-0]

1946

శ్రీ గురుభ్యోనమః
 శ్రీ గురుఅల్లాడుపల్లె వీరభద్రాయనమః
 పోతులూరు వీరబ్రహ్మాంగారి

కాలజ్ఞాన తత్త్వములు

పరిమి వీరాచార్యులు అయ్యగారు నిత్యనేవాధురంధరులు
 సత్యము తప్పనివారు ధర్మాత్ములని పెద్దలు నిశ్చయించిరి.

శ్రీమద్వేదాగమ ప్రతిపాదిత వీరశైవాగార సంపన్ను
 లయిన శ్రీ గురుమల్లికార్జున భ్రమరాంబా వరప్రసాదకు లయిన
 ఆక్షయాచార్య షడక్షరనిరాధార స్వాములవారిపరంపరులగురాజశ్రీ
 కందిపల్లయ్యపల్లె పోతులూరి వీరబ్రహ్మాముగారికి యుష్మత్పద
 నేవాధురంధర ప్రియశిష్యుడు సుఖాయిలాకా గని యాత్మకూరు
 కావురస్తులయిన పరిమి గురులింగ జ్యేష్ఠకుమారుడువీరాచార్యులు
 అనేకచేల శిరస్సాష్టాంగ నమస్కారములు స్వామీ.

గురువు శిష్యులకు విన్నవించు సీసపద్యము.

అటువంటి వంశకుండిటువంటియోగంబు నంటిత శిష్యున
 కివ్వరాదు . శిక్షించి కాంతి పరీక్షించి తనశిక్షనోపికతోడను జెప్ప
 వలయు. తనశిక్షనొప్పని తామసాత్మునకు తత్త్వంబు జెప్ప తా మం
 దుడగును వేష ఛాపలచేత విఱివీగుటెకాని వాడు తత్త్వజ్ఞుడు
 కాడుకనుక. తొలుతనీవిటుశిష్యుని గుణములన్ని చూచి దిట్టుచు
 సుగుణములను చెప్పగావలె తన శిక్ష నొప్పకున్న. నూరకే
 శాంతిదొందియు నుండవలయు॥

సంది వచనము.

పూజకు నేనొస్తి బ్రహ్మపూజకు నేనొస్తి పూజకునేనొస్తి
 పున్నమవెన్నెల కాయముసిద్దిని కలిపేటి వస్తువ ॥పూ॥ మనసున

నుదకము మాయరూపం అగ్నిత్రోధం బుద్ధిగంధం చిత్తంబిలాశ
 తలు తీసుకరమృతెఘసుడు విరబ్రహ్మముసపను॥పూ॥ ఏడుమెట్ల
 విచ్చెనవెనుక వెలుగుదాటి పువ్వులకొసుర ఆంండతేజం వెలిగే
 గురుని ఆత్మపూజలు చేసెటందుకు॥పూ॥ మొదలును కాళ్లను కొ
 మ్మలు చేసెటందుకు చెవులు ముక్కులు మొగ్గ కన్నులు నాగ
 మల్లె పువ్వులు తీసుక॥పూ॥ నమ్మిక నాగాభరణంబు తీసుక నాలుక
 నారాపాత్రచేసుక వేడుక మంగళ హారతి తీసుక చూపు రూపు
 నైవేద్యం శివునికి తీసుక ॥పూ॥ పలుకుగుట ప్రాణజంట ప్రపం
 చమంరట అభండ పోతులూరు వీరబ్రహ్మము.

వ చ స ము

నేజూచినానే బ్రహ్మమునాలో నేజూచినానే సకరునాలో
 నేజూచినానే ॥నే॥ నేజూచినానమ్మ నెలతరో తారక రాజయోగము
 నందు రంజిల్లనాగురుని॥నే॥ కన్నులనడుమాను సన్నంపుదిద్ది నా
 తిన్నాగవెలిగేటి పున్నమ చంద్రుని ॥నే॥ ఫాలనాగమునందు నీల
 త్యోతులనడుమ నోలలాడుచున్న వరలింగ మూర్తిని ॥నే॥ చూ
 పులలోపల పాపలనడుమను వ్యాపించి వెలిగేటి ఆపరంత్యోతిని
 ॥నే॥ చక్షురాగ్రమునందు పశ్చిమవీధిని నిక్షేపమయి వెలుగు సాక్షి
 భూతుని నాలో ॥నే॥ చందమామకు నడుమ కుండలార్యతి యని
 ఆనందముగ నేడు హరిపోతులూరయ్య ॥నే॥

వ చ న ము,

పాలోయమ్మపాలు నాదేహమెరుగని పాలు పాలుపాలు
 యని ప్రణవము పట్టుక ధారణచేనే ధీరులకెల్లను ॥పా॥ పెరుగో
 యమ్మ పెరుగు సద్గురుని కృపచేగల్గు పెరుగు అయిదింటను తర
 చినముక్తికాంత ముదమున జిలికిన ॥పె॥ చల్లో యమ్మా చల్లా
 సద్గురు వాక్యంబె నెగచల్లా చిల్లి బహుభేదరి ముద్రయు సత్కృతి

వీధిని సమీరనమైన ||చ|| సెన్నోయమ్మ వెన్న సద్గురువాక్యములే
విన్నా వెన్నా. శలికన్న శిఖాఘటికన్న శివపరులయిన వారికి ||వె||
నెయ్యో యమ్మనెయ్యి పునవీరబ్రహ్మముపై నెయ్యినెయ్యినెయ్యి
అరుమూడిటను ఆపరంజ్యోతి యనుభవపరులకు ||నెయ్యి||

ప చ న ము.

ఈశ్వరీ విన్నెనమ్మితి భూలోకమాతా ఈశ్వరీ విన్నె న
మ్మితి ||ఈ|| ఈశ్వరమ్మ సివుగాక మోక్షమిష్టి యెవరివశము
సాక్షిపెట్టి నిన్నునొక దీక్షచే సాదింతునమ్మి ||ఈ|| చూపులోనె
హూపమాయె చూపుహూపు యేకమాయె చూపలా నడుమానువెలిగే
పరంజ్యోతి యీశ్వరమ్మ ||ఈ|| చూడుమూర్తులాకునీవు మూల
మైనదేవతనుచు నామనంబున యీశ్వరమ్మను చూనకను నే పూజ
నేతు ||ఈ|| భక్తకోటి జనులకు ముక్తినిచ్చిన యీశ్వరమ్మకర్తి
రూపము దాల్చినీవు భక్తులనురక్షించురల్లి ||ఈ|| ఇన్నిమాటలేల
నాతో కోర్కెతీర మోక్షమిచ్చి నచ్చిదానందామువెలిగే సన్నిధి
జనని యీశ్వరీ ||ఈ|| కందిసుల్లయ్య పురవరములో మందిరమున
వెలసియుండె యింద్రుడైన పోతులూరి వీరగోవిందమ్మ జనని
||ఈశ్వరీ||

ప చ న ము.

పనికిమాలిన బ్రహ్మజ్ఞానము పలికితె బ్రహ్మాంబయ్యోనా
దీబూదిబూనుక భూర్వకాలంబున పోలువుగ టాడి డై పుట్టినా||ప||
తత్తరపడి యాచదువులు చదివితె ఆత్మచారంబయ్యోనే ||పుత్తమ
మైనసూరేండ్లుదాటితె పుత్తమపురుషుండయ్యోనా ||ప|| జాతెరుగకను
ఆడదాల్చితె జన్మరహితంబయ్యోనా నాడునేడనక నాబ్బములోపల
మేడకాంతియు చేరవలె|| ప|| రంగుగ గడ్డము బెంచక
యుంటె రాజయోగిగా బోవునా కృంగారముగ పోతులూరి సుబ్ర

కాలగ్ఘానతత్త్వములు.

హృణ్యమును చేరవలెన్॥

ద్విపదలు.

అని వీరభోగ వసంతుని కరుణ మనమున సంతోషమహి
 సుజావి ఛాపించినప్పుడు బ్రహ్మాంబులేచి కారణయోగంబై కను
 పించువరకు వీరభోగ వసంతుడై పుట్టియున్నాడు పూజసేయరె
 మీరు పుణ్యాత్ములార ఆనందాశ్రమమందు నమరియున్నాడు ఆ
 రామయోగైన అయ్యవారున్ను మేముభద్రైరవానంద యోగిన్ని
 వారును చిదంబర వర దీక్షితులును మేము జనగానిపల్లెలో నిల్చి
 యున్నాము. నిర్మాణమునుచేసి నిల యేడాశ్వాసములు కాలగ్ఘాన
 పత్రిక కలయణగనిట్టి కాలగ్ఘాన మహాత్యంబు కలియంగవలెకె
 అలించివిన్నను నకాలపుత్యపులు కోలాహలంబుకిల వచ్చినను
 శూల ధరుండు శూలంబులన్బేర్చు కలకలాఖిల జాలంబు
 కైవల్యబయము నొందింపుచునిపుడు సుజనులార వినడి జయ
 మునొందుచుమీరు జయభక్తికోరి ఓంకారపనియెడి యొక్కడే
 గురుడు వీరభోగవసంతుడై పుట్టియున్నాడు కానకయున్నారు.
 కర్ములై జనులు కారణంబులు ముందు కానవచ్చెడును॥

వచనము.

ఇదిగో కాలంబువచ్చెనూ హెచ్చరిక హెచ్చరిక మిన్న
 దిగో ప్రభువు మెచ్చునూ యిదిగో కాలంబు వచ్చె ఆదియేమో
 యనిమీరు మదిలోనె అనుమాన మేలనయ్య పదిలాము భేతాశ
 పంపూ ఛాదలకు చెదరాక గుడు ధ్యానం చేసుకోరయ్యా ॥ఇ॥ఇన
 మండలముననుండి ఇనతేజులిద్దారు యినరూప అస్తాద్రికేగిరయ్యా
 మననేల భూభార పుణిగి నిషిద్ధము పుసుల చేపట్టితే కడతేర
 రయ్యా ॥ఇ॥ బంగారురెక్కల పక్షులైతె రెండు ఛావంబులో

కాల జ్ఞాన తత్త్వ ము లు,

దృష్టా మాయెనయ్యా సంగతిదప్పిన నరులనెల్లనుబట్టి భంగుల చేడి వుండరోరయ్యా ||ఇ|| తలక్రికొడుకులున్న తావునఁ బోయి దండము తీసుక జరిగిరయ్యా కండాగలవార్ని కండాలు తరిగే రు కారాణ పురుషుల కనితిరగరయ్య ||ఇ|| పది యేడింటి వార్ని పట్టుకోనిపోయి ధాషింప బ్రాహ్మణుల బంపిరయ్యా వేడుకతో శివపోతులూరయ్యకు పట్టాభిషేకము సత్యమేనయ్యా ||ఇ||

ద్వి ప ద లు.

వీర ధర్మస్వామి విభవంబు మహిమయు భావించిచెప్పెద బాగుగ వినుడి చెన్నొంద వినవయ్య చెవులు పండువులుగా , కమలాలయతోడ కమలనాభుండు రమణీమణిగూడిరా ధర్మరాజు లును కదలివచ్చెనుచూడు కలికి రూపమున ముదఘండు చుండు రు మూడులోకముల ముగ్గురు త్రిమూర్తులు ముచ్చటలు నేయ మూడుకోట్ల జగములు ముందరగొలువ నాలుగుకోట్ల తురంగ డూలు నలువంక రథములు నాలుగుకోట్లు ఎడుకోట్ల దేవతలు హేమమును పదునెనిమిది కోట్ల భట వీరభటులు పదము బాడుచువెంట పద్మినిస్త్రీలు ముప్పదిమూడు కోట్ల మాకల తోను అప్యయ్య కథవిని అనందమునను , ముత్యాల చరిత్ర ముల్ పందమొప్పగొలువ సత్యవంతులుగూడి సంభ్రమ మొం దుచును భేరి వేయించెను భీకరముగాను ధారుణిలో ప్రజల తల్లడింపుచును శరణు జొచ్చిన వాని నేవకుడనుచు కరుణతో రక్షించి గారపింపుచును. వెనుకకు వాద్యముల్ మున్నుంది మ్రోయ గరుడ గంధర్వులు గనుగొనువేళ భక్తిచే రాగములు బాడుచురాగ సిద్ధ విద్యాధరులు సభ చేసియుండ దేవకన్యకలు వింజామరలు వీవ నందిక దుండుభులు నట రేగిగూయ వున్న వర్షములు గురియ పురహర ప్రియుని ఆనందగురువుల అనుమతి

చేత భావసంధికివచ్చి షక్తవత్సవండు అదికేళవులకు అభయం. బు
 నిచ్చి ఆదిలక్ష్మినిగూడి ఆనందమొంది సిద్ధాద్రినామసంవత్సరము
 నందు బనగాని పల్లెలోపల గంగనిలిచి రత్నసింహాసనమెక్కియు
 తాను కృతయుగ ధర్మంబునడిపించుకొరకు వీరపంతుడై వచ్చి
 యున్నాడు, కానకయున్నాము. బ్రహ్మాంబెమాయ కారణంబులు
 ముందుగానవచ్చెడు

వచనము

మదకాములారా గురుని పరయున్నారే । తల్లీ మరువక
 యీశ్వరమ్మను మదిలోనంచండి. తల్లీ, ను మాటిమాటికి హరుని
 నామము మాటమీరిన నాటకున్న నీ శాఖులగోట మీటి త్రోయ
 గురుదుతల్లీ । ము చేరుకొంటె తనముననాగురుబాగానకున్న వాని
 పట్టి చెట్లకేలరీతు దొడ్డిజీవులానుమీరు తల్లీ । ము, మిక్కిలిగాకర్త
 తూర్పుననొక్కటి అక్కబుట్టి రక్కసి భూతములెల్ల గ్రక్కున
 గూల లయము జేతునుతల్లీ ! మదకా, నందికొండలోపలాను నా
 ధారిమైనకత్తిపట్టి చండి భూతములాడుచుండు నిండువేడుకలను
 గానుతల్లీ । ము, ఒప్పుగాశివపోతులారప్పాను మదినుంచితేను ఒప్పు
 గస్థిరసంపదాలు యెప్పాటికిచ్చు గురుడు । ము

ద్వీపచలు

వీరుడుశూరుడు వీరాంకుడితడు మనపరాక్రమముగలగరుడ
 వాహనుడు రౌద్రాకారుండు రామచంద్రుడు గురుడై తీవిగా రావ
 ణయుద్దంబు ఆ అంకగాల్చిన అంతకుడితడు ఖడ్గ శూలంబుగని
 కిరుఖచేత మీరియుండిన వీరరామవుండితను హిమవద్గిరి యండు
 నుబోయి ఖానువాసరభరణి నక్షత్రము నందు ఖర నందమనో
 ధ్య కాలంబునందు పరమసంతుష్టుడై యిలలోను బుట్టి పాతాళ

[2]

కాలజ్ఞానతత్వములు.

లోకములో పట పటపగుల భూలోక సువర్లోక మహర్లోక ములను భూమిపైమంటలు భుగ భుగలేపి రాముధూములు జేసి దూములులేపి పనిగతెగనిమిన్ను పొందించి చూచి పగలు చుక్కలు రాలె బక బక నవ్వుగా తపసులవుడు గడ గడ వడ పెల్లార్చి కూరలు పెడబొబ్బలుపేట్టి యుంకారములు జేసి జలదిపై అప్పుడు నిండు జలంబులు నిర్జలమవును గురుతుగా శ్రీశైల గుళ్లకు బోయి మల్లికార్జునుడూచి ముచ్చటలాడి చంద్రగుప్త మహారాజు అనియెడివాని పాప విమోచనంబు నేయగా నవుడు కానక యున్నారు బ్రహ్మమును మీరు కారణంబులు ముందు గానవచ్చెడివి .

తత్వము

రాక్షసుల కులమును నీరునేను శ్రీరాములు జననంబయినాడు అతయమన తాదివ్యవత్సరంబంటు ప్రవాహంబైనాడు॥రా॥ శిక్షనేయ దుర్మార్గులమీద శక్తల బంపిస్తున్నాడు॥ యీక్షాతిలో పల మానవకోటికి వింకలు విహరిస్తున్నాడు ॥రా॥ రక్షించెదనని కొందరితోదను రహస్యములాడుచున్నాడు ॥రా॥ అన్నాతికి తానిచ్చిన మాటను ఆలోచించుచున్నాడు ॥రా॥ పన్నగేంద్రు భృగు పాశాంకుశ ధరులన్నిట నిలచె నన్నాడు ఆకాశంబున ధర్మదేవతా ఆర్చటించుట నిజమన్నాడు ॥ రా॥ జోకతో ఆధ్వని లోకములో విని చీకాకాతుండన్నాడు ముందు మార్గ శిరాష్టమిలో యుగసంధి బుట్టుట నిజమన్నాడు. ॥రా॥ ఇందుకు షర్మము మాశవలోకము లో ముందునైన నేనన్నాడు. యందుకుదప్పితే హీనజాతి వానింటనే బుట్టె నన్నాడు ॥రాక్ష॥ తుచ్చకులము ముల్లకున ముచ్చటలడుగు మన్నాడు తప్పుగాదిని విశ్వ కర్ములకే దారబోస్తి నిజమన్నాడు ॥రా॥ నూటయెనిమిది యేండ్లు కృతయుగ ధర్మము

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

నడిపే నన్నాడు॥ వేడుకతో శివపోతులూరిలో వెలుగుచునుండె
నన్నాడు,

ద్విపదలు.

కల్పవృక్షము కక్షపాలధరుండు పక్షివాహన గురుడు
లక్షణదేవ నక్షత్రమండల నాగనరేంద్రు జంబుగలభీరవో జం
భారవినుత వేదండగమన ఓంకారస్వరీచేరి తొమ్మిది శివునిగన్న
ఖండదేవుండు ఆది బ్రహ్మాంబు గుంటపైనిలిచి — లోగంట
వాయిచి మిట్ట కెగసి గురుని జంటను నిలిచి అలింగనముచేసి
అంతటనిలిచి ఆధర్మవర్తనుడు వచ్చిన కార్యంబు బంగారుదెరిగి
మెచ్చితి అడుగునున్నే మేఘ వాహనుని , దక్షిణ శ్రీశైలధాము
డు ఆతడు లక్ష తొంబదివేల ప్రమదలు గూడి అక్షణంబున నే
మొ ఆనుచు నున్నాడు

తత్త్వము

దండివాడవురా పోతులూరయ్యా దండివాడవురా దండి
వాడవు వీర చండ ప్రచండూడ నిండులోకమునందు నిలిచి వెలు
గుదువురా ॥దండి॥ దండకారణ్య బ్రహ్మాండమైన అడవి దండి
పాపము గన్న గుండవురా నీవు॥ దండి గుండము గడచి లో
కుండలీపై లేపి గుండ మీదికి లేచి యుండే ఘనుడవు నీవు
॥దండి॥ యెంతవాడవునీవు అంతరంగుడావు యింత నిర్మర దే
హము వీర బ్రహ్మామురా॥

ద్విపదలు.

అధికారహర పరాత్పర మూర్తి గురుడును సంతోష
సరణి దానొంది అడినమాటయు అలించి వినియు పోతులూర
య్యకు ఆతిభక్తితోను అడదొడగెను యేమో ఆది శంబునీతో
సకల అధిపతిరుద్రి సత్య సంచార ఆర్యామనోహరు డాదిసం

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

భుండు సకల గుణేంద్ర ఓసన్నతలీల , కాలహరణంబు యీ క
రివరిదునకు మనవి యొక్కటి పిన్నపించెద మహాత్మా॥

తత్త్వము

అగ్రాజునెదుటా వీరబ్రహ్మం అగ్రహుడయి పలికె ఆ
గ్రాజు నెదుట వీరగ్రహుడయి పలుకా భర్గవధాముడే మానుమ
న్నాడు ॥అ॥ నిగ్రహాను గ్రహశక్తి జాగారిగలసింహ వ్యాముని
డై అవుడు పరాకుగ్రహనా ॥అగ్రా॥ కదలవిడిచి లోపవన వీధిని
అధారచక్ర పురధాహుడవని ॥అగ్రా॥ శీఘ్రాము గురువి అనుగ్ర
హము వచ్చి నీలాద్రుడు అవుడు పరాకుగ్రహనా ॥అగ్రా॥

ద్వీపదలు.

మదపుతేనుంగుభంగి సహిమీదజములు , మదిలోను ద
లపక మత్తులైయుండ్రు ఖండింతులాలించి కరుణించివేగ దండిగా
కర్ముల దగ్గంబుచేసి గరగరయని పొడుతు మనకూలములతో
మేరదప్పిన వాండ్ర రెక్కలు విరుతు కల్ల నిజములు రెండు
కానక కూనె కాకులన్నిటిని కలిలో కరగింతు దండగ ద్రోహ
ముల్ గొనియేటి ననుల వజ్ర దండంబుతోను ఎనుధ జేసెదను
అదజవాహన ఆజ్ఞయిమ్మువేగ.

తత్త్వము

వినుడీ బ్రహ్మముమాయవినుడీ వినుడీ జరులారా దుడుకులు వి
టుపండి తడవుచేదు వీర గురుడు బల్కినవాక్యం విను! శంకా
లు జేసెటి కుంకాలనందరిని లంకిణి పల్లెకు జంకించు చూచును
వినుడీ! చండిరాజ్యమునుంచి దండుమారివచ్చి చంకివేసెటి వేగ
ఆండామొమీకు ఆకాశవీధిలో రాకాసిగుంపులు కేకలు బెట్టు
చూ వచ్చెకాలమాయ ॥వినుడీ॥ పోతులపలె మీరు హేతువు
తెలియక పోతులూరి గురుకు హేతువు దెలుపును వినుడీ!

కాలజ్ఞానతత్వములు

ఒప్పుగాను శివపోతులూరి గురుడు యెప్పుడో ఏ నేళనోవచ్చియు
న్నాడని వి.

ద్విపదలు

విజయనగరపు రాజు వింటి దొడ్డవాడు కంటిమంటగల
చండవా దొకడు లోకాధి గురువైరితోక గలవాడు తాను తానై
రాజ గర్భమున బుట్టి వీరధ్రు యుంకార విఘ్నేశ యనుచు,
నావములోపల భక్తియు నిలిపె , అంతర్దానియై అపుడు
చనుదేరె.

తత్వము

చెప్పలేదంటనక పొయ్యేరు నరులార గురుని చేరి మొ
క్కితె బ్రతుక నేర్చేరు ।చె। చెప్పలేదంటనక పొయ్యేరు తప్ప
దిదిగో గురునివాక్యము తప్పు త్రోవల దోవు వారల చప్పరించి
మ్రొంగు శక్తులు ।చె। మొప్పెతనమున మోసపొయ్యేరు । అది
గాక కొందఱు గొప్ప తనమున గోసుమీరేరు బుప్పడప్పుడనగ
రాదు ఎప్పుడో ఏ నేళనోమరి గుప్పుగుప్పని దాటి వోయెడు
గుఱ్ఱపడుగులు యేరుపడును ।చె। తానుతప్పయి తలచకున్నారు
తార్కాణమయితే యొక్కవతో దెలియ నేర్తుకు తోకతోడుత
తల్లి పిల్లలు జోడుబాసి యడవులందు । కాకిశోకమువేసి ప్రాణ
లు కాయగనురులు నమలించుతురు ।చె। కేకవేసియు ప్రాణ మి
డిచేరు రాకాసిమాకలు కాకబట్టి కలువరించేరు । ఆకాశము
యెర్రినను ఆరుమతములు ఒక్కటవును । లోకమందున జను
లు అందరు నీరునిప్పున మునిగిపోదురు ।చె। ఆగలువిడిచి పొ
గలుదాపేరు । అదిగాక పట్టపగలు చుక్కలను చూచిభ్రమనే
రు ।చె। భుగులు భుగులు ధ్వనులు మింటను పుట్టియేగిన పి
మ్మటను దిగులుపడుచు ప్రజలుచాలా దిక్కులేని పక్షులవుదురు

కాలజ్ఞాన తత్త్వములు,

1చె। పాపకూలు పదటగలిసేరు పుణ్యాత్ములయిన సాధికూలు
సంతసించేరు భూమిమీదా ధూముధాములు పుట్టిపెరిగిన పిమ్మ
టాను రామరామ యననివారలు రాలిపోమరు తెలిసికొండి 1చె:
ఏమొఎమొ యెరుగరున్నారు ఎండెందుచూచిన యమునిపురికే
నడువమందూరూ ధూతలంబున నిట్టిచింతలు పుట్టియణగిన పి
మ్మటను నీతి కృతయుగ ధర్మమప్పుడు నిజమునిలకడమీద తెలి
యును ॥చె॥ ముందువెనుకను గానరున్నారు మూర్ఖులై భువిలో
ముందుగతియు నెరుగరున్నారు కందువతో పిన్న పెద్దల కన్ను
గానక గర్వములచే మందె మేళము లాడువారిని బండు బండుగ
గోతురక్కడ 1చె। కీడులయినను కూడడందురు ఓనగూడినప్పుడు
యేడజూచిన వాడుకొందురు వేడుకతో పోతులూరివీరభోగ వసం
త రాయలు యేడు దీవులు యేకవక్రము నేలను బ్రహ్మాండ
మంతయు ॥చె॥

నల్లపాటి పూరి నట్ట నడుమాను యెల్లపురము పురిమి
నెల్లాండ్ల బాల నేరుపుతో బుట్టె నెరణాణ యొకతె కరమున
బిడ్డంబు చిదిసి వుండ్రంబు కేచరంబునకెగసి శంకరా యనుచు
ఊరి పూరి జ్వాల లుప్పొంగడేసి తాళలేకారులు తల్లడింపూచు .
తల్లిసిల్లల విడిచి తత్తరిగొనుచు కారడవులకేగి కన్నీరుబెట్టి య
డల శోకంబున యొక్కంగజనులు కొంత గృహంబందు ఘో
షింపుచును ఆడలుచు జనులంత హాసమౌదురవట ఆనంద యో
గంబు నడిపించు గురుని గానకయున్నారు బ్రహ్మాంబు మాయ
కారణంబులముందు గానవచ్చెడివి।

వ చ న త త్వ ము

ఇంతటను విడిస్థలంబిది యెవరె కలవి యగును సంతస
ము శివద్యాన పరులకేకాక యేడు చుట్టుకొకయేకచక్రదిశమాయ

కాంక్షాన తత్త్వములు.

మని తెలియక మగువడి గూడి చూడ జూడ తర ఏ స్వామి వి
 ధులు గలవు పండువెన్నెలకాంత నిండిన గురుడు ||ఇంత|| నలు
 గురు మంత్రులు నాయకకురేడ్గురు కరణాల ఆర్గురు ఘనముగాను
 వలువదెనమిది పదులు నరులుచెప్పెటివారు ముప్పది యైదుగు
 రు ముసద్దీలు గలరూ. ఇంతయెనిమిది మదకరులు యేకువేల
 రధాలు పదహారు లొట్టిపిట్టల్ బారుగొలువుగను యేసూరు అ
 శ్వములు యేవేళ కొలువగను , యెప్పుడు దెబ్బది రె.కువేల
 కౌల్పలమూ , యెంపయేదిన్న ఐదుగురు మాభటులు సామంతు
 లు పదినూరు తలవర్లు ప్రహారి దిరుగగను ప్రణవభేరీ మృదంగ
 పంచమ ధ్వనులచే పగలు రెయును మహాప్రభు గోష్టులు ||ఇం
 వశ్చిమ ద్వారము పద్మరాగపు కాంతి పదినూరు స్తంబాలబారు
 మండపపు పరమగురుడై లింగబావ సిదేశ్వరం పరిష్ట పోతులూరి
 శుభకల్యాణ గృహము ||ఇంత|| బలు విడిస్థలంబిది యెవరికలవి
 యగును. సంతతము శివధ్యానపరులకేగాక||

యా ల ల

శరణు పోతులూరి రాయ శరణు వీర భద్రరాయ శరణు
 వో ధై వరాయా ఓ పోతులూరయ్య కరుణతోనె మమ్ము యేల
 రా ||శ|| సూక్ష్మమైనా తనువులోనా కూరుడె వున్నాడయ్యో కూరుడు
 న్న దారితెలిసితే వో పోతులూరయ్య మోక్షద్వారమున కనుల
 చూచేనా ||శర|| కాయజూని తనువులవే కామూడేతా వున్నాడయ్యో
 కామకున్నా దారితెలిసితే ఓ పోతులూరయ్య కామాజునికన్నా
 తండ్రివి ||శరణు|| యౌవనంపు యేటివొడ్డునా జవ్వనువు జూజి
 తోట యౌవనంపు యే వో పోతులూరయ్య చూడ వేకతగా
 నగునయ్యో ఇప్పలేరు దాటవలయు తప్పింతునా యుక్తిమంత్రి
 ము నివ్వలేరు వీరుణేనుక ఓ పోతులూరయ్య తెప్పాడేనుక తేలి

కాలజ్ఞానతత్త్వములు

వస్తునా ||శరణు|| అష్టాక్షరి గండిలోనా చతురాక్షరిచీరాదీసి ధర్మ
రాజు దారితెలిపితే ఓ పోతులూరయ్యా జూచినేనుకనుగొంటిరా
||శరణు|| తెలిసి తెలియని వారికెల్ల యాలవైడూ తోచూనటా
జాలరాకు యేమి తెలుసురా ఓ పోతులూరయ్య బ్రహ్మజ్ఞాను
రైతే తెలమరా||శరణు:

అయిధాలరు మంగళ హారతి,

మంగళం మంగళం మనవంశ చిలుకకు మంగళము
పెను తోటమాతకిప్పుడు • మంగళము మంగళము మముగన్న
తల్లికిన మంగళము శ్రీ వీర బ్రహ్మమునకు మన్నురు సీరూను
మరిముద్దగా జేసి మయముతో కరమలా కొల్వమర్చి కొల్మి కో
పముచేత నుత్తై అను నాకలి కోపంబునటువలెను జేసెనిప్పుడు ।జ।
మాకులు దెప్పించి మయముతో చెక్కించి రాజులకు మిద్దెలును
రంభలకు మేడలమ కాపులకు శాలుగేండ్లు కలగ జేసెటివాడు
ఆతడోయి జగతిగురు ఆచార్యలింగ మతడు ॥జ॥ రాతి రూపైన
కావించి కాసవరు రాజులా చేతనె మ్రొక్కించిరి సర్వభూషణాలు
స్వామికి అర్పితము మ్రొక్కులెల్ల విశ్వబ్రహ్మమునకూ ।జ।పం
చ శిరసులు పశ్యేమున వొంచుకొని పలుకుచు వ్రాసెనే పద్మగి
న్నె ఆన్నమన కెవ్వడు సరివారు లేరనుచు కంచాల చేసెటి కంద
రికిని ।జ। వూచన కోవూలు సీరైన కారులు కుదురు కుంపటి
లోను పరివస్తువ అదిమీరగ సౌలహస్త గతి లాభము ఆతడో
యాజగతి గురాచార్య లింగ మతడూ ।జయ।

వీరబ్రహ్మము మీద మంగళహారతి

జయ జయ మంగళము శాంభవుడయిన శ్రీ వీరబ్ర
హ్మ కిప్పుడూ ।జయ॥ బంధూరముగ ఘటమందే జనితమైన భూ
తనాధుని గంధాబూతి బూసెదను. విభూతిబూసెదను శివశివమంగ

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

శము నీలతోయములోన వోలలాడేటి పూలమేలిమైన శివునివా
 పూజింతు ||జ|| శ్వేతార్ణవములో మూడెత్తు వాత్తలుంచి పో
 లూరు వీరగురుని నొసట వీరగురునినొసట ||జ|| అవునురా
 రు శేషా వుపమూనిబంధించి తపనకుండలి లేపినవుడే ఘోషవ
 గా ||జ|| ఆగ్నేయబిందూ ఆధారపశ్చేముసందు ఆశా మానసప
 అవుడె వెలిగించి ||జయ|| బాసురమైన గోనూర నాగేశ్వర దా
 నేలిన నమ్మిశ్వరక్షకరుణకు ||జయ జయ||

పరమ రహస్యము-సంపూర్ణము

బ్రహ్మం గారి తత్త్వములు

ఓం నశ్శివాయ స్తిమైన పది ఓం కారమేదిరా ఓం
 ఒనరుగా త్రికూట భూమద్యమంసున్న వాచెవ్వడో చూడరోతి,
 ఓం|| అ, ఆ లు యెనిమిది అక్షరములకు మూల హరుచెప్పెనో
 చూడరోతి ||ఓ|| ఆకారమును చిటక హంసలో గూమకొని ఆచిస్తు
 నున్నాడు రోరీ |ఓం| కా ఖ లు పదిరెండు పర్వములుజేసుకొని
 కన్ను మూసుకచూడరోరీ కలరేకులైదునా కాంత మొకటున్నది
 కరకండుదెరుగుచారోరి |ఓం| తా నభాయని పర్వములు చారెరిగి
 తలుపుదీసుక చూడరోరీ తెరతేరకాడునై దేవాలయములోన
 తేటగానున్నాడురోరీ |ఓం| యరలవా నారాయణ బ్రహ్మారుద్రుడు
 ఎవ్వడో చూడరోరీ శషసాహాయని శివకోతుబారయ్య సాక్షి
 గా నున్నాడురోరీ |ఓం|

పోతులూరి వీరబ్రహ్మముగారి తత్త్వములు.

ముట్లు ముట్లనియేరు ముట్లరాదనియేరు యీముటు

[3]

కాలక్షానతత్వములు.

రక్తంబు యీ శరీరంబూ ||౧: కఫలములో యీముట్టు కఫల మని వెలసింది కఫలముల లోపల కాంతిగా దుమికెన్ | ౨ | మూన్నాళ్ళు ముచ్చటలు ముట్టనితొలిగుంటె ముట్టులోపల ముట్టు ఆపియేల సమనెన్ | 3 | నెఱకొక్కదినమాయె నేర్చుతో ఈ ముట్టు పొదుతెలియకముట్టు పారాడసాగెన్ | ౪ || రెండు నెల లొక దినము అండబాయక రాత్రి శ్రీ హరిని వెదకుటకు చిలుక వలె దిరుగెన్ || ౫ || మూడు నెలలొకదినము మురికి గర్భము లోను మూలస్థానమునందు ముదేరుపరచెన్ | ౬ || నాలుగునెలలొక దినము నాగ కంఠుడొచ్చి నవమూత్రద్వారములు క్రమమేరు పరచెన్ || ౭ || అయిదు నెలలొకదినము ఆసదాశివుడొచ్చి కంఠస్థానము శిరసు క్రమమేరు పగచెన్ | ౮ || ఆరునెలలొకదినము ఆరు ద్ర ఆ బ్రహ్మ ఆభయ హస్తములిచ్చి ఆయుస్సుపోసెన్ || ౯ || ఏడునెలలొకదినము యెరుకాయె జీవునకు సతిలోన వూళ్ళొట్టి మనసుతా దెలిసెన్ | ౧౦ | ఎనిమిది నెలలొకదినము యేర్పాటుపిండంబు కాంత శ్రీ గర్భమున కదలాడుచుండెన్ | ౧౧ | తొమ్మిది నెలలొకదినము ద్వారములు విడువుపని వృత్పత్తి ఆయెను యీ పృథివిలోను | ౧౨ | తల్లియొక్కతెగాక దండ్రులెందరొగాని తన తప్పు జీర్చుపనిదండములు బెట్టెన్ || ౧౩ || ఈపిండ వచనమ్ము ఈ పిండ శాస్త్రమ్ముకారుపిండముచేత కలిసీఱుచల్లెన్ | ౧౪ | మాయపంశ్రసాని మరిపోతులారయ్య మంశ్రములు చెప్పుచు మరిబొడ్డుగోసెన్ || ౧౫ || సెలయ్యగారిసమాధిచాడను దూదేకులసిద్దయ్యగారు

బ్రహ్మాంగారి ప్రార్థన,

నమ్మితి నయ్యా వోవీరయ్య నమ్మితి నయ్యా వీరబ్రహ్మం
 నమ్మితి నయ్యా మహానుభావా | న || నమ్మితి నయ్యా నిన్ను స
 మ్మాతి తోడూతా నమ్మిన వీరధర్మ సొమ్ముజూపెగాని ||నమ్మి||

కాలక్షోణతత్త్వములు.

తనవుతోడత నన్ను పూలకే పొమ్మాని నిజసమాధిలో పండి
యున్నావయ్యా |న|| అబయలులోనుగురు ధర్మ బయలు జూపే
వానికి ||న|| అంటానికులమాని దూదేకేవాడనీ వొంటిగానిజేసి
బోతివేషయ్యా- ఆకంటిలో గురుధర్మము కనులజూపెదవని ||న||
శివయోగజీవనిష్ట శివపోతులూరయ్యా చింతలేక పూరకున్నా
వేమయ్యా-చింతతోడు వీరధర్మచింతానమ్మినగురుని ||నమ్మితి||

దూదేకుల సిద్ధయ్యగారి తత్త్వములు.

ఏకులమనినను వివరమడుగుతే యేమనితెల్పుదు లోకులకూ
పలగాకులకు దుర్మార్గులకు యీదుష్టులకు |ఏ|| ఫాలభాగమున
యాలుబాడుచు భావముకన్నది నాకులము ||ఏ|| ముట్టుచబుట్టింది
కులము ముట్టుంటున పెరిగినదీకులము ముట్టులోహారుడు ముట్టులో
శివుడు ముట్టులో బ్రహ్మం ముగ్గురు మూర్తుల మూలము దెలిసింది
కులము ||ఏ|| అంగమేమూర్థా అనేబ్రహ్మము లింగము ముందర
బెట్టుక ప్రపంచమంతా పూజలు నడిపిందికులము||ఏ|| అంగములోనే
మేకనుబట్టి లింగముతోనే గొంతుగోసి శాస్త్రమనేపాళ్ళువేసి
చతుర్ శ్రహ్మలకు పంచిపెట్టినది నాకులము ||ఏ|| ఇంటిలోపలను
యిల్లుకట్టుకొని పంటలోపల రాట్టంబట్టుక కంటిలోపల కదురు
బెట్టుకొని ముక్కులోపల యేకుబెట్టుకొని చెవులోబారా చేతి
కి తీసుక నారాయణును నరముతీసుకొని అష్టాక్షరియను తడి
తె వేసుకొని పంచాక్షరియను పంచదీసుకొని తధిమితధిమి
గుబదెబగుబదెబ ఏకినకులమే మాకులమూ ||ఏ|| ఏకిన ఏకు
లు పీకినపిండెలు లోకమంతనొక పాకముజేసుక ఏకిన కుల
మే మాకులమూ | ఏ | రొమ్మన లక్ష్మీచీరగట్టుకొని చక్కగా
సిరి పావడదొడగి అనందమైన వీరబ్రహ్మ శాల్వకప్పుకొని నింది

[3]

కాలజ్ఞానతత్వములు.

యున్నదే నాకులము ఒంటరిగాదే నాకులమూ ||ఏ|| గురుజంట
తిరుగుచు నాకులమూ ఆండపిండ బ్రహ్మాండ మెల్లను నిండియు
న్నది నాకులము |ఏ||

దూదేకుల సిద్ధయ్యగారు చెప్పిన తత్వము

కులమెంచగానేల గుణమెకారణము కులబిందుకుల
మాయె కులమెక్కువేది | కు || యోనిలింగము రెండుయేకమై
తరచగా యోనిలో పిండము వెడలెనపుడు యోని ప్రజాపతుల
యెనసిపుట్టినకులము ఘనమైన కులమేది కానికులమేది కులమెం
చగానేల గుణమెకారణము ||కు|| చావు పుట్టువు రెండుసమమని
తెలియకను తావుకొని ఈక్షణత్రయ బద్ధులైరి దినము రాత్రిల
యందు శివుని యేశురకను శివయోగమెరిగితే సిద్ధుడే గాదా |కు||
పక్షశోణితములో లిప్తమైనాకులము యుక్తి తెలిసిన గురుని భక్తి
సోహముగన్న యుక్తిబొందిన వారు యెక్కువేగాదా ||కు|| కక్య
ప భరత గౌతమ గాంగేయ శుక శానకాది ఋషిసూతులెవరూ ,
వ్యాస వాల్మీకాది వసిష్ఠ మొదలుగా వాసిగా సిద్ధగురు యీకుడే
గాదా ||కు||

యాగంటి లక్ష్మప్పగారి తత్వము

ఎంతపాపికర్మినో నేపూర్వమున శివ చింతనేయక కర్మ
జీవుండనైతి నటనంబున సతులు నెలనెలకు నొకసారి ముట్టు ర
క్తము జూచి ముట్టురోసి ఆట్టి అండాండ ము రక్త చుక్కము బ
లిసింది యీపైన ఈదేహమిదియెకాదా ||యెం|| మొదట కష్టంబు
గుచు మురికి గర్భములోను పుదయించిన దేహమిదియెకాదా ప
రగ మలమూత్రముల పునికిపట్టయిపట్టియొ ఇది |పత్యక్ష నరకం
బు కాదా ||యెం|| వదలి బహుయోనికూపమునపలుమారు వెడలిను
బదుఃఖములు కుడిచి కడుకర్మినైతియాగంటిసంజయదేవయడను

కాలక్షానతత్వములు.

చేయకు నుమ్మేలు స్వామి |యం|

రెంటికి నడుమా చోటున్నాది దేవేవారికి ఆది తెలసి
తమ మతి నిల్చి దాటిపెద్దలు అవకలికి |రెం|| రెండు చంకలుల
కాయువు గట్టుక రేవు తిరుగుట నేమిటికి రెండువేకుమా వెలుగిం
చు కొవి వెలుగుచు పదరోఆ వలికి ||రెం| చీకటి చింతల నడుమ
ను దొంగల భయమున్నది. మనకందరికి గురుమంత్రమనే గుడి
య తీసుకొని గుడముక పదరో ఆవలికి ||రెం|| లింగపల్లె పౌల
మెరిగి దాటితె దొంగ భయము లేదెవరికిని అనువమమంత్రమా
యాగంటయ్య చిత్తము గెలిచిన కొందరికి ||రెంటి||

బ్రహ్మాంగారి తత్వము

చెరుగు దాడెనె బ్రహ్మం బలిగు దాడెనే చెడుగుడు గు
డు గుమ్మన్నాధం కలుషబిందుల కనుల గూడక నడివికుమంచి
వడిగల తనయునిచె చైత్రామించిన నిండు పౌర్ణమిగ వెన్నెల
గాయ ఈకటముగ్గురుఅకట నలుగురు నడమన్ నలుపై బుట్టివక
డు చెట్టు కొట్టగా పాలు కారగా |చె|| ముప్పైరెండు అక్షరం
బుల మేలైన వొక అక్షరంబె కై గుదికై గుబ్బ బట్టి నాలుగు
మొకములె నలుగురు తరిమిన దిక్కులనె పరుగులెత్తించి చేకొని
ఆయ్యజ్ఞాచెను ఆనందించెను వింతలు తెలిసిన పోతులూరి వీర
బ్రహ్మము ||చెడుగు||

బ్రహ్మాంగారి తత్వము

ప్రభువు వచ్చె వేళాయె ప్రజలార యికనయిన
భక్తితోను పూర్వ భవములుడిగి గురుని పంచవేరితేమో శుభ
ములేనూ | ప్ర || ఖండితంబుగా నందిమండల క్షేత్రాధముడు
రెండు యేండ్లు నింకిన సుదయంతురన్నారూ అజిన్నాతోడునేగా
||ప్ర|| గుత్తి ఆదవాచి కోటా కొమ్మలసండు గురుతు జోడూచేసి

కాంక్షాన తత్వములు.

అతిగా మన్నా మాయరమన్ను బూతురు ఆల్లరాడు || ప్రా తుంగ
భద్రలోన నగుణాః గుత్తాః దుముకులాడూ అట్టు దుమికినా
మూనాళ్ళ ఆదోవ పోనన్నాజీదోడు || ప్రభు || కృతయుగ ధర్మము
నడిపిస్తూ వాని హితులా కొనగినాడూ వేగ సతతామే పోతులూరు
స్వామి సుబ్రహ్మణ్యంవాడూ || ప్ర ||

బ్రహ్మాంగారి తత్వము

రమ్మనే మన వీరగురుని తమ్మనే వుపదేశ మిమ్ముని క
మ్ముకొని కనుబొమ్మల నడుమను బొమ్మలాట లాడేగురుని ర ||
నాదబిందూ కళలచేత ఆశుతుండగాను నేను కూడి కుండలి నట్ట
సడుమను చూడ సుందరమైన గురుని || ర || ఆరుసతములందు
గురుడు ఆగ్రహించి యున్నగురుడు అరు మూడుతెంచివేసి మూ
డు వేలయి యున్న గురుని || ర || అందమైయున్నట్టి గురుని కను
బొమ్మల పైనా కోరగాను బయలుగాంచి పండువెన్నెలలో అంటి
అంటా కున్నగురుని || ర || యెన్నికాతో శివపోతులూరి వీర బోగ
వసంతరాయలు యేడు దీవులయేకరాజ్యము ఏలబొయ్యే వీర గు
రుని || ర ||

బ్రహ్మాంగారి తత్వము

వస్తాడయ్యా వీరబ్రహ్మాం వస్తాడయ్యా వస్తాడూ వీర
య్యా తెస్తాడు తగవూలు తగద్రెంచ ముల్లోకమున కాదిమూల
మైనగురుడు | వ | అల్లమా ప్రభురాయా డెల్లాలోకమలే కల్లారి
నరులాను గర్వమడచే గురుడు | వ | పెద్దాలదూషించె బుద్ధిమాలిన
జనుల గద్దించిపల్లెలా గదిమిగుమ్మేనాడు || వ | పరమభక్తుల నెల్ల
పరిపాలనా నేయా స్థిరముగవీరయ్యా గురుడు యీజగమేల | వ |

వీరబ్రహ్మాంగారి తత్వములు

వచ్చినాడు వీరబ్రహ్మాం ఓహో జనులార మీకు త్తాచి

కాలజ్ఞానకర్తృములు.

మూలు మానిగురుని గోరుకొనరయ్యా ||వ|| మొదటి యుగధర్మ
మునకు మొదటా యిదుగో విష్ణుదూతలు వువయించేరు యికా
మనకు కొదువలేదయ్యా ||వ|| గోల్కొండ ఆవాని గుత్తిగండి
కోటా కంచి కాలావశము లట్టూ బడుమూలను వివరయ్యా ||వ||
కంసూరు దొరలుయికా కారడవులు బడితిరిగేరయ్యా సందేహ
మొందుకు కాలము సమకూడినాదీ ||వ|| అంత సత్యామునాయున్న
ఇంతాలేదు అనేవారిని పంతగించి శివభక్తులు భక్షించిరయ్యా ఆ
న్ని అనుకూలమాయెను ఆనుకోరాదంట కొన్నిమాటలు కన్ను
లకు ||పండువుగాను కనుపించరయ్యా ||వ|| తారకా శివ పోతు
లారు వీరబ్రహ్మణ్యుల నిపుడు కోరికొలచినవారికి నేరము
లేదయ్యా ||వచ్చి

ఓ వీరబ్రహ్మనందా యీశపరాకు మహేశ పరాకు యే
మయ్యా ఏమయ్యా ఏమాయెనయ్యా ||ఏ|| ఏమని పలుకావు
ఏమోనామనవి ఏమాయెనయ్యా ||ఏమయ్యా తనువుతోడుత నన్ను
పూలాకుపొమ్మాని నిందుసామాధిలో పంకివున్నావా ||ఏ|| పండిన
పనసాకు ప్రయాస పడ్డట్టు పరుసవేదిసోకి బంగారమైనట్టు కొండా
వంటిది ఆశగొడుగువంటిది నీడనిస్టార్లుగా మనసునిండింప నే
మంటావయ్యా ||ఏ|| గురుతుగాను సేవ గురునమ్మియుంటిని చెదర
కుండాభక్తి శిధిలాముగాకుండా ముదురూ వెన్నెలదెట్టు ముక్తిన్నై
యుంటిని నాల్గు నడతలు చూచిన చోటాను నమ్మినానయ్యా యే
మ|| రాత్రి పగలను నిన్నేనమ్మియుంటి నాతోగలసిమాట్లాడని కా
రణమేమోతలచుట్టుతిరిగినాతవికన్న వేరేదిక్కు తల్లిలేనిబిడ్డనైతిగ
దయ్యా । యేమయ్యా|| చెప్పరానిపద్దు చేగూర్చరాదయ్యా యెప్పు
డు గురుసేవ తప్పాగనేనుంటి నిప్పువంటి వీరప్పావాడ వయి
చప్పిడిగాకుండా చెప్పిపోరాడా । యే|| వీరబ్రహ్మ||

కాలజ్ఞాన తత్త్వములు,

శ్రీ పోతులూరి వీరబ్రహ్మముగారి తత్త్వము

చెప్పెద గురుమహిమా తెలిసినంతట గురుని తెలుసుకొం
డి విప్పి చెప్పానునే నెంతటివాడ మన్ననతోనంటి వొప్పుకొండి
గుడిముందారా నొక గ్రుడ్డిముండున్నాది దొడ్డి మొండిదోవ కడ్డా
ముంది దానిఖండించి అఖండ పడవిలో కలుసుకొండి ||చెప్పెద
బూరుగా మ్రానిమీద రెండు పుట్టలుగలవు తెలుసుకొండి ఆపు
ట్టలో రెండు పెనుపాములున్నావీ పట్టుకొండి ||చె|| పుట్టుకున్నా
వాండ్రపైని రెండుగుర్నిట్లు తెలుసుకొండి ఆగ్రుడ్లమీద పెద్ద గూ
బ గూర్చున్నాది తెలుసుకొండి ఏడుకొండలనడుమా యెద్దుకూతా
వేసినది తెలుసుకొండి ఆయెద్దుకూతావిని యముడు వద్దకురాడు
తెలుసుకొండి మాడుమూలల పెట్టె మూతతీనే విధము దెలుసు
కొండి మూతతీసితె వెద్ద భూతము లగుపడును దెలుసుకొండి
భూతాలనేమరి ఆ పరంజ్యోతి యొక్కటికలదూ తెలుసుకొం
డి , ఆజ్యోతి విరబ్రహ్మం శివపోతులూరయ్య తెలుసుకొండి
||చెప్పెద||

ఏమిటికంటా పనికిరాని దేమిటికంటా మనకుగానిదేమి
టికంటా ఏమిటికంటా మరేమిలేదంటా పాముజేరిన యింటా
పండుకొనే భయమంటా ||ఏమి|| ఆలున్నాదంట మగని కనుకూ
లము కాదంట ఆలుంటె నేనుంటె ఆతిమూర్ఖురాలంటెకాలుని దూ
తంట కష్టాపెట్టునంట ||ఏమి|| మగడున్నాండంట ఆలిమీద మమ
తలేదంట మగడుంటె నేమిటి మొగిలాకు సుఖమంట యెగడి
స్తై ఈతంట దిగదీస్తై తెగదంట ||ఏమి|| కొడుకున్నాడంట కన్న
వారి పిడికెడన్న మివ్వడంట కొడుకుంటె నేమికొనసాగని వా
డంట కంటిలో యాగంబు కష్టపెట్టునింట||ఏ|| పాపిపాపిచే పంటపు
ష్టలమాగాపండినదంటపాపిచెప్పినపంటసండితేనేమంటపాపవచ్చి

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

న కంటచూపేలేదంట || ఏ || పురహరుండట పేమిల్లపుర చెన్ను
డంట పురహరుండట ముచికుందుడితడంట నోటబల్కుని కుంట
నెనగోరు గాదంట || ఏమిటికి ||

పోతులూరి వీరబ్రహ్మముగారి తత్వము

బ్రహ్మ మయశుందురోరన్నా హర హరా శివశివా పోతు
లూరయ్యా || పంచాక్షరీ సంత్ర పరనచేయన్నా పథనచేసితే య
ముదు పారిపోవన్నా పారిపోతే అంబ పల మిచ్చునన్నా
ఫలము అందేవాడు పరముతోయన్నా || బ్ర || ఆరునదులమీద
అంబ వుండన్నా , అంబలో దుర్గాంబ ఆట్లాకునన్నా ఆట్లాడితే
అంబ ఆర్దముందన్నా అర్ధమెరిగినవాడు హరియతిదోయన్నా | బ్ర
నాసికముపై చూపు నడిపించునున్నా నడిపించి నద్గురుని నమ్మి
వుండన్నా పిలిచినప్పుడెనీవు నిలిచియుండన్నా నిలిచియుండి
ననాడు నిల శివుదోయన్నా || బ్ర || మూడారువాకిళ్ళ మూతలే
యన్నా ముక్తివాకిటనిలచి తలుపుతీయన్నా లలుపుతీసితే అంబ
తాబిక్కునన్నా తేజమందినవాడు తాశివుడోయన్నా || బ్ర || జం
టవోవులు రెండంటి వూడన్నా అట్టుయూదిన వాము ఝంకించు
నన్నా ఝంకించి ఘంటనాడించునన్నా అట్టి మంటవ్వనిల
ట్లైమరవన్నా అట్లై మగచితే బట్టబయలు చూడన్నా బయలు
తో వీరగురు బ్రహ్మమోయన్నా || బ్ర ||

యాగంటివారి తత్వములు.

ఇల్లు వాకిలినాది యిల్లాలనాడనుచు ఏలత్రవసిలివయ్య
మనసా కాలనివలలోను కానకను చిక్కితివి కడతేరుతేత్రోప
మనసా || ఇ || తనయులూ చుట్టాలు తనవారు యనిసిస్మితలపో
యకేవెరిగి మనసా తనువిడ్చి వెళ్ళెనుయంబులోపల తనవెంట
రారెరి మనసా | ఇ | ఆదిమూడిటతేరి అపతేజునుగని అంది

[4]

కాలజ్ఞానతత్వములు.

మునుగనుగొనవె మనసా ||ఇ|| మేటిస్థానములోను మేటిస్థానము నందు సూటితప్పకచూడు మనసా వాటముగ బింబము తేటగా నగుపడును తెలివిగలిగ్గిబ్రతుకుమనసా సత్తు చిత్తులరెంటి సారంబుగనుగొన్న ఊరవిడుచునేమొ మనసా |ఇ| సంసారియై నీవుదారిని గనుగొన్న హింసలుతొలగునే మనసా ||ఇ|| రూపుచూపును లేని భేదరంబున జూచిదాపుజేరవె వెట్టిమనసా ||ఇ| పాపను మేల్కొంచుబయలు తెలుసుకొనిగోవ్యముగనుండు మనసా ||ఇ|| అంటిఅంటిపండు ఆరింటివెలుగుచును యింటిలోనున్నదే మనసా , ఒంటిగా యాగంటి వాసుని మదిలోన జంటబాయకనుండుమనసా

బ్రహ్మాంగారి తత్వములు ,

తియ్యనిమామిడిపండు పండుతినబోతె దొరుకాదు తీవుల పండు |తి|| పండుకు వృక్షము ప్రజలెవ్వరెరుగారు పరమాత్ముడనె యాకుపైనుండగా పండుయెనుబడినాల్గు పర్వాములై యుండు ఒరులాకు యీపండు వశముగాకుండు ||తి|| విత్తులేనిపండు విశ్వములోనుండు సత్యముమామాట నిత్యామయా అత్తుగ తల్లికి ఆ బిడ్డ పుగడైతే సత్యాము యీమాట నిత్యాముకనుదీ ||తి|| ఆలుమగడూ రెండు ఆదిలేనివాడు కొడుకుకూతురు గన్న కొడుకేడిరా , ఆల్లునితల్లిక హరిహరాదులంటు ముల్లోకమున తల్లి ముగ్గురిని మ్రింగె ||తి|| చెరువులో దావానల జేటులయి పొయ్యేరు జననమరణములేని జాతిపండ్లూ వాదభేదములేని ఓంకారమయియుండు మాతల్లి మహమ్మాయి మర్మామీపండు ||తి|| వొరులాకు యీపండు వొకడినుసుగానుండు నరులాను యీపండు నమ్మాకుండు ధరలోన యీపండు దాసులకైయుండు పరమగురు ధ్యానపరులకు పండు ||తియ్యని||

బ్రహ్మాంగారి తత్వము

మూడుకాలాలు దాటలేరయ్యా యిలమూఢజనులు .

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

మూడుకాల్యలు దాటలేరయ్యా మూడుకాల్యలతో గూడుక యి
 డా పింగళ మధ్యమందున , జతగూడి పాడి సరస్వతిని విడనా
 డి ఆవలమూడులెల్లను వాడలేకను యీదబోయేరూ సంసార వా
 రధి జాడతెలియక మునిగిపోయ్యేరు వేడుకతో హరినామము
 నొక ఓడజేసుక మూటిగడుపుచు ఏడుకొండలు దాటిపోయ్యె
 డి వాడుయెవ్వడో నూటికొక్కడు । మూడు॥ తన్ను తెలియక
 యున్నవారితో విన్న సుజ్ఞానమును దెలుపుచు కన్నులట్టె
 మూసి జ్యోతిని కంటిమనుచు తల్లడము బలికె దున్నపోతుల
 కేమి తెలుసును సన్మార్గపహిమ విన్నపురుషుల కేమిగల్గును
 తన్నుదాతెలిసియున్న సంగతి వేమన్న శతకములోని భావము
 కన్నగురువులచేతమరి తా విన్నపురుషుడు నూటికొక్కడు ।మూ।
 గంగయమనా సరస్వతులు నుప్పొంగుచును సారంగనేరులు
 తుంగభద్రా కృష్ణ కాశి గంగమొదలు నదులలోపల పొంగి
 స్నానము సేయ పొయ్యేరూ షూరికె వట్టి జంగురాళ్ళకు పూజ
 కేసేరూ సంగతిషడంగంబులు చెలగి ముద్రిక పట్టిగట్టిగ అం
 గమున పరలింగమెరిగిన పుంగవుడు తానూటికొక్కడు ।మూ॥
 బాధ గుర్చుల బోధవినుకొవి పాదతీర్థప్రసాదములచే మోద
 మొందుచు వేదవేత్తల మీదికిని కాలాచుచును మరి వాడు
 లాడక యీదబోయ్యేరు ఏలాగుముందర పాడుకొవి నేరస్తు
 లయ్యేరు నాదమైయిడ గురుని చిదంబరు పాదములుగని ఆ
 సపడి ప్రసాదములచే తృప్తుడైన వినోద పురుషుడు నూటి
 కొక్కడు ॥మూ॥

తత్త్వము.

దరిచేర్చి మీకరుణదయకు పాత్రుడనేను లక్ష్మిగోవిందా
 నిరివిగాటంకార వీధినకుమానున్న వివశించి చూచెదను గోవిందా

కాలక్షానతత్వములు.

సరియైన వేళలో సందుతిత్తులుమూసి ముందుచెప్పవె గోవిందా మందులకు శ్రీయమునా పండువెన్నెల బైటా తాండవంబాడె ద గోవిందా ॥ద॥ గర్భమందునబుట్టి దుర్బుద్ధివాడవని దూషణం బేలా గోవిందా అద్భుతముగ నీవు నఖిలాన్దములతో నానిబ్బర మైన గోవిందా ॥ద॥ పాపాత్ముడను నేను నీపాదములు నేనెరుగ కోవమేటికి గోవిందా పాపలో రూపమై రూపుకాయమున దీనమై వెలుగు గోవిందా అండపిండాండ పృథివి ఆకాశముననుండి యున్నావు గోవిందా బందెదొడ్డికితేలి పారిపోకుండనీవు బంధించి యున్న గోవిందా రెండువేలుదాటి కొండమీదనెయున్న రెండొక టైన గోవిందా దండమిదిగోనీకు దయజేసి రక్షించు అండజ్ఞాపై న గోవిందా ॥ద॥ ఆరుచక్రములుదాటి మేటిశిఖరముచాల చిత్క శతో వెలుగు గోవిందా పాదుకొని వీరగురు పాలించు పార్వతిని పై నమ్మితిని గోవిందా దరిజేర్పు మీ కరుణ ॥ద॥

శ్రీ ముక్తికాంత ఆత్మతత్వము.

శ్రీనివాసునిసేవ జేసే సిద్ధులెవ్వరె అక్కరోపూని సద్గురు సేవజేసే పుణ్యులెవరే చెల్లెలా గురుతుగా గురుసేవజేసెటి గురు లెవ్వరె అక్కరో మరుజన్మములేని మహనీయులె చెల్లెలా మహ నీయులనేవారి మతమేమొఅక్కరో ఇహములో మానాభిమానం విడిచిందె చెల్లెలా మంచిదై తే వారికే ప్రావచ బాదేమక్కరో సంచితా మూలమందే సమసిపోవును చెల్లెలా ఎంచరానిసంచితాలవి యెట్లుబోవునే అక్కరో మంచిసద్గురుసేవచేక్కళించి పోవునే చెల్లె లా దేవుడున్నతావుమాకు దెల్పగదవే అక్కరో నీవునీలో చూష చూడు నిండియుండెనె చెల్లెలా నిండియున్నతావుజేరే నిల్కడేమే అక్కరో దండిగా త్రికూటముపై దారిచూడే చెల్లెలా అందుపయ విదారిజూపే ముద్రయేదే అక్కరో....

కాలజ్ఞానతత్వములు,

భద్రమైన శాంబవీ చిన్మూద్రగాదతే చెల్లెలా . శ్రీభద్రమైనముద్ర లో శశిభానుదేవే అక్కరో ముద్రభావముగాని ముక్తిమూల మేదో చెల్లెలా స్థిరముగా నాక్షుక్తి దెల్పెనరసియేదో అక్కరో . ఆరుమాడు వీడగానే అబ్బునేమో చెల్లెలా మూడుమూడుమూడు వీడెమూలమెదే అక్కరో జోడుబాయని హంసజేరే జాడగా దల చెల్లెలా ఖ్యాతిగా భూషుధ్యమందున జాతరేమో అక్కరో ? జాతరే ముమ్మూర్తులున్నా జ్యోతిరూపమె చెల్లెలా జ్యోతిలోనూ ముఖ్యమందే నాతియెవ్వరు అక్కరో నాతియెరిగి శాంభవీగురు మాటగాదల చెల్లెలా ॥

నాసరయ్యగారు చెప్పిన తత్వములు

ఏమందు నీవూర్వఫల విశేషము నేనెంతజెప్పిన వినవు మనసా సంతతము నద్గురుని సేవకర్తృత కలిగి వర్తింపవే మనసా ఏ॥ ఏన్నాళ్లుబ్రతికేవు యేమిస్థిరమిది నీకుయేలతెలియదు మూఢ మనసా యమభాధలకు చాల యెటులోర్పెదవు నిన్నేమిచేయు దునే వో మనసా ॥యే॥ ఈ జన్మమున మోక్ష మేజన్మమునలేదు యిహమందు తెలియవే మనసా ఆకలంకమై గురు ఆస్పదంబున పరమాత్మ గలిగుండవేమనసా ॥ యే , పరభామలనుజూచి పర ద్రవ్యములుగోరి పరులదూషింపకే మనుసా శరణాగత త్రాణ బిరుదుగలిగిన గురుని సేవచేయవె వెళ్ళిమనసా ॥యే॥ మద్గురువు నార్యుని మరువకెప్పుడునీవు మానసముననుండవె మనసా ॥ తామ సంబులుమాని దరిజేరవే బాలదాసుగలిసియుండవె మనసా ॥ఏ॥

నాసరయ్య చెప్పిన తత్వములు.

గురువువదేశంబై నందుకు దుర్గుణములు మానిందెరుకా . మరువక నద్గురు పుంశ్రములోపల మర్మముదెలిసిందెరుకా ఎరుకా తారక బ్రహ్మము తనలోనుండెడిదారి తెలిసినదెరుకా , వారకాం

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

తలనుజూచి తల్లులుగావర్ణన జేసిందెరుకా మతబేధము నేయక తనలో మంకువదలినాదెరుకా రంకుజనులతో రాజ్యమునేయక రామునిదలచిందెరుకా ॥గు॥ ఇరువదియైదు తత్త్వముల లోపల హితవు దెలిసినా దెరుకా॥ మతములుకాదై వెలుగుచు నుండె మహాత్మ్యము గన్నాదెరుకా ॥గు॥ మనోబుద్ధిచిత్తా హంకారములు మరచియుండినదెరుకా సరసత్వంబుగ సాధుజనులతో వాదులు నేయనిదెరుకా ॥గు॥ పాశబంధముల పట్టుబడక పరమాత్మనుగల సిందెరుకా వాసిగ దయతో అహోబల దాసుకు దెలిసిందెరుకా.

యాగంటి లక్ష్మప్పగారి యాలలు,

సూర్య సోమావహ్ని సడుమా శౌర్యమానె చిలుకా గంటిసూర్యాదీప్తి గాయుచుండగా ఓ యాగంటిలింగా ॥ చూడ చూడాశ్చర్యమాయెగా ॥సూ॥ కంటినిండా చూచుచుండా గంటి వుదయాది గిరిమీదను సాముజేసే సంజ్ఞ తెలిసితే ఓయాగంటి లింగా సారమైనా పుట్టాజేరూనూ ॥సూ॥ పాషుపేరూ చెప్పా విష మూ ఆడ కాడా తెక్కేగదరా చీమయను పోతుకడుపూన ॥ ఓ యాగంటిలింగా । ధీరసమునా మ్రింగియుంటిరా ॥ సూ ॥ ఆకా శాన కూసేకోడి చీకటిలో ప్రొద్దు పొడిచే చింతచేయు రాగధ్యా నమూ ఓ యాగంటిలింగా యేకమైనా వెన్నెలగాయురా కాంత పాశములోనా చింతమానుబుట్టె గదరా చింతాద్రియా కొనలు సాగగా ॥ ఓయాగంటిలింగా చింతాబూసి పంకుపండెరా ॥సూ ॥ కాసరాని ఆడవిలోనా వానలేక మడుగునిండే , వా న లేని మడుగు మీద ఓ యాగంటి లింగా , మానరాని అగ్ని పుట్టె రా। ఆకులేని ఆడవి లోనా తోకలేని ప్ముగమూ బుట్టె తోకలేని మ్ముగమూ కడుపూనా ॥ ఓ యాగంటిలింగా యీకలేని పక్షి

కాంక్షానతత్త్వములు.

పుట్టెలా || సూ. పుయ్యవారే మేనభూతి వెయ్యవారే రుద్రాక్షలూ చెయ్యవారే శివుని పూజలు ఓయాగంటిలింగా కొయ్యవారెలా కర్మబంధములు.

యాగంటివారి యాలలు.

సన్నంపుదిడ్డి వాకిట పున్నామా వెన్నెలబై టా కిన్నెరాల నాదమింటిరా ||స|| వినగావినగవింశలాయెరా ||స|| ఎత్త్రామాసు వొడ్డుక్రిందా యెనిమిది వూడలున్నావి వూడావూడాయెంచి చూచి తె ||స|| యుగముజగములందే యున్నావి ||స|| నల్లాగుంటూ వట్టనడుమా తెల్లదామర పువ్వున్నాది తెల్లదామర పువ్వులోపల తెలియపరిచే దేవుడున్నాడు ||స|| ఆకాశానా కుంటనిండె కుండ నిండ పంటవండె కుప్పకాలిఅప్పతీరేనూ దీనిభావము నీకె తెలు సూనూ ||స|| దానిఅర్థమేది తెలువు పుడమి భరణాలోనుండూ ను తిండిపందాల కేమిదెలుసూను ||స|| పుట్టమీద చెట్టుబుట్టె భూమిపైని తీగబారే కాసిలోను కాయకాయదా ||ఓయా|| పర్వతానా పండూపండెరా ||స|| కిందిపంట మీదిపంట రెండుపంటాలు నలువుకుంటా చచ్చుకుంటు పుట్టుచుండూను ||ఓయా|| వూరిబయట చేరుకుంటాను ||స|| చిచ్చుకడుపూనా చీకాటిపుట్టె చీకాటి కడు పూనా చిచ్చుబుట్టె చిచ్చుచీకాటేకమయితేను ||వోయా|| చిన్నెలాడి బాలబుట్టెను ||స|| ఆలుకడుపున మగడుబుట్టె మగనికడుపున ఆలుబుట్టె ఆలుమగడు కూటమయితేనూ ||ఓయా|| అమృతకళలు చాలబుట్టెను ||స|| పాతికట్ట నూతిలోసి పండు మఱ్ఱచెట్టుబుట్టెను పండుమఱ్ఱి దోరాపండాయె ||ఓ|| పంచవన్నెలచిలుక బుట్టెరా ||స|| మమూలకోలలు మంచికమ్మ తేనెపెరుగుండగ నమ్మికతో

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

తాటిచర్ల చలమయ్యగారుచెప్పిన యాఁలు.

రూపురేఖ లేనివాడు రేపుమాపు లేనిచోట కాపురమే
 కూన్యం సున్నఁట ఓషధ్యావలిఁగ చూపుమన్న చిన్నదాయెరా
 ||రూ|| చిన్నదాని కంటిలోను యెన్న పత్రివెట్టున్నాది యెన్నమ
 ర్రిచెట్టు మీదను ఓ షధ్యావలిఁగా అన్నిదిక్కుల నధికమాయెరా
 ||రూ|| ముజ్జగములు నుదయమాయె ముజ్జగంబు లుదయాపంత
 ముమ్మూర్తులూ భావమైనది || ఓష|| ముదిత మొసలిముండఁకానె
 రా ||రూ|| గొడ్డుముండా కడుపునందు దొడ్డవాడు కొడుకుబుట్టె
 కొడుకు జగము విన గూసేరా || ఓష|| జడియక నాదామువింటిర
 || రూ|| నాదాపోషానవనమనందు దోమారెండు గజముమ్రుంగె
 ఆదిజ్ఞానా యోగామందె యుడెరా || ఓష|| ఉడయాద్రిలోవుండి
 చూచితి ||రూ|| సతతామూ పహస్రికమలా ఉదయమేరు శిఖరమునా
 కదలి తాడి చర్ల పునుడయిన || ఓష || కసిమీరా ప్రభువు
 గంటిరా || ఓ||

మంగళ హారతి.

మంగళము అకార మంగళము సాకార మంగళము ఓం
 కార మణికుందకూ మంగళఘోషీర మముగన్న తండ్రీకి ।మం
 గళము గోవిందమ్మజననికి జయ మంగళం వదాశివమంగళం
 పుట్టితిరి భువిలోన దిట్టముగ వెలిసితిరి గట్టిగా గురుసేవ గుట్టు
 తోనా దిట్టముగా గురుపీఠ దివ్యతేజంబైన ఆట్టై పోతులూరు కి
 య్యరమ్మా ।జయ! వస్తీరే శిష్యులకు వైకుంఠముననుండి యి
 స్తిరా భక్తులకు యిహపరములు కాస్తిరో పుత్రులకు కరుణతో
 ధరియించి పూస్తిపూరీ నెరిచుట్టుకుంద ||జయ|| హారతిత్తురుమీకు
 హరిహరాదులు మొదలు పురహారుని చయతోను పుణ్యచరితా ,
 పన్నుగా వై కుంఠ భానుతేజము తెచ్చి య్యరమ్మావీరిశౌరికిపాడు

కా ల జ్ఞా న త త్త్వ ము లు.

||జ|| ధారకును మాతకును వారికిని మంగళం భూలోకమాతకు పుణ్యవతికి హేతుభూతంబైన హేతువులు చదివేటి హేమించు దకు వీరవామాక్షికి ||జ|| ఒరులకును నరులకును హారికియ్యారతి పరగ వీరబ్రహ్మపరమేశునకు వరవీర గురుకిరుణ వైకుంఠమున నున్న వీరగోవిందమ్మ కెప్పుడియ్యరమ్మ ||జ||

ఈశ్వరుని మంగళహారతి.

శ్రీమహాదేవునకు చిన్మయాకారునకు అమితరూపము విరూపాక్షునకునూ అమృతబిందూ కళంకాది మధ్యాంతరహితు కు విమలమగు పరిపూర్ణ ఈశ్వరునకు జయ అష్ట దళకములునకు నాద్యంతరహితునకు సృష్టి ఈ భూసుధ్య చక్షునకును దృష్టినను బ యుటనూ దివ్యలింగంబునకు సృష్టిపాలనజేయు శ్రీగురునకు । జ అండయగు పరమాణు యమృత పురుషునకు మండలాకృతియ గు మహనీయునకు నిండియుండినసత్య నిర్వికారరూపునకు ఖండ యం ఖండమౌ మనయాత్మకూ ।జ। తాలుమూలల గట్టి భ్రమ గల్గియున్నట్టి నీలవిద్యు శ్రీకైలనిలయునకును శ్రీలుమించిన తా డిచర్ల శ్రీ శేషగురు ఫాలలోచనుడైన పరమాత్మునకు ।జ।

శివసదానంద చిన్మయద్విదూప శ్రీ వీరబ్రహ్మ రావయ్యా శివభక్తుగూడి శివపూజజేసేరూ శివరాత్రినేడు రావయ్యా । తెల్ల వారవచ్చెను ఐదునూరేళ్ళాయె ఆ రూఢిలోనుండ ఆది బ్రహ్మాండ మూర్తి బ్రహ్మాండనాయకా ||రా|| శివపోతులూరయ్య శివపూజ జేసేరూ శివరాత్రినేడు రావయ్యా || ప్రవిమలానంద పరిపూర్ణ వాసుడా బ్రహ్మస్వరూపా రావయ్యా వీరబ్రహ్మమూర్తి వేదాంత వైద్యుడ వీరనారాయణ రావయ్యా యెందుజూచిన యీనంద మయి యున్నావు బృందారక తరణా ||రావ|| సిద్ధులందరూ మిము సేవింపవచ్చిరి చిత్తాసదానంద || రావ || భావము లోవల పూజిం

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

తురః. మిమ్ముపరమశివమూర్తి రావ॥ కందిమల్లయ్య పల్లెలో వెలసిన ఘనసిద్ధమూర్తి ॥రా॥ సుజ్ఞానవంతులు సురులు మనులు మిమ్ముచూడవస్తున్నారు. రావయ్యా పగలు రాత్రిలేక పరమయి వున్నావు భక్త వత్సలముక్త ॥రా॥ లక్షరూఢిలోన రవిసహస్రము నంపు సాక్షియైయున్నావు ॥ రావ ॥ పంచభూతములను పంచాన పడవేసి మించియున్నావు. ॥రావ॥ ఈరీతిమిమ్ముగొలిచెద ఆనంద భయమున నఖిలాండమూర్తి రావయ్యా రాజయోగమునందు రంజిల్లుచున్నావు రాజశేఖరమూర్తి ॥ రావ ॥ విశ్వసంతుడవైన వీరబ్రహ్మమూర్తి వీర మహేశ్వర ॥రావ॥ సమాధిలోనాను సాక్షి జ్యోతిపైన సర్వమలదున్నావు ॥ రావ ॥ ఏవేళానీపాదపూజలు చేసెద యోగిసదానంద ॥రావయ్యా॥ సదయ హృదయాన సాక్షి వైయున్నావు సచ్చిదానంద ॥రావయ్యా॥

శ్రీ రస్తు.

శ్రీగురు పోతులూరు వీరబ్రహ్మాంగారికి.

చ॥ పరమమునీంద్ర హృత్కమల భాసిత యొక్కటివిన్న వించెదన్ పరసులు దీనిభావము ప్రసన్నమతిన్ వివరింపవయ్య నిం దతకు ననాది జాగ్రతకు దోచిన అంత్యము యేది కద్దయో పరమరహస్య సమ్మతము పల్కినవారికి నేను మ్రొక్కెదన్॥

పోతులూరి వీరబ్రహ్మాంగారి వచనము.

ఇంతబలమిటు స్థలముయొవ్వరికి అలవియగును సంతత శివపదధ్యాసులకే కాక ఏడుచుట్టులకోట ఏకచక్రావీశమాయయని తెలియకను మగువగూడి చూడచూడగ రవి సోమవీరుల గలవు పండువెన్నెల కాంతి నిండిన గురుడు నలుగురు మంత్రులు నాయకులు ఏడుగురు కరణాలు ఆర్గురు ఘనముగాను నలువది యెనిమిదిపదులు శ్రుతులు జెప్పెటివారు ముప్పైఅయిదుగురు

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

ముసద్దీలుగలరు ||ఇ|| యెనిమిదిమడకరులు ఏడువేలరథాలు పదహారు లొట్టిపిటల్ బారుగొలువగను ఏనూరు అశ్వములు ఏవేళకొలువగను యేడు డెబ్బది రెండువేల కల్పలములు |ఇం| పదియైదుగురుమాయా భటులు సామంతులు పదినూరు తలవరుల్ ప్రహారి దీరుగగను ప్రణవభేరిమృదంగ పంచమధ్వనులచే పగలు రేయును శుభా ప్రతిభ మోషిల్ల ||ఇ|| పశ్చిమద్వారంబు పద్మరాగపుకాంతి పదినూరు స్తంబాల భారిమండపము పరమనరవైలింగ భావసిద్ధేశ్వరము ప్రతినిష్ఠ పోతులూరి శుభకల్యాణ గృహము ||ఇం||

బ్రహ్మాంగారి గోవిందపదములు.

నడివీధినముందు నాటింతురా కొల్మి నడిమండలమందు నాటింతురా నానంది తెలియనట్టి బద్దెక్కకులబట్టి బందించి భాకూలకుమ్మింతురా శివగోవిందా ఏడుతిత్తులుబట్టి పూరింతురా నేను మండలంబున మింట భేదింతురా దండైననాగురుని అండ జేరుక పెద్దా కొండలన్నియు పిండికొట్టింతురా ||శివ|| కోవమానె బొగ్గుల్ కొల్మిలో బోయించి పాపమానెయినుము బెట్టి తిరా చాపవంటి అగ్నిచూపులో వెలిగించి దీపమ్మట్టిజ్యోతి పట్టితిరా || శివ|| గోవిం|| నాలుగుసంధులునాటింతురా శివనామ ధారునిబట్టి సాధింతురా | నాణెమెరుగని జనుల భూమిపాలుచేసి భావముందర నాటనాడింతురా | శివగోవిందా|| ఆరుమతమూలాకు అరెండునాకొల్మి ఏడులోకములాకు వెలుగు ముందు వాడలో నాకొల్మి జాడతెలిసియుండే నీడలేనిచోట నిలిచితిరా | శివగోవిం దా మతము తెలియనట్టి మాయాగుంపునుబట్టి మానుమానుకు ఏలగట్టింతురా నాడు పోతులూరి వీరవాక్యాము నామాట కూడి నాడలనోలలాడింతురా శివగోవిందా నూగుయెవల

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

మీద ఆడింతురా లోకంముగ్గురు మూర్తులాడింతురా ఘోదాము
 సేయకా హరిపోతులారయ్యా || వాదాముబట్టినే బల్కితిరా
 || శివగోవిందా! ముప్పైరెండు బిరుదులదితిరా నేను మూల
 మైనా చోటు చెందితిరా కాలయముని దొమ్మకట్టె చెంగున
 దాటి నోలలాడే బ్రహ్మపంశమురా || శివగోవిందా|| నాకొలిమి
 కాకాలా కాకొనిలోకము మూకాలవలెతిరిగి కూకాజేసుకొని
 పోతులూరు భీకారమునెత్తి కాకులమీదికి కదలింతురా
 ||శివగోవిందా||

పోతులూరి వీరబ్రహ్మాంగారికి శిష్యుడు

దూదేకుల సిద్ధప్పగారి తత్త్వము

అనుభవింపతీరదితడెంతటివాడైనన్ || శిష్యా తన ప్రాప్తి
 యినుకగా దీనికొకటిలేదు. హరిశ్చంద్ర మహారాజు ఆలినమ్మగ
 లేదా నలుడుజలములేక నలిగుమ్మలేదా పరీక్షిన్మహారాజు
 సాముకాటుపడలేదా హరికిరాతకు చేతులు యేటుపడలేదా ||
 ఆను|| ధాతకును వ్రాతకును వ్రాతలకొట్టపడలేదా భూతపతి
 భిక్షుడె భుషితిరుగలేదా మనులెల్ల మోహముల మునిగితేలగ
 లేదా దిననాధునిరాహు దిగమ్రుంగలేదా ||ఆను|| గుణహీనుడై
 శశియు గురుశాపమున పోలేదా అతిభయంబున వానరేంద్రు
 జజలంలేదా ||మది|| తప్పిభీష్ముండు మరణమొందగలేదా తను
 శివాసిద్ధగలిగుండలేదా ||అను||

ఏల యీదేహము పనికిరానిదెందుకీమోహము జ్ఞాన
 మనెనంసార బంధములోనచిక్కి మూలమెరుగని ||ఏ|| మూట
 బెనుగుచు ముమ్మాలాము చోటులెరిగియా జనులమాటి
 మూటగడచి ముక్తిపతిని అండజేరి మోడివేసెడి కోడెసామును
 వేధుకతో ఆడించనేరని ||ఏ|| పంచేంద్రియములను శోధించియు

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

త్రుంచివయ్యలేకను చంచలము శోధించిమింది ప్రాకుఁచిదవు
గా మంచివాడగురుని పంచనపొంది అలించనేరని ॥ ఏ ॥ అష్టమ
దములానుయెల్లప్పుడూ దృష్టి తెలియలేకను కష్టపడక యిష్ట
మగుచు నిష్టలన్ని సష్టమగుచు సృష్టిలోపల దివ్యలింగము నిష్ట
తో చూడంగలేకను ॥ ఏ ॥ వాడలోపలను ఏడింటిలో జోడుగూడు
కొని కోటి సూర్య కాంతి వెలుగు నాటకుల నెర నమ్మి
కాటుకాపహలరెం టనిభయపెట్టె క్రమము తెలియనేరని ॥ ఏమి ॥
జాలమెరుగాకను మానాభిమానములోన బొరలుచును కాచినరాసి
కొనజొచ్చి సోనగురిసిమేను పుంచిరాను తానై సిద్ధలింగంతలచి
చిన్నయ పుండనేరని ॥ ఏ ॥

నన్నుకులవడిగేది న్యాయమా తపకు కానికులమేలేదు
ఘనుడు లానొను నాదుబిందుకళ నాజెమోనాకులము వేదాంత
ఽహస్యమున వెలసిన కులము దళవిదం అవునాదు ధరణిలో నా
కులము పిఠీలికాది బ్రహ్మ పీఠమౌకులమూ ॥ న . కనుజీవుల
యందు కారణంబౌకులమూ కల్పదృక్షరీతి వెలసిందీకులమూ ఏ
దేకు చువనములేకమైన దీకులమూ ప్రకటితముగ కుంము ప్రణ
పంబు కులము ।న, జీవకోట్లకై జీవమౌనాకులము దేవుడే దేవు
డవి తెలిపేదినాకులము తెలియని వారలకు తెలిపేటి గురు కుల
ము తెలిసి తెలియక సిద్ధమగు కారణమే నా కులము ।న॥

యాగంటి లక్ష్మప్పగారి వచనము.

జీవుడు తనలో దండిగ వుండగ తెలియదాయె మానవ
పశువులకు సంశయముడుగక సద్గతిమేరకు సర్వము తానని తెలి
యవలెన్ సర్వముతానని తెలిసేటందుకు గురువుపదేశం కలుగ
వలెన్ గురువుపదేశం కలిగేటందుకు నిలకడగా మది నిలుప
వలెన్ గురుడగా మది నిలిపేటందుకు విరసము విడువక

కాలక్షానతత్త్వములు.

తెలియవలెన్ విరసము విడిచితె నిండు సమాధిలో నున్నత
ముగ తానుండవలెన్ సున్నతముగ తానుండేటందుకు తారక
మున గురితముగనవలెన్ తారకమున గురితగిలేటందుకు ఉచ్చా
సంబులు నిలుపవలెన్ ఉచ్చాసంబులు నిలిపేటందుకు సాధక
మును సాధించవలెన్ సాధకమును సాధించేటందుకు యేమరక
పరిశోధించవలెన్ ఏమరకపరిశోధించేటందుకు ఏకాంతంబున చేగ
వలెన్ ఏకాంతంబున చేరేటందుకు దేవుని కృపతా కలుగవలెన్
దేవుని కృపతా కలిగేటందుకు నెఱుక గలిగి తానుండవలెన్ నెరు
క గలిగితే యాగంటీకుని మరుగునజేరుక నుండవలెన్ మరుగు
జేసుకొని మరియానందము పుహిలో పొందుచునుండవలెన్ ||జీ||

గుణము కుదరగలండులకు వచనము

గుణమూ కుదురాదూ యేమినేతు శ్రీరామయ్య గుణ
ముకుదురాదూ యేమినేతు గుణముకుదురనిశుశకమువలె దుర్గుణ
ములదిరుగుచు కుదురుగ నిల్వను |గుణ| పరద్రవ్యమురా పట్టె
నంటది పరభామలనెడ బాయనంటది పరభోజనముశకు పైనం
బంటది పరనిందకు నేబంటునంటది పొరుగిండ్లకు నేబోతనంటది
తిరిగిజగడములు తెస్తానంటది వరుసదప్పనను పగవలెనంటది
నిరశనదేహం నిత్యంబంటది గురుతుగ స్వామిని మరువకుమంటే
కుయ్యబోకు నేకొరగానంటది చంచలమతి చెల్లించనంటదీకొంచపు
నరులకు గొలిచేనంటది పరోపకారము చెయ్యనంటదీ పంచలబడి
యాచించెనంటది మించిపగలుసాధించెనంటది అంచిత భవమార్జించె
నంటదీ అంచితముగ శ్రీ హ రి యనుమంటే మించినన్ను
బెదరించుకువంటది ||గుణమూ|| చేప్పుమూటలు చెవి గొర
వింటది తప్పుడు పనులు తగినట్టంటది తప్పిదములునే తప్ప

కాలజ్ఞానతత్త్వములు

అది తప్పిదములు నే తప్పనంటది తప్పవడవడిక నొప్పెద
 నంటది ముప్పుగతిండికి మురిసేనంటది యెప్పుడుహరికడ తప్పక
 వినుమని చెప్పితే నేనది వొప్పనంటది జేతెరుగని ఎనిచేసే
 నంటది || అంటనిపని కారాటంటది బూటకములు నాపుట్టిల్లం
 టది మోటుతనము బహుమగతనమంటది || తాటకి తనమున
 తగినట్టంటది మఱిముడివేసితే ఘనమనటంటది || బాటతిప్ప పర
 తాటయటంటది | దాటిగహంసల నాటకుందని మాటనాచెవుల
 నాటనంటది || గుణము ||

ఉదరపోషణ కొరకై వేషములన్ని ఉదరపోషణకొరకై
 యొరిగి బక్తి కుందారవదనుడై న పాండురంగని వేడింద || ఉద
 ర పోషణా || శ్రీతాయుగంబున దేవతలందరు కోతులై రాముని
 కొలువు కొలిచినదెల్ల నలుడుదమయంతిని నట్టడవిలో విడిచి
 పొరయ బుతువర్ణుని పొంతజేరినదెల్ల || ఉద || దొడ్డరూపము
 మాని జంటయైవరటునియింటిలో భీముడు వంటాల వండింది || ఉ
 గురువులమని శిష్యవరుల బోధించుచు పెరుమాళ్ళతళిగకు శ్వరగ
 దెమ్మునుటెల్ల | ఉద || దున్నేదిదోకేది దొరలగాచేది పన్నుల మి
 క్కిలిబెట్టిపంటపండించేది || ఉ || పాండవులడవులవడిగాంధారేయుల
 భండనమునగూల్చి మండలపతులై న || ఉ || వేదశాస్త్రపురాణావిద్య
 లు నేర్చి వినోదముగల సభల నడుపునుతిరిగేది | ఉ || సలలితా
 మగత్రానుష్టానము లొనరించి బలియుడై భూరిరక్షలు గట్టవచ్చును
 || ఉ || ధరణిలో శ్రీ వెంకటేశ్వర్లు దలచినదేసిరిసంపదలిచ్చు అలి
 వేలుపంగమ్మ | ఉదర |

బుద్ధిమంతులై నవారికి నిజము నిలకడమీద తెలియును.
 ఇది నిశ్చయమని పెద్దలు చెప్పుదురు.
 పోతులూరు వీరబ్రహ్మాంగారి వచనములు-వంపూర్ణము.

కాలక్షానతత్త్వములు.

శ్రీ గురుభ్యోనమః

శ్రీ గురు అల్లాడిపల్లె వీరభద్రాయ నమః

యాగంటి లక్ష్మస్వగారి తత్త్వములు.

పరమవీరాచార్యులు అయ్యగారు నిత్యనేవానిరతులు ఆడి తప్పనివారు పలికిబొంకనివారు శివపూజాధురంధరులు సత్యవ్రతులని పెద్దలు నిశ్చయించిరి

తత్త్వము; ఫాలలోచనవిన్నపంబునిన్ను యేలీలపూజించు విధము నేనెరుగ శ్రీమన్మహాదేవ శివభక్తమందార శశిజూటేశ వామాంక గిరిజాధ రాకామసంహార కూబ త్రైలోక్యనాథ గీర్వాణా ||పా || నామజాసన జనకసకల భువనాధారశరణాగత దీన రక్షకా నామనవి చేకొనవె నందివాహనరూఢ నాగభూషణలోల యమిత గుణాహారా ||పా | మధుజలంబులనిన్ను నుజ్జనము చేసెదనంటె మత్స్యముల యెంగిలోదేవా తుడ ముట్టుకునుమ ములతోడరి పూజింపగా తుమ్మెదలయెంగిలోదేవా పదిలముగ నావు ఫాలర్పించెదనంటె పసిలేగ యెంగిలోదేవా మదిలోపల శివచింత జేసెదనంటె మనసులో నొకయింత మర్మమెరుగ ||పా|| అంగనామణులగూడి యపగుణంబులెకాని షారవిన్ను మదిలోన దలచనేనెరుగా లింగసంగులగూడి లీసమైయొకనాడు జంగమార్చనచేయనేనెరుగా వెంగలరతోగూడి వృధచదువు లేకాని సంగతై నచదువు నేనెరుగా గంగాధరానిన్ను మటి మదిలోన దలచేటి ఘనమైన యిహపరాక్రమము నెరుగా|| పా|| పదివేలహింసలుచేసి యినుపకత్తి పరుసంబుసోకిననుదేవా పదియారువన్నెల పసిమిగల అపరంజి బంగారుగాకుండునేదేవా కొదువయెవ్వరిదన్న యినుముతో పరుసంబు హోరాగమనగం

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

భీరాచదువుల ధ్యానాత్మ శివచింతనోదెదనంతే దనలగా విడి దుడిరి కొరువనీకగునా || ధా || నిన్ను మెప్పించగ నేనెంతవాడను నిగమగోచరభానుతేజా విన్నునమ్మినదుట్టి నీముద్రా ధారికి నీ నిజము-సత్కృప జూపవలదా యెన్నగల అవగుణములెన్ని గల్గినగాని నన్నరయ పనిలేదు. నాకన్నతండ్రి గుణములెన్నంగ పనిలేదు, యాగంటి ఘనుడు సంజయదేవఘనతపశ్రీభావా ||

తత్త్వము.

ఎన్నెన్ని జన్మములయందు బుట్టతినొ యిన్నిటిలో చేయ కిప్పుడు నీ కృపయంచు విన్నవించెదనయ్య నిజమహదేవా యెన్నగలనవగుణము లెంచెదరు యికనిప్పుడు నన్నరయ పని లేదు నాకన్నతండ్రి || యె || పంచమహాపాతికముల పట్టిపారగదోలు పంచాక్షరీమంత్రప్రాణమహిమా నెంచుకొందురు చాల నెల్ల సుర మునీవరులు పంచముఖఫాలాక్ష పంచశరశిక్షా || యె || పరుసంబు సోకి యిసుము బంగారమైనక్రియ హర్షమున నీవిప్పుడు అతికరుణ నూ పరమేశయాగంటి పార్యతీ హృదయేశ ఇరవొంద నన్నేలు మిహవరం బొసగూ || యె || యెన్నగల నవగుణములెంచెదరె నిక యిప్పుడు నన్నరయపనిలేదు నాకన్నతండ్రి || యె ||

తత్త్వము ఏటి శిలావ్రతం బేమి సుఖమూ మాటల నిజముగ జిహ్వామదినుంచగవలదాయతనియనగుణములక జిహ్వా బుట్టినయట్లు మదిగోర్కెలుడిగి నెమ్మదినుండవలదా || యే || ప్రవి మలంబైన పాపవర్జితమట్ల వివరింపబొంకులు మఱివిడువవలదా భువిజూడరాదనుచు భావముననున్నట్ల నవిశేషముగ పరసతి కుండ వలదా కొఱలేక గతివేటచే కొల్లలాడినయట్లు గరిమలింగము మీద బరిగొనగవలదా || యే || రోసిమలమూత్రముల లోన బుట్టిన యట్లు ఆశపరద్రవ్యములకట్టుండవలదా ||

[6] కాలజ్ఞానతత్వములు.

కాసుమీదను వాంఛకలిగినట్లై యిట్టు యీశుమీదను ధ్యాన మట్టుండవలదా ॥యే॥

తత్వము

కలదె జీవన్ముక్తి కర్మాంతరంగునకు తలపశివయోగి సంధానునకెకాక తనువు ప్రాణమునునను తగనేకముగచేసి తనువు లోపలనున్న దైవమెరిగి తనువుగోరికలణచు తత్వసంధానము దినముశివునిదలచేటి దీరులకెకాక పరగ శర్కళకమల భావంబు కీలెటిగి ఆరసిబిందూర్భవంబమరజేసి శిరమునవెలిగేటి చంద్రమండలసోమ కరమర్దినర్పించు ఘనులకేగాక సలలితంబుగ హృదయ శరసీ రుహంబులలోపలబిల్కు ప్రణవసంధానముననూతెలిసి యా గంటిగురుదేవునిమదిలోనకలసివర్తించేటిఘనులకేగాక ॥కల

తత్వము:- పోయేకాలము వృధాపోకనా జనుచారా , యేయుపాయమునమీరు శివునెరుగుదురు ॥పో॥ కలిమిలేములచేత ఘనలోభములచేత కలహముచేత సహకారంబుచేత కులషదంబులచేత కూహకంబులచేత చలముచేతను కుబుస సుఖంబు చేత । పో ॥ వట్టియాశలచేత వైభవంబులచేత పట్టుపసలేని దుర్బామినులచేత చుట్ట పోవులజేత సుఖదుఃఖములచేత గట్టయిన మోహాంధకారంబుచేత ॥పో॥ బంధుబలములచేత బహు బలంబులచేత బలువైన సంసారబంధంబుచేత తలపయాగంటి గురుతత్వయుక్తముచేత తెలియంగరేని సందేహంబుచేత పో ।

తత్వము:- ఇదిగో భవరోగములకిల నౌషధంబు ప్రవిమలంబైన శివభక్తులకు నెల్లన్ శరణు సంగమపూర్ణ చంద్రోదయము లింగపరవశమే ఆనంద భైరవంబు చరమూర్తిపదసేవ సలజీవమేదనము సద్గురు నాదమె జ్వరాంకుశంబు । ఇ॥ కమనీయ రుద్రాక్ష కనక సింధూరంబు అమితభసితాగ్ని కుమారకంబు

కాలజ్ఞానతత్వములు.

విమలమైన వ్రతము లేరవిక్రమరసము రమణ పంచాక్షరిరస భూతియు ||ఇ|| నవతి దాసోహ నిశ్చలము చింతామణి అతిసీర కైవమే యత్రం కష్టంబు మదిలోమ గురునీతియు మండూర ముగంటి పతిశంభుసేవయు పరమాద్భుతంబు ||ఇ||

తత్వము:- కలిత చిన్మయనేత్ర కమల మధ్యమనందు నిర్మలసోమ సూర్యాగ్నిమండలమునన్ + అలరు తన్మధ్య పర మాణు సూక్ష్మము ద్వారకమల జగములకు ప్రకాశించె గదా అనుదినము పరమకళయై విశ్వమంతయు ప్రకాశించు ఘనతేజ మున నిష్టలింగము తానెకాదా అదిగదానిల తోయమధ్యమున కళా అదియు విద్యుల్లేఖయన నమరియుండున్ అదియు సీరవా శూకాగ్ర సూక్ష్మంబనెడియుదిత మాపోజ్యోతి ఓంకారమనగన్ తలపోయ విశ్వతః చక్షురుత మవగ కలయ విశ్వంబెల్ల కన్నన కనవలెన్ తెలిసి యిందులోన తేజ ప్రకాశమై చెలగి యాగంటి గురు శివుడుతా గాదా ||క||

తత్వము:- పరమ పావనమైన గుర.కర పద్మశిర సం యోగ భాపరిభరి చిత్కళసంభవములందును నిరతముగ సత్కాంతి నిర్మల తర మహాను ఘనదివ్యలింగము కరతలామలకముగ కావబడియెడు భాగ్యము నాకెన్నడెన్నడుగలుగునో ఘననిరంతర సావధానము సన్నుతముగ సత్కీయోన్నత సారమగుపనంగా సంగమెన్నడెన్నడు గలుగునో యీ ఘననిరంతర సావధానము ||ప|| జ్ఞానగమ్యంబైన నిత్యసుఖానుకూలత బొరలుచుండెడుసమా న లింగ నిరీక్షసంధానియైయుండి పూని ధాహ్యోభ్యంతరములతోను వెలిగెడు సత్ప్రకాశ శివానుభవమానందము మదినిదలఁకుండెడు భాగ్యమది నాకెన్నడెన్నడు కలుగునో యీ ఘననిరంతర సావ ధానము ||ప|| యెఱిగి యెరుగని యెరుకగొని

కాలక్షానతత్వములు.

తెరవెరింగియు వరలు నిశ్చల భావరతి సర్వాత్మల నుప్పొంగి యెరుక మరపులేటికి యెడతెరపి లేని సకలంబునందు యాగంటి నందీకు గలనెడి భాగ్యంబు నాకెన్నడు గలుగునో ఈఘన నిరం తర సావధానము సన్నుతంబగు ||వరమ||

తత్వము:- తెలిపి అతిశయమంత్ర దేహమేనైనై తె కలిగించు ఘనగుణ వికారి కాగానేలా సంపు శివలింగాంగ|| సహితంబై తె బెలుమోహసంసార బందమదియేల భావింప నీముప్రబ కువు ననుతేకాని అవిరళ భక్తి నాకలవియా దేవ ||తె|| అనఘ త్రివిధ ప్రసాదాహ్లాదియై యున్న మును పంచవిషయ గుణముల బొందనేలా ఘనత సుజానంబు గురుకరుణతో వడసి ననుదిస సమానరీతుల దేహిగానేల ||తె|| అతులపంచాక్షరీమృత సేవకుం డైన సతత ప్రపంచ వాగ్జాలమ యేలాయితబుద్ధి యాగంటి యీశ మిముదలచిన కుతుకత్రివర్గగుణము లవియేలా భావింప ||

తత్వము|| పూనియిష్టలింగమూర్తి పూజనేయుప్రేమ దృష్టి , మాని ఆనంద జలధి నోలలాడుచుండగా , నేనుబల్కు తొడరి నిపుడు ప్రాణమయినని భునిజాని , లీనమై సుఖమెరుంగ లేనివాడనైతిగా|| పూ! ఏటి పూజయేటి భక్తి యేటితలపు ఛావ లింగ కూట మయినచో తెరింగి కూడనేనైతికా యెరుకలెల్ల ప్రాణనాథు యెరిగిసాయ లేనిభక్తి యెరుకమరపు లేక భజన యెరుగ నేరనైతిగా|| మరపు లేనియెరుకలింగ మందుగీడు కొలిపి నన్ను యెఱుక లేనిమఱచుమోహ మెఱుగ నేఁనైతిగా || పూ|| తలచినంత యాత్మలోన వెలుగుదివ్య లింగమూర్తి కెలమిప్రాణ పదంబైన నెరవు నేరనయితకా అలరు చిన్మయ ప్రకాశుడైన యాగంటిగురునికలియపూర్ణ భావలిధినిగలయనేరనయితిగా యేటి పూజ యేటిభక్తి తలుపు భావలింగ కూటమైనచో తెరింగి

కాలజ్ఞానతత్త్వములు

కూడనెటనైతిగా ।

తత్త్వము॥ అలరు బహురంద్రములై నమాఘటము లో పలనున్న దీపంబు ప్రభవెలయునట్లున్ నిలచి ఇంద్రియద్వార నికర విమకాంగమున వెలుగు ఘనలింగనజ్యోతి అదియు తాగాడా కలయ పర్యాకాలింగ ప్రకాశంబై వెలయునింద్రియములు శివేంద్రియమలాయన్ । ఆలమెరసి బ్రహ్మాండమున మించి సూర్యుడు లన కిరణములచేత తన్నెరింగించునట్లు అరయపిండం డ తన్మధ్యాంతరంబున చిక్కరణముల తన్నెరుగుచేకాదా । అల॥ తననిసకలంక ముఖదర్పణంబున జూడ యెనసితనముఖము తానని తెలియునట్లు తనదు నిర్మలబుద్ధి తానెన్వయలింగ మనిక మట యా గంటి గుండతడెజూడరా కలయనర్వాంగ లింగ ప్రకాశంబై వెలయునింద్రియములు శివేంద్రియములాయెన్ ॥

తత్త్వము:- ఇనుము పరుసముసోకి కనకంబుయోగా కనకంబయినముతా గానియట్లుగా అనలంబుసోకి ఘృతమాను నవనీతంబు వెనుకతిరుగా ఘృతము వెన్నకానట్లున్ మునులింగ ధారియై ఘనచతుర్విదపదవి ఘనజతుడై కర్మగారాదు మంటిచే కడవయై మరియగ్నితోకాల్చి అంబెదవు దీమంబగలయనట్లున్ స్వాతివర్షము చుప్పశంటి ముత్యంబొను కంటిరే ముత్యంబై వుదకవవునా ఆమరపీటకరూపు భ్రమరంబునగుగాక భ్రమర కిరీటరూపమమరిగా ట్లున్ • విమలభక్తుడు యా గంటి యీశ్వరుండగుగాక భ్రమసితిరిగిన శివుడు భక్తుండుగాడు మునులింగిధారియై ఘన చతుర్విదపదవి వెనుకనేటికి మాసు వెలయుబాయనిలిగ మది సర్వపరిపూర్ణమని తెలియకా అదికాదికాదని వదరుచేకాక తుదిమున్ను జూడంగతోదోష లేలా అన్నియుదెలిసినదా జనలేనియొగికిని అన్నిటనుబొదలు

కాలజ్ఞానతత్వములు.

చును ప్రాంతలికనేలా || పుడుగలిజ్జ సంయోగమెల్లెదల గొప్ప
దనిత్యా వందపరవకుడై వడిగసక్రియ మరువడిసేయుటయేగా
కనడి స్వర్గమునకొచ్చి వడియెక్కెటెల్లా । నరయసర్వమురోసి
నిస్సంగుడేగంటి గురులింగ స్వయభావ పరవకుండై గనిమోహ
క్షర్తనుడౌ కాదనక ధరషండునకుపత్ని ధారణములెల్లా ||ఆన్ని||

తత్వము:— అందు శివయోగ పరమానంద నిద్రకలగని
నపుడె మేల్కనియిట్లను వెలయు రథశిఖాపనిలయ మందిగవేగ ,
మొగు నిజలింగ సుఖమేలిసుగు నాలయమునాలయము నాశ్రమ
ముచిదాకాక బయలు విహరించు చిన్మయుడుకాదా జలధిలో
పలబుట్టి జలధిలోఁ జలగలయు వెలయతరంగములు తిరుగాడు
నట్లు అలరు పరమశివయోగమను సముద్రంబులో నెలవెరిగి
తిరుగ కేవలముక్తి కాదాలయమునాలయము నాశ్రయ దినకరుడు
తనతేజమున దినమునడిపిన గతివినినుతాత్మ్యదీ వివేకమాన ఘన
స్వయంజ్ఞాని ప్రకాశనిర్వాణ గతిగనుట యాగంటికరుణతోకాదా||

తత్వము.

విరచింపలింగంబు వెలయత్వపదమయ్యె , సర్వపదమై
పదిదత్పదంబు అరయ సగయోగమే అసిపదంబై యుండు
పరులనిదితత్వమన వాక్యంబుగాదా కలయసంగంబు లింగంబు
సంయోగమై పలుదెరంగులుబల్కు బ్రహ్మాంబెకాదా సతతంబు
లింగంబు సత్తనందనుబరగు స్థితిసంగమైనదే చిత్తుకాదా
పతుల సంయోగమే ఆనందమైయుండ సదసత్తు చిత్తు ఆనందం
బు గాదా కలయన ఆనుదినమునాడమే యచల లింగబయ్యె
నెనయగా నాబిందు వంగంబుగాదా ఘనత యా గం టి
గురు కలియు సంయోగమై దనరు నాదుబిందుకళచే తనము
కాదాకళయసంగంబు లింగంబుసంయోగమై పలుదెరంగులబల్కు||

కాలజ్ఞానతత్వములు.

దెరంగులబల్కు||

తత్వము:- తనుదర్పణమునందు నొనరప్రతిబింబవై తనముఖముతాను గనుగొనుచున్నయట్లు మాక్షికకళ నయన దర్పణంబువ వెలుగు ఘనతేజ మిష్టలింగముతానెకాదా నేకమే కాదా అతడు నిర్మలబద్ధియందు చిద్భ్రహ్మమైన తుల నంతర్ముఖంబదిగాంచినట్లు || రతినాత్మధృష్టిని కరిమున వెలుగొందు నిజగత ప్రాణలింగముదానె కాదా మేకమోత్ర విధలింగాకారము నీజే బలుకు సంపూర్ణ భావముననుండెడిని అలనిరాలంబు తానైన యాయాగంటి గురుకలిత స్వభావలింగము తానెకాదా ఏకమోత్ర విధలింగాకారమును వివేకమును దెలియ దానేకమే కాదా||

తత్వము:- అరయనాలుకజిడ్డు అంటిఅంటనియట్లు పౌస గ తామరనీరు బొందనట్లు గరిమభూతగచకాయ నంటనియట్లు , బురద కుమ్మర వురుగునంటనట్లు పొరలు సంసారంబు బెరయు చుండెడియోగి అరసి కోరికలందు అంటుటనట్లు ఆవనిపై యా పంబు అంటియంటనియట్లు దపిలి రవి నీరునంబగలయనట్లు ఆవని మీదను నీడ అంటిఅంటనియట్లు వివరింప తక్రంబు వెన్నంట నట్లు పొరలుసంసారంబు పర్వతగుహలందు పలుకులంటనియట్లు గర్వలను యాగంటి ఘనుడంటనట్లు పొరలుసంసారంబు పొర యు చుండెడియోగి అరసికోరికలందు అంటుటనట్లు ||

తత్వము.

చదివినందుకు మోక్షసాధకంబేమి చదువకుండిన ఘనుడు సాధిం పలేదా సకలంబు బ్రహ్మమని సాటిదప్పక శృతులు ఒకచోట లేదనుచు వాదింపనేలా ప్రకటించి మూల ప్రకృతిని విడిచిన యవుడు అకళంకమగు బ్రహ్మ మవుడెనగ బడును || చ|| మతిహీనులీ ధర్మమార్గంబు లివిమాని ప్రతిదినము దుర్వార

కాలజ్ఞానతత్త్వములు

భావమునను వెతనొంద సంసార వేదనలచేజిక్కి దూరమే యగ పదురాదు ||గ|| కరుణతోడుత హృదయ కమల మధ్యఁబున పఱ పూర్ణుడని శ్రుతులు బలకగాను, గరిమతోడుత మాతృగర్భమఁ చుననుండి మఱితల్లి నెరుగని మాత తగవాయెన్ ||చ|| పరమ గురుడేకాంత భావజ్ఞుడైయుండె ఫలమేమి యిహమేమి భక్తులేమి పరుడైన యాగంటి పతినమ్మి మెలగుటె కరుణ జీవన్ముక్తి కలుగుటేకాదా ||చదివినందుకుమోక్ష||

తత్త్వము.

ఎరిగినందుకు గురుతు యెరుకయేసాక్షి ధరతెల్ల నిజము గ దైవమేసాక్షి యెరుకను నోటిపరువులు బాటించెకదా ! గురు భక్తి మదిలోన గురిగన్నయందులకు మఱిలోక భ్రమలన్ని పర చుటేసాక్షి పరమవైరాగ్యఁబు పాటించినందులకు వెరవుగ విష యముల్ విడచుటేసాక్షి అతి యోగా నందుడైయున్న యందు లకు ఆహార నిద్రలు నుడుగుటేసాక్షి వేదబోధానంద విదితుడై నందులకు వాదబేధములన్ని వదలుటేసాక్షి తనువులోపల తెలివి తా తెలిపినందుకు తనువుపై మోహంబు తలపని సాక్షి అనిశంబు యాగంటి హరుని గొలచినందులకు మనసులో శ్రమలన్ని మారుటే సాక్షి||

తత్త్వము:-పారదోలి వ్యసనములను సారమత్త గజ ములడచి వీర కంకణంబుగట్టు విజయుడెవ్వడో కోలుకోలు పర మ గురుని కొలువునేయరే కాలకర్మజననములను కడకుజిమ్మరే|| కాలిషుడిమెమొ మూల కదలకుండ నొత్తిపట్టి మూల బంధ మూర్ధ్వగతికి మొనయెడెవ్వడో నాద పంచకంబు దెలిసి నాదుకర్ణ మందుబల్కి నాదలయము జెందునట్టి నరుడు యెవ్వడోకోలు ప్రాణాపాన వాయువులను పర గ బిక్యంబుజేసి , పూని

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

కాయసిద్ధిదొందు పుణ్యుడెవడో ॥కో॥ యింటిలోన మింటినడుమ
కంటిలోన కన్ను దెరచి కంటిపాపనంటె పెనగు ఘనుడెవ్వడో
॥కో॥ చూపులోన చూపుదెలిసి చూపుమనసు నొకటిజేసి ,
చూపులోన సుఖముపొందు శూరుడెవ్వడో ॥కో॥ మాటలాడు
ఆరురుచుల మేటి బ్రహ్మారంధ్రమందు మేటిమాంసమారగించి
మెలగునెవ్వడో ॥కో॥ పరుగుడు యాగంటి భవ్యదివ్యలింగ
మూర్తి కరుణతోడ మోక్షపదము ఘనుడుయెవ్వడో ॥కో॥
పరమగురు॥

తత్త్వము:- గండుపిల్లి లోకమెల్ల గారవించి యేలగాను
కొండయెలుకలోక్క రెండు కొలువుజేసేనూ ఆండకొలిచి
చిలుకలైదు ఆరువుగాచు కుండగాను పండుకోతులోక్క రెండు
ప్రహారి దిరిగేనూ ॥ గుట్టుతేట తెలియతెలివి గురుతుతెలియజ్ఞా
నులకు బట్టబైటనుండు దీనిభావమెల్లను వుప్పుచప్పుననక నొకడు
పురికిమింటికెగియగాను కుప్పిగంతులేసి పాముగరచిమ్రుంగెను
ముప్పుతలను గొడ్డురాలి మూతి నొక్కకొడుకుబుట్టి గొప్ప
కొండలైదుమ్రొంగి గురకబుట్టెను గుట్టు తేటతెలియ తెలివి
ధువిని నోరులేని మిడుతపులిసి మ్రొంగననెడువార్త వివరముగా
తెలిసి మేక వికావిక నవ్వెను అవిరళముగ దీని తెలియ నవిర
ముగా దెవ్వరికిని దవిలి యాగంటి గురుడు తానెరెండునూ
గుట్టుదేటతెలిసి గురుతుదెలియను సుజ్ఞానులకును బట్టబయట
నుండు దీని భావమెల్లను.

తత్త్వము:- దేవుడు తనలో దండిగనుండగ తెలియదు
మానవ పశువులకు సంశయముడుగక సద్గతిమేరకు సర్వము
తానని తెలియవలెనా సర్వముతానని తెలిసేటందుకు గురువుప
దేశము కలుగవలెన్ గురూపదేశం గలిగేటందుకు నిలకడగా

[7]

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

మది నిల్పవలెన్ నిలకడగామది నిలిపి సరనుడు విరసము విడువక తెలియవలెన్॥ విరసము విడిచితే చిత్తమాధిలో మున్నతముగ తానుండవలెన్॥ ఉన్నతముగ తానుండేటందుకు తార్కాణముగ గురితగలవలెన్ తార్కాణముగ గురితగిలేటందుకు ఉచ్చాస్వసంబులు నిలుపవలెన్ ఉచ్చాస్వసంబులు నిలిపేటందుకు సాధకమున సాధింపవలెన్ సాధకమున సాధించేటందుకు వాదకపరిశోధింపవలెన్ వాదక పరిశోధించేటందుకు యేకాంతంబున జేరవలెన్ ॥ యేకాంతంబున వుండేటందుకు సంసారస్థితులుడుగ వలెన్ సంసారస్థితులుడిగేటందుకు దేవుని కృపతా గలుగవలెన్ దేవునికృపతా గలిగేటందుకు నెరుక గలిగి తానుండవలెన్ నెరుకగలిగితే యాగంటీశుల మరుగున జేరుక నుండవలెన్ మరుగుజేరుకొని మరియునందము మహిలో పొందుచు నుండవలెన్ దేవుడు తనలో దండిగ వుండగ తెలియదు మానవ పశుపులకు సంశయ ముడుగక సద్గతిమేరకు సర్వముతానని తెలియవలెన్॥

తత్త్వము॥ శరణు శరణుమనసా శివభక్తి రతుల గని చరణాబ్జములపైని శిరమువంచి॥ పండితయ్యనుదలచి ప్రభుకీర్తనము జేసి గుండయ్య కొనియాడి కోరికలరా దండిగా శంకరాదా సమయ్యను దలచి బంగారు బసనని బాడవే మనసా ॥శ॥ కర్మములయందు దగ్గర జేరకే మనసా కర్మములు బహుజన్మ కారణములు కర్మములయందు దగరజేరకే మనసా నిర్మలజ్ఞానిపై నిలుపవే మనసా ॥శ॥ దుష్టేంద్రియములందు తూలి పారకే మనసా అష్టాంగ జపంబుపై అనువుపరచి యిష్టంబులో ప్రాణమిరవు కొలపవే మనసా ఇష్టలింగము భక్తి నిలుపవే మనసా ॥శరణు॥ పరసతిని తల్లిగా భావింపవే మనసా పరధనంబుల కాస

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

పడకవే మనసా పరనిఁదలకు వెడలి పొరల కుండవె మనసా
 పరకర్మములు బలుకవే మనసా ॥ ౪ ॥ భవసంఘముల బాసి
 పరద్రవ్యములరోసి భయములన్నియుబాసి బ్రాంతులెడబాసి శివ
 భక్తులనుదాసి నేవలన్నియు చేసి శివభక్తిమార్గమున చెలగవే
 మనసా ॥ ౪ ॥ భక్తిహారి బ్రహ్మాది పరులెరుగుదురు మనసా
 భక్తి గురుకారుణ్య ఫలశుభ్యము భక్తితో శివునిగనిరి ప్రమదాదు
 లందరును భక్తిముక్తుల కరుణబడయవలెను మనసా ॥ ౪ ॥ ౬ ॥
 అరసి భక్తులకరుణ ఆనందమునుబొంది పరగబసవని కరుణ
 కాయకెపుడు పరహగురుడింట నతనియాత్మలో నిలిపి పరపయో
 జ్ఞానివై నిలుపవే మనసా ॥ ౪ ॥

త త్వ ము॥ ఇదియేభేవరీముద్ర యిదినిత్యమౌను పదిల
 ముగ సాదింప బ్రహ్మమగపడును ॥ యి ॥ నలిన మనచిత్తంబు
 లయముజెందెటివేళ బయలులో బయలు నిర్భయలు కనబడునూ
 చూపు నిలిపిన యపుడు రూపంబు గనపడును చూపు రూపొక
 టయితె పాపకనుబడునూ పాపమధ్యననున్న పరంజ్యోతి రూప
 మై దీపంబుగనబడును దివ్యపురుషులకును ॥ యి ॥ సత్యమనె
 వత్తి వరస వత్తిగను జేసి చిత్తమలరగ సమురువత్తి ముట్టిం
 చి చిత్తమలినంబాయె (శ్రీ) గురునికృపచేత ప్రత్యక్ష యాగంటి
 ప్రభువు తానొనూ॥

త త్వ ము॥ రాజయోగానంద రసికుడయ్యెదెట్లు లోచూ
 వునకు మనసులో గాకయున్నా నిరతంబు శివపూజ నియ
 మాగ్నికళలేక అరుదైన విషయంబు లది అణుగుపెట్లు గరిమ
 రేచక పూరకముల నేర్పులబడక పరగ ఆసన ప్రాణ పారీణు
 డగునా అత్యద్భుతంబైన ఆశలుడిగిన గాక సత్య మార్గంబనెడి
 సౌజ్ఞగలదా నిత్యప్రణవఘీంకార నికరమాలింపక ప్రత్యాహార

కా అజ్ఞాన తత్వములు.

సావధాన పారీణుడగునా ఆగమాంతము దెలియ నలవికాదెవ్వరికి నాగునాకోపాగ్ని చల్లార్చకా నాగకన్నియను దానసువు పరచినగాని యోగమార్గసమాధి యొడుగూడుటెట్లు రాజయోగమున వాక్కును పురికాయకర్మము లపహరించి యొక్కటిజేసి దనరు యా గంటిగారు తత్వంబుపరిలేక శివజ్ఞానసంగతి జేరగనదా ॥రా॥

పరిమి వీరాచార్యులు నిత్యసేవా నిజము నిలకడమీద తెలియును అనిపెద్దలు నిశ్చయించిరి యాగంటి లక్ష్మప్ప గారి తత్వములు సంపూర్ణము.

రాగం - ఇంగ్లీషుపర్ణమెట్టు.

శివపంచాక్షరి మంత్రం పరమశివయోగులకే జపసూత్రం అవిరళయోగం బందినవారికి ఆరింటమీద చిద్రూపం ॥శివ॥ అయిదు ముఖంబుల పెనగింది అయిదక్షరముల నమరింది అయిదు అయిదులు యిరువదియైదు అఖండ తేజంబీ మంత్రం ॥శివ॥ మూడుత్రోవలది సాకారం మూటినడుమను శ్రీకాగం సూచేదంతయు సాకారం చూపునిలిపితే నిరాకారం ॥శివ॥ సుషుమ్నాంతమున గురుతేజం అష్టకమలమున శివపూజం పేయికమలమున మహాపూజం గురువీరేశుని ఘనతేజం ॥శివ॥

రాగము—నాదనామక్రియ — ఏకతాళము.

ఎంతమంచి గురుడు దొరికెనే ఓయమ్మలారా ॥ఎంత॥
ఎంతమంచి గురుడుదొరికితె అంతరంగమందునన్ను చింతలేక రుగుని పాదము చెంతజేరియుండుమనెను ॥ఎ॥ కన్నులు వీనులు మూసి గాలిరాకపోక దెలిసి పున్నువ వెన్నెలబైట కన్ను తెరచి జూడ మనెను ॥ఎ॥ పంచకోశములుబాసి పంచముద్రలన్ని రోసి

కాలజ్ఞానతత్త్వములు

పంచవింశతి తత్త్వమావల బట్టబైట జేరమనెనె ||ఎ|| పరమ మహమ్మదు హుశేన్ దాసు బ్రహ్మమే నారాయణుడు ధగణిలో శివపోతులూరి దైవరాయబొక్కడనెనె ||ఎం||

రాగము— సారాష్ట్రము — చాపుతాళము

చెప్పెద గురుమహిమ తెలిసినంతట మీరు తెలుసుకొండి విప్పిచెప్పగ నేనెంతటివాడను శరణంటి నొప్పుకొండి ||చె|| చింత మ్రానిమీద చేమంతిపూచెను తెలుసుకొండి ఆ చేమంతిమీదను చెంగల్వపూచెను తెలుసుకొండి ||చెప్పె|| భూరుహమున రెండు పుట్టలుగలవయ్యా తెలుసుకొండి ఆ పుట్టలో రెండు సెనుబాము లున్నవి పట్టుకొండి ||చె|| పట్టుకొనినమీదను వైగా రెండు గుడ్లు తెలుసుకొండి ఆ గుడ్లమీదనొక గూబ కూర్చున్నది తెలుసుకొండి ||చె|| మూడుమూలలపెట్టె మూతదీనేనేర్చు నేర్చుకొండి ఆమూత దీసితె పెద్ద భూతమగువడును తెలుసుకొండి ||చె|| భూతము నెత్తి వై జ్యోతియొక్కటి కలదు తెలుసుకొండి ఆజ్యోతి వీరబ్రహ్మాం శివపోతులారయ్య తెలుసుకొండి ||చె|| తెలిసినవారికి తేనె మా మిడివండు తెలుసుకొండి తెలియని వారికి విషముష్టివండని తెలుసుకొండి ||చెప్పెద||

ముఖారిరాగము— ఏకతాళము.

ఊదేతిత్తులపైగానుండే ఉన్నది తెలియర ఓరన్నా తిత్తుల నడుమను వజ్జిలమీదను చీకటిగొట్టర ఓరన్నా ||ఊ|| చీకటి గొట్టను తోకనాలుక తీసుకలేవగ ఓరన్నా తీసుకలేవిన కాకకు పాము చిఱునలేచుర వోరన్నా ||ఊ|| శంఖ చక్రముల నట్టనడు మను ఆది శేషునిలేపర వోరన్నా ఓంకారించుక యున్నదిపాము కొంకకలేపర వోరన్నా ||ఊ|| ఆరుచక్రముల కావల యీవల లోపల వెలుపల వోరన్నా ఆరుచక్రములు ఘ్రేనుచుక పాము

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

ఆధోముఖంబై ఒరన్నాఁడి॥ రెండుచక్రములు విడబడియున్నవి కుండలిలేపర ఓరన్నా రెంటికి సూత్రము మలిమట్టాకపె లేపె పోతులూరి పీరన్నాఁడి॥

రాగము— ధన్యాసి ఏకతాళము.

చిల్లర రాళ్లకు మ్రొక్కుచునుంటే చిత్తము చెడిపోవు నారేనారే చిత్తమునందున చిన్మయజ్యోతిని జూచుచునుండుట సరేసరే ॥చి॥ ఒక్కప్రొద్దులని యెంచుచునుంటే ఒనరుగ జెడు దువు ఒరేఒరే ఏకమైన మా వైభవమూర్తిని జూచుచునుండుట సరేసరే ॥చి॥ నీళ్ళలో మునిగి గొణుకుచునుంటేవిలకడజెడునుర ఒరేఒరే నీళ్ళలోనుండే నిర్మలజ్యోతిని జూచుచు నుండుట సరే సరే ॥చి॥ భాధగురువుల పంచనజేరితె భావముచెడునుర ఒరే ఒరే భావమందున బ్రహ్మకాంతిని చూచుచునుండుటసరేసరే చి॥ భూములు అడవులు తిరుగుచునుంటే బుద్ధులు చెడునుర ఒరేఒరే బుద్ధిలో వుండే పున్నమచంద్రుని జూచుచునుండట సరేసరే ॥చి॥ వీరయ్య చెప్పిన వాక్కును నమ్మితె వివరము తెలుసును ఒరే ఒరే వివరమండందె విగ్రహమూర్తిని జూచుచు నుండుట సరేసరే ॥చిల్ల॥

రాగము— మాయామాళివి.- ఆదితాళము

కాశికి పోవలెనా తేర్థము మోసుకరావలెనా కాశితీర్థము కన్నులనున్నది బేసికన్ను శివకాశిగ నన్నది ॥కాశి॥ అంగము లోపల కుండలి సంగము దావునను గంగాయమునా పొంగుచు పారగ రంగుగ నడుమను లింగడుండగను ॥కాశి॥ కోనకుపైనను తీర్థసోన గురియగాను మేఘమరచినీవు కానక తిరిగేవు లోను వెదికి శివధ్యానము జేయక ॥కాశికి॥ భావములోను జీవునితావు తెలియకాను జీవగుణంబును చిక్కువిడిచితా జీవబ్రహ్మము

కాలక్షానకత్వములు.

కావు దెలిసితే ॥కా॥ వాసిగధరలోను కాశి నివాసుడుండగాను జేసిన పాపము బాసిపోవునని కాశికిపోదురు నివాసునిగానక ॥కా॥ పొందుగ ధరలోను వీరగోవిందుడుండగాను అందమైనగురు ఈ శ్వరిపాదము అందితెకై లాసపందే యున్నది ॥కా॥౩॥

సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము.

నడిమికంటిలోన నారాయణుడున్నాడు నాతులారా మడుల దీపము మతి వెలుగుచున్నది మగువలారా ॥న॥ ఎడమకుడుల నడుమ వెలుగుచున్నాడు వెలదులారా ముడిబొవల సందున మురియుచున్నాడు ముడితలారా ॥న॥ ఒడయని ముఖమందు పొడమిన వాడమ్మ వనితలారా పుడమి లోపల యా పుణ్యుని గానరు పూబోణులారా ॥న॥ నీళ్ళకుండల నడుమ నిక్షేపమున్నది విరిబోణులారా నీళ్ళలో మునిగి తన వ్రేళ్ళు యెంచినలేదు వెలదులారా ॥న॥ వ్రేళ్లు పాచిపోలేక మతినిండినాడు అలివేణులారా గోళ్లు పెంచుకయెంతో గొణగిననులేదు కొమ్మలారా ॥న॥ జంట నాగస్వరము లటుక యున్నాడు జాణలారా * తోటంటితామర నీరంటనట్టున్నాడు ఆతివలారా ॥న॥ మింటినకుమిడునశేషమై యున్నాడు పూబోణులారా కంటిలోపల ముక్తి కళలంటి పెనగునె కొంతలారా ॥న॥ తన్నుతా తెలిసిన ధన్యులకి పండు తరుణులారా కన్నబోటనె పున్నదికని యనుభవించెరె కొంతలారా ॥న॥ కందిమల్లయ్యపల్లె మందిరమున నుండి కొంతలారా ఇందుధరగోవింద బ్రహ్మమైయున్నాడు లలనలారా ॥న॥ అందముగా గురు ఈశ్వరమ్మపాద మతివలారా చెందిన వారికి చేదొరకు నీపండు |చెలియలారా॥

కాల జ్ఞాన తత్త్వములు.

ధన్యాసి రాగము—ఆదితాళము.

యజ్ఞముచేసే సుజ్ఞానులకు వేదోక్తమువిధి తెలియరయ్యా
 ఆగమసారములనే శబ్దములన్నియు మునుతా నెడగవలెన్ ||య||
 అగ్రజన్మమయినందుకు తనలో అగ్నినిలేపి గూర్చుండవలెన్
 ముగ్గురి హితవుగ మాగజన్మములు పాలమందు శోధింపవలెన్
 ||య|| ఊది దూది పొయ్యూదేటప్పుడు పూపిరి నమరస మెరుగ
 వలెన్ ||య|| సారంబగు సంసారధరులె చవిలో చవిగని తిరు
 గ వలెన్ ||య|| కామక్రోధమను ఒకువునుబట్టి కర్మ ద్వారమున
 కట్టవలెన్ కాకోఞ్చాలల ఓలలాడుచును యెలబాడుచు నుండ
 వలెన్ ||య|| మనోబుద్ధి చిత్తహంకారంబున మరిగిన కండలు
 తరుగపలెన్ సుఱ్ఱి సుక్కుగా నుడిబడి కన్నుల చూపున
 మంటలు వ్రేల్చవలెన్ ||య|| మగ్నత్వంబున అగ్నిలోవ్రేల్చే మ
 నసు క్రొవ్వుపొరతీయవలెన్ సుజ్ఞానులను సుబ్రహ్మణ్యులంత
 సుషుప్తమందు సుత్రాంగవలెన్ ||య|| సత్తు చిత్తు అనందం బని
 యే చవిలో చవిగని తరుగవలెన్ ||య|| జాతినీతులా జరామర
 ణములు బూతి దూషితో కొట్టవలెన్ ||య|| అండపిండ బ్రహ్మాం
 దంబులు మూడుకుండలి యని తానెరుగవలెన్ అంబర వీధిని
 రంభ యూర్వశిదాడి వీరగురు జేరవలెన్ ||య||

ముఖారిరాగము—ఏకతాళము.

మనో నిరంజనమైతేనూ మాటలేల మనకు మనోనిరం
 జన మైతే మాటలాడ నెవ్వరితోను ఊరకె కొన్నాళ్ళు వుండిన
 దినములు అయితే పోవలెనూ ||య|| కండలు యెముకలు కాయ
 ము తోలు శివునికి తారక మాయెనయా వెతల దేహమిది సత
 త మని నమ్మితే ముందరిగతి మనకెట్లనయా కల్లుభంగి సారాయి
 త్రాగి ఒళ్లుమరచిపడనేలనయా త్రాగినప్పుడెతప్పుకూసుకొనినొప్పి

కాలజ్ఞానతత్వములు.

పడనుమనకేలనయా ॥ఐ॥ తిండిపోతు ముండలకెల్లను తిరుపతి
 యాత్రలు యేలనయా త్రాగుపోతు ముండలకెల్లను పారమార్థిక
 మేలనయా ॥ఐ॥ హద్దుమీరి తిరిగేముండకు బుద్ధిచెప్పు మనకేల
 నయా గద్దరితనమున పురుషులదిట్టై గయ్యాళులజోలి మన కేల
 నయా ॥ టక్కు పిక్కు రెండబద్ధమాడి దినము గడుప మన
 కేలనయా మూడుదినంబులు బ్రతికే జీవునకు అబద్ధమాడ నేల
 నయా ॥ఐ॥ వృత్తమగురువుల పాదముబట్టితె వృత్తమతి పోనేల
 నయా సత్యవాక్యమై నిత్యంబనుకొని సద్గురు భజనలు సేయర
 యా ॥ఐ॥ గురుసూత్రాకారుండై తే గురుని గురుతెరుగరయా .
 హరుడే శివపోతులూరి వీరబ్రహ్మము చేరరయా ॥ఐనో॥

ఆనందభైరవి రాగము—చాపుతాళము,

పాదనేవకుడు పాదరక్షకుడ గురుపాద రేణువునకును
 అర్హుడను విన్నమాత్రమున జెప్పవచ్చితని అన్నలార మీరు తెలి
 యరనూ ॥పా॥ అగమతంబిది యోగమతంబిది భోగమతంబిది
 యోగమయా ఈదరాదు సంసారభారములు యిరువుగాను షర
 ము వెదుకరయా ॥పా॥ తెలివితోపల తెలివైయున్నది వేదబ్ర
 హ్మలై తెలియరయా మీరు వేదబ్రహ్మలై తెలియరయా .
 అలయుచు సొలయుచుకామయోగులై రంభకళలపై చిక్కిరయా
 ॥పా॥ సప్తకోటి మహామంత్రములకు సారమ సారములోని చూ
 డరయా సారము దెలిసినవారే బ్రహ్మస్థానమందు నిలిచి యుండు
 రయా ॥పా॥ ఉపశ్రుతి వాక్యములుండ జూచుకొని మంత్రము
 మీద పలుకరయా జాతినీతులు జన్మరమణాదులు వూచివూచి జో
 కొట్టరయా ॥పాద॥ వీరవాక్యమిది దారబోసితే యిందుకొందిటి
 కందరయా సంధితెలియని పంద మానవులు బారి గొర్రెలై
 చిక్కిరయా ॥పా॥

[8]

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

హిందూస్థానీ రాగము - చాపుతాళము.

కనుషుదగ్గరపోయి కధలకేమనసా కనుషుదాటిపోతె
 కలుగునే నేవా ||క|| చెడుగుణంబుల డిక్కి చెడిపోతె మనసా
 చేరి సద్గురుని నేవించవే మనసా ||క|| ఆలుబిడ్డలనమ్మి అట్లాడకే
 మనసా ఆనందమైనయింటిలో అట్లాడవే మనసా ||క|| సంతకూట
 మిది సంతసించకె మనసా సాగిపొయ్యేదారి సాధించవే మనసా
 ||క|| నీవు నేను అని నిక్కతె మనసా నీలతోయదమధ్య నిలువవే
 మనసా ||క|| నీవు నేను అని నిక్కితె మనసా ముక్తికాంతనంటి
 ముద్దాడవే మనసా ||క|| మంటికుండవంటిదియిదిమతిచెడకె మనసా
 మహనీయ జ్యోతిని పరువకే మనసా ||క|| యెప్పుడో యేవేనో
 యెరుగవే మనసా ఎరుకలోని యెరుక యెరుగవే మనసా ||కన||
 వీరయ్యాదామనిమాటవివవెటమననవివరమెరిగితెవంతగనుమనసా
 నాదనాపక్రియ రాగము - ఆటతాళము.

దరిజేర్చి కడతేర్చు దాతవైతివి మాకు భీతియేటికిరామా
 ఈతనేర్చిన వీరగురుడు మాతలిదండ్రు సూతనము జేసెనురామా
 ||ద|| తండ్రుగర్భములోను దాహమాహారము లిగిలుంటి కొన్నా
 ప్లు రామా || మాతృగర్భము జొచ్చినది మొదిలుగా బీజమాయ
 గ కొన్నాళ్ళురామా ||ద|| చిప్పలో ముత్యంబు చిగుకువలె కొన్నా
 ప్పు చిక్కువడి నేనుంటిరామా మలమూత్రములగుంట మాంస
 మెముకలతోను మాతల్లి గర్భమునరామా ||ద|| తల్లిగర్భము
 లోను తగతొమ్మిది నెలలు దాహమేమెరుగను రామా మురికి
 గర్భములోను ముద్దనై కొన్నాళ్ళు తపసినయి నేనుంటిరామా
 ||ద|| తల్లి గర్భమున వెడలి ధరణిలో కొన్నాళ్ళు తపసినయి నే
 నుంటిరామా తెక్కవిరిగిన పక్షివలెను నేకొన్నాళ్ళు దుఃఖమే
 మెరుగనురామా || దరి || పాలువెన్నలుద్రాగి పారాడె నాబాల

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

ప్రాయముకొన్నాళ్ళు రామా మలములోపొరలుచు మరికొన్ని దినములు మర్యాద నేనేరుగ రామా ॥ద॥ పదునైదుయేండ్ల పదు వనైనే బహుతులవనయి నేనుంటిరామా ॥ ఆదిగొ ముప్పది యేండ్ల జంటభాషలకు తగిలి శుంరనయి నేనుంటిరామా ॥౬॥ వన్నెవాసియు లేకవసుధలోకొన్నాళ్ళు సునకలోపడియుంటిరామా మనకనెడు సంసార మత్తుండనయినేను హింసతెలియకపోతిరామా ॥ద॥ హింసలో యీ పుషము యీసారి దొరికెను మరిహి సచే జిక్కిరామా తదిదండ్రులెందరో దెలుపతరముగాదు తారకము నెరిగితిని రామా ॥దరి॥

ముఖారి రాగము — చాపుతాళము.

ప్రపంచనడత జూటా మనపెద్దలవాక్యము బాటా ముగ్గురు మూర్తులు జూటా మూలముయెరుగుట బాటా ॥ప్ర॥ చదువు శాస్త్రములు జూటా ఒరె సద్గతి యెరుగుటబాటా ॥ప్ర॥ అన్నిటిని గొల్చుట జూటా తన ఆత్మలో యెరుగుట బాటా ॥ప్ర॥ మడి సంత్రములు జూటా మదిలో యెరుగుట బాటా ॥ప్ర॥ యెగ్గులు జేయుట జూటా రాజయోగము యెరుగుట బాటా ॥ప్రపంచ॥ కొండలు తిరుగుట జూటా ఈ కొటయెరుగుటబాటా ॥ప్రపంచ॥ కాళికి పొయ్యేది జూటా మనకంటిలో యెరుగుటబాటా ॥ప్రపంచ॥ గురువులేనిదె జూటా గురు కీలకము యెరుగుటబాటా ॥ప్రపంచ॥ పరులను యెరుగుట జూటా గురుపాదము యెరుగుట బాటా ॥ప్రపంచ॥ వీరయ్యదాసునిమాటా దాదివివరము యెరుగుట బాటా ॥ప్ర॥ నమ్మినవారికి జూటా గురునమ్మిన వారికి బాటా ॥ప్రపంచ॥

ముఖారి రాగము — త్రిపుట తాళము.

ఏవూరయా మీదేవూరయా పరబ్రహ్మ నిర్యాణమే మా

కాంక్షావతత్త్వములు,

వూరు || ఏవూ || కందిమల్లయ్యపల్లె మావూరు కాంకర్కాల బాపు
 ను మావూరు || ఏవూ || కనుయెదుటనుండును మావూరు అట్లు కన
 వచ్చు కనరాదు మావూరు | ఏ || ఇంటిలోపలిపుట్ట మావూరు
 పాములంటితె ఫలమొచ్చు మావూరు || ఏవూ || కర్మ జీవులకెల్ల
 మావూరు అంధకారమైయుండును మావూరు || ఏవూ || కర్మము
 తెగితేను మావూరు పండు వెన్నెలైయుండు మావూరు || ఏవూ ||
 రోగాలు లేవయ్యమా వూరు నిత్యభోగాలు గలిగుండు మావూరు
 || ఏవూ || జుంటి తేనీయపల్లె మావూరు నిత్య భోగాలు గలిగుండు
 మావూరు || ఏవూ || కనికానకున్నది మావూరు ముక్తి కారణమై
 యుండు మావూరు || ఏవూ || పాపలనడుపును మావూరు బట్ట బ
 యలై యుండును మావూరు || ఏవూ || శృంగారమైయుండు మా
 వూరు శ్రీరంగమ్మ నివసించు మావూరు || ఏవూ || తల్లి గోపిం
 దమ్మ మావూరు తండ్రి వీర బ్రహ్మం మావూరు || ఏవూ ||

చక్రవాకరాగము - ఏకతాళము,

ఈ జన్మ మిక దుర్లభమురా ఓరి సాజన్మ సాకార సద్గు
 రుని గనరా || ఈ || పంచాక్షరీపంత్రి పతన చేయరన్న పరనచేసిన
 యముడు పారిపోవన్నా పారిపోతె అంబ ఫలమిచ్చునన్న ఫల
 ము నందినవాడు పరమగురుడన్న || ఈ || మూడారువాకిళ్ళు మూ
 యు వలెనన్న ముక్తి వాకిట నిలిచి తలుపుదీయన్నా | ఈ || తలు
 పు దీసితె అంబ తేజమిచ్చన్న తేజమందినవాడు తా గురుడో య
 న్న || ఈ || ఆరు నదులమీద అంబవుందన్న అంబతో దుర్గాంబ
 నాట్లాడునన్న | ఈ || నాసికలోదృష్టి నడిపించుమన్న నడిపించి
 మరిసీవు నమ్మియుండన్న నమ్మినవరత్నము అపీరయెక్కన్నపీత

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

మెక్కిన అంబపిలుచునోయన్న పిలిచినంతట నీవు నిలుచుందువ
న్న నిలిచినంతటవాడు నిజగురుడన్న జంటక్రోవులు రెండు ఆం
టిపూదన్న అంటి పూది మేన్మరచి యట్టెనిలువన్న మేనుమరచి
ఘటినాద మినునున్న నాదమిని పోతులూరిని నమ్మి యుం
డన్నా ॥ఈ॥

నాదనామక్రియ రాగము— చాపుతాళము

ఏదిరా కులము ఓరి నాడుకులంబని నడుపరజాణా ॥ఏ॥
ఏదిరా కులము యెరుగక తిరిగేవు నాడుకులంబని నడుపరజాణా
॥ఏదు॥ నాడుబిందు పండునట్టి యిందిరా కులము భేదములెంచి
నట్లు భ్రమయనేలా నాడుపెట్టిన తావు నాణ్యము తెలిసితె నాద
మందు కులమునంటియున్నదిజాణా ॥ఏ॥ శ్రీ పురుషులనేకులము
సృష్టిలోపల రెండు రూపులై యున్నవి రూడిగాను ఆ పరబ్రహ్మ
ము ఆది విష్ణువు శివుడు శ్రీపురుషులైనారు సృష్టిలోపలజాణ .
ఆదియైన కులము పాదుతెలియక వాదము లాడేరు వరుసతిప్పి
మాధవనామము మర్మము తెలియక వాదమే కులమని నమ్మ
రా జాణా ॥ఏ॥ సారమైనాకులము ఓంకారమైయుండు పీఠగోవిం
దుని కరుణతోను కారణగురుడేవు యీశ్వరికృపచేత సారమైనా
కులము సాధించితిమి జాణ ॥ఏదిరా॥

ఆనందభైరవిరాగము— చాపుతాళము.

ఆనందమైన పువులు గోతామా అత్మా రాముని పూజచేతా
మా కందర్పజనకుని యిందిర శ్రీ నెపుడుబిందు పీఠమునందు
పొందికై యున్నది ॥ఆ॥ భావ భావము నందు జూతామా భ
క్త జనుల సంతోషము చేతామా ॥ఆ॥ భావమందునగురుని దల
తామా భక్తితో హరిపూజ జేతామా ॥ఆ॥ శ్రీ గురుడితడని గొలు
తామ మనచిత్త సుందుపూజజేతామ ఓ మహిమనంద నీమహిమ

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

దెలిసెను సామజవరదుని సతికి పూజలుమనము ||అ|| కమ్మని
 మధువునుగ్రోలుచు మనము నెమ్మదిగా పూలుగోయుచు సమ్మ
 తి భావములిమ్మని మదిలోన సమ్మతిగా పూజలు నేర్పుతోను
 మనము |అ| అంగములోపల జూతామా భుజంగ భూషణునేవ
 సేతామా అంగములోపల లింగము గనుగొని అంగ సంయోగ
 ము శృంగారముగా మనము |అ|| మూఢారువాకిళ్ళు మూతామా
 మోక్షద్వారపు తలుపు దీతామా వేడుకతో పోతులూచు నివాసుని
 ఇదాపింగకనడుమ వీరగోవిందుని ||అ|| పట్టితిమ్ము మీపాద
 ము బట్ట బయలైన బ్రహ్మ పూజ చేతామా గట్టిగ శ్రీ పోతులూ
 రి యీశ్వరి దేవినన్న చేపట్టి రక్షించు పరమ పద్మరాణి ||అ||

నాదనామక్రియరాగము ఆటతాళము.

ఎంతలెక్క దిరిగిన నేమిలేదురా చింతజేసి చూడకున్న
 వింతలేదురా ||ఎం|| ముక్కుదిక్కు యెక్కుబెట్టి నిక్కిచూడరా
 ఆదిక్కు మూలనేమొ గాని దిస్యమాయెరా ||ఎం|| ముసుకులోనె
 ముసుగువేసి పొసగ చూడరా ఆ ముసుకులోనె ముసుకుదీసి
 ముక్తి చూడరా ||ఎం|| ఆకాశమునగాలి విసిరెనది గొ చూడరా ,
 ఆగాలిమూలమేమొగాని మూలచూడరా ||ఎం|| మూలమూలశోధిం
 చి ముక్తి చూడరా ఆమూల నున్న జ్యోతిని ముట్టించి చూడరా
 ||ఎం|| చల్లగాలి వినరితె మొల్లలాయెరా ఆ మొల్లల కాశించిన
 వాసన కొల్లలాయెరా ||ఎ|| ఎరువు నలుపు తెలుపు లదియేమొ చూ
 డరా పచ్చపసుపు కలసిన్నట్టి పద్మమాయెరా ||ఎం|| సత్తు చిత్తు
 యొకటయితె శివుని పేరురా ఆసత్తు పో తు లూ రి బ్రహ్మ
 స్వామి పేరురా ||ఎ||

కాలజ్ఞానతత్వములు.

యదుకుల కాంభోజిరాగము - ఆదితాళము.

అహో బ్రహ్మాండమయినది ఆదిమంత్రము మనబ్రహ్మం గారు చెప్పినది పెద్దమంత్రము ||అ|| టెక్కముక్కులేనిపక్షి రేయింబవలు తపస్సుచేసి వొక్కచెరువు చేపలన్ని యొకతేమ్రుంగేను ||అ|| ఇంటివెనుక తుట్టెపురుగు ఇంటిలోనందరిని మ్రింగె || చూడవచ్చిన జనులనెల్ల చూచిమ్రుంగేను ||అ|| కాళ్లు చేతులు లేనివాడు కడవముఠచేతబట్టి నిండుబావి నీళ్ళన్ని యొకడెముంచెను ||అ|| ఏటిమీద స్వాతికొంగ వేటలాడుచును రాగ చాటుననున్న మీను పిల్ల అట్టెమ్రుంగెను ||అహో|| చెప్పినాడు వీరదాసు చోద్యముగాను ఆత్మ తత్వము గొప్పవారు దీనిభావమువిప్పిచెప్పినుతే చాలు ||అ||

నాదనామక్రియ రాగము - ఆదితాళము

చెడుగుడాడెనే బ్రహ్మం బలిగుడాడెనే చెడు గుడు గుడు యని గుమ్మన్నాదము కలసిబిందుకళలను గూడుక ||చె|| ముప్పదిరెండక్షరములలోమేలయినదొక యక్షరంబుతోకై గుబిక్తై గుబిక్తై గుబిగూయుచు నాల్గుముఖముల నలుగురితరిమి పదిదిక్కులకు పరుగెత్తించి చెట్టుకొట్టగా పాలుకారగా |చె|| చండతేజమై నిండు పౌర్ణమి పండువెన్నెలై ప్రబలికాయగా ఆకటముగ్గురు యీకట నలుగురు నడుమనొక పెనుపుద్ది కతొ నిలిచి సోహం సోహంసోహంబని చెంగటబలుకుచు ||చె|| ఆర్గురు చెల్లిరి ఆట గెలిచెను అయ్యజూచెను ఆనందించెను వింత తెలిసిన వీరపోతులారు ||చె||

ఆనందబైరవి రాగము - ఆదితాళము

ఎక్కడివింతే ఓయమ్మా || యెక్కడివింతే ఎక్కడివింతే వీరగుడుడు వెదకిపట్టి నన్నుతెచ్చి మతముల మంత్రాలమెల్ల హితవు జేసిదారబోసె ||ఎ|| పుట్ట గిట్టకుండ మేనభూతి పూసి ఈ తీరు

కాళాక్షానతత్త్వములు.

పట్టులేని సంసారబ్రాంతులన్ని విడువవనె ||౨|| కామక్రోధ లోభ మోహ గర్వములను కడకుజిమ్మి కారణమైనా దీపములో కన్ను దెరచిచూడుమనె ||౩|| ఎక్కడివింతే వీరగురుడు వెదకిపట్టి నన్ను దెచ్చి ముక్కుదిక్కు యొక్కుబెట్టి నిక్కిచూడుమనె నమ్మ కుండలనగా వాదమనగా అఖండమైనా జ్యోతి జూచిరెండుయిం ద్ల నడుమ ఆపజకుండలి రెచింపువనె ||౪|| చర్మ ధర్మ మిడున మనగా శేషినే శేషిననిగా వాసియైన వీరగురుడు వాసిగాను యేరెనమ్మా ||౫|| ఎక్కడి.

రాగము ఆనందబైరవి - ఆదితాళము,

చందమామ చందమామ చందమామ ఈసంధితెలిపే
జ్ఞానులారా చందమామ కాయమను పుట్టలోన చందమామ
పాము మాయెగానే మెలగుచుండు చందమామ ||చ|| జంట
నాగస్వరములూచి చందమామ పాము పాదు పెకలింప వ
లెను చందమామ ||చ|| తొమ్మిది వాకిళ్ళు మూసి చంద
మామ పామును నెమ్మదిగా పట్టవలెను చందమామ ||చం||
భక్తియును కట్టుగట్టి చందమామ పామునుయొక్తిజేసి పట్ట వ
లెను చందమామ ||చ|| దేహదేహముల నందు చందమామ
పాము తెలియకుండా చుట్టుకొన్నది చందమామ ||చం|| అప
జ మంత్ర ధ్యానముచేత చందమామ పాము అఖండ కళల
తో వెలుగుచుండును ||చ|| పామునుబట్టె జోగి యెవరె
చందమామ వోహో అతనిపేరు సిద్ధగురుడు చందమామ ||చ||

రాగము సౌరాష్ట్రీం తాళతాళము,

తియ్యనిమామిడి పండు పండుతినబోతె దొరుకదు తీపుమెం
డులు |తి|| పండు సృక్షము ప్రజలెవ్వరెరుగరు పరమాత్ముడనయి
యాకుపై నుండురా పడుయిరువయినాల్ల పర్వ

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

ములై యుండు పరమగురుధ్యాన పరులకేపండు ॥తి॥ విత్తులేని పండు విశ్వములోనుండు సత్యాము యీమాట నిత్యామయా హత్తుగ తల్లికి ఆభిడ్డమగడయితే సత్యాము యీమాట నిత్యము గనుడీ ॥తి॥ కొమ్మలు కొనపూవులుగూడి విఱివీగుచు నుండు మణిపంత్రపనియే మహిమతోడ అల్లుండ్లు కొడుకాయ తండ్రి పెనిమిటాయె అమ్మకూతురు చెల్లె అనుభవమైయుండు ॥తి॥ ఆకులు పువ్వులు అనందముగ పిందె లోకములో కాయకాచి యుండు ఈ కాయలోను కాయ సాకము తెలిసితే క ఖా లు చది వితే కలమాగుపండు ॥తి॥ ఒరులాకు నాపండు యొకదిననుగా యుండు నరులకు యీపండు సమ్మకుండు ధరలోన యీపండు దాసులకై యుండు పరులకు యీపండు పండుగాకుండు ॥తి॥ జనులు లోకబేధమున చపలమయి పొయ్యేరు జనన సురణములేని జాతిపండు వాలాయముగాపండు ఓలకారమై యుండు మాతల్లి మహమ్మాయి మర్నామీపండు ॥తి॥ ఆలు మగడు రెండు ఆదిలేని వాడు కొడుకు కూతురుకన్న కొడుకేడిరా అల్లుని తల్లియు హరిహరాదులకంపె ముల్లోకములతోడ ముగ్గుగుని మ్రింగు ॥తి॥ రేయి పగలునులేక రఠచంద్రులును లేక పంచభూతములులేక ప్రతి భూతమై పదునాల్గు లోకములు యేలుచున్న సిద్ధగురుని వద్దనేయుండు ॥తయ్యని॥

రాగము — మోహన ఆటతాళము,

ఏమిదేహము పనికిరాని దెందుకీ మోహము జాల మ నెడు సంసారబంధములోన జిక్కి మూలమెరుగని ॥ఏ॥ పంచేంద్రియములను తనలో శోధించి త్రుంచి వేయకను చంచలముదే దించి తనలో మంచి ప్రకృతి అంచితముగ మంచివాడై గురుని పంచనుపొంచి కాచియుండ నేరని ॥ఏ॥ వాడలోపలను యేడిం

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

టిసి జోడు కూడుకొని ఆరుగూడక మూడుదెలిసి జాడగూడ
యేకముగను కాటుకపక్షల రెంటిని కదియబట్టె క్రమము తెలి
యని ॥ ఏ ॥ అష్టమదములు యెల్లప్పుడు నిష్టదెలియకను కష్టపడ
కను యిష్టమెరిగితె కిష్టలన్నియు నష్టమగునుదృష్టిలోపల దివ్యా
త్మను నిశ్చతో జూడంగనేరని ॥ ఏ ॥ మూటబెనగుచును ముమ్మా
రు చోటుగానకను మూడుమూడు ఆరుగడచి ముక్తివతిని అం
డజేరి మోడివేసి కోడిపామును వేడుకతో నాడింపనేరని ॥ ఎ ॥
జ్ఞానమెరుగక ఈ మానాభిమానములోన బెనగుచు కానరాని
కోనజొచ్చి సోముగూడి మేనుమరచి తానుతానై సిద్ధగురుని
దలచి తన్నయమందనేరని ॥ ఏ ॥

నాదనాపక్రియరాగము—చాపుతాళము.

మనసు మనసున బెనగి మనసుయేకముజేసి మనసును
ర్మముగన్నదెరుకా • కనుచూపులకు నడుమ ఘననాసికము గాలి
కదిలిరెండొకటైన దెరుకా ఆక్షరంబులకాది అక్షరము తాదెలిసి
అక్షరము పరియించుచెరుకా ఆక్షరంబను ప్రణవమాలించి పీను
లను అనుదినము వినుటయే యెరుకా ॥ మ ॥ చీమయొక్కటి కో
టి సింహముల దిగమ్రొంగ శిఖరమందుండుశేయెరుకా హేమ
వర్ణము దోషయెనిమిదీ యేనుగుల వేగమున మిగ్గుళుశేయెరు
కా ॥ మ ॥ వర్ణముల కారింట్లవైపు దెలిసి తనలోను నిర్గుణంబయి
యున్నదెరుకా దుర్గుణంబుల మూటిగూలద్రోసి తనలో భర్తుడై
ప్రభుగన్నదెరుకా ॥ మ ॥ కప్పయొక్కటి యొడు పాములను దిగ
మ్రొంగి కాలుదువ్వుచున్నదెరుకా గొప్పముసలిని చేప చప్పరించ
కమ్రొంగి చొప్పణియున్నదే ఎరుకా ॥ మ ॥ పట్టుక్రములు గడ
చి నడిమి వాకిలిదెరచి నాగేంద్రులేపినదెరుకా ఇడపింగళలు
గడచి ఈ జీవహింసతోకూడి కుంభకమైనదెరుకా మనసు మేఘ

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

మురుములు తఱకుమేలైనరుడివాన యెకతెగక కురిసినదె || యె
అరుదైన మాదుర్యనుభవించుట సుఖములన్నిటిని మరచినదె
యెరుకా || పు || గంగయమునల నడుచును ఘనమైనమేడలో అం
గనతో గూడినదె యెరుకా రంగైవరవికోటి కాంతుల కాంతి
యయి మనసిద్దగురు జేరుటెరుకా || పునను ||

ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

మగ్గంబెట్టి నేనేటంబుకు మోక్షంబిది వినరయ్యా భక్తోదే
వ స్వాయనిమగ్గం పదిలపరచితా నేయవలెన్ || మగం ఆది
కమలమున గణపతినెప్పుడు అర్పించి పూజలు చేయవలెన్ .
పదిలపరచితా బహుపినయంబులు బంధించుడుఆసు పెట్టవలెన్
వాద్దికతో విషయంబులనే నూలు చెదరక ఆసు పోయవలెన్
|| మ || కామక్రోధ లోభ మోహములను కడలకుండునట్లుకట్టవలెన్
సీమము చప్పక సీమార్గమున నెమ్మదిగా పరుగెత్తవలెన్ మమ
తలు బాసి మాయనురోసి మార్గమనే పడుగు జేయవలెన్ ఏమా
రకను యిరువైయైదిట యెంచిపడుగేది పుర్తించవలెన్ || మ ||
పూనిగురువాక్యమాను కుంచెదీసికొని పొలుపుర పడుగు నేయ
వలెన్ ఆంత అష్టమదంబుల నెప్పుడు అంటకుండ అంటెత్త
వలెన్ యెనసిపంచభూతములబట్టి యెనసిపడుగు యెంచవలెన్
పనిబూనిగురుదృష్టి పదిలపరచి లెస్సబావంబనె ఉచ్చతుక ప
లెన్ || మగముబట్టి అలలుసుశ్శులేని ఆత్మవీధిలో అల్లువేసి
మలబట్టవలెన్ వెలసి భ్రూయుగ మధ్యంబున వదలక మగ్గము
సాచవలెన్ బలిమిగ సాదంబనియెడు మోక్షున బంధించియు
నేతనుచాచవలెన్ తఱకు తఱకుని తఱకున మెరనెడి తాటిం
చి పలక తాటించవలెన్ | పు || నడినాళంబున నాడికొమ్మున
నడుముగ కండెక్కించవలెన్ కుడియెడపల తిరిగే పవనము

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

గురుతు దెలిసి నేత నేయవలెన్ నిండువేడుకతో పండువెన్నె
లలో నిలిచితవలెకట యెరుగవలెన్ దండిగ సిద్ధగురు అండ
ను జేరి దానియెరిగి దిగనేయవలెన్ ||మగ్గం||

నాదనామక్రియరాగము - చాపుతాళము.

జ్ఞానబ్రహ్మానంద యోగ జన్మ కర్మములెడబాపు చిన్మయ
యోగి ||జ్ఞాన|| చిత్తమనేపట్టణమందు చిన్మయుడనె రాజు
రాజ్యము సేయగానుబుద్ధియనె మంత్రితోను పురుషార్థమేమని
తలపోయగాను ||జ్ఞా|| ఒడలనీళ్ళ తడవనేమి వూపిరిబిగబట్టి
యుండాగనేమి జడలుధరింపగ నేమి మాయజాలము జేసితె జ
న్మసాపనమా |జ్ఞా|| బూడిదెబూసితేనేమి ఊర్ధ్వ పుండ్రముబెట్టి
న పురుషార్థమేమి మూడుగుణంబులకామి తాముక్తుడు కాకు
న్న మునిసిద్ధుడౌనా ||జ్ఞాన|| ఆరగురుని పట్టవలెరా పదియారు
గురునిపట్టి బంధింపవలెరా వేరొక్కటిని తెలియ వలెరా తావె
లుగైన తెరచాటు తానిల్వవలెరా ||గ్నాన|| తొమ్మిది తూటుల
బాటా ఆదికల్మషములకెల్ల దాపైన గూన లక్ష్మీగాదుర గురు
నాన యిదినాశముజెందును నానావిధాన |గ్నాన|| తొమ్మిదితూట్లు
మూసి దొంగలుండెడి చోటెల్ల సాధించితెలిసి తుమ్మెదనాద
ములెంచి తాను తుల్యమైన స్వానుభవమాన నిలువవలెరా ||గ్నా
నతివతులిద్దరు గూడిచాల రతిసేయగ శుక్లశోణితమును గూడి
సుతుడాయె గర్భమువీడి దానసుఖములేదురా పరికించి చూడ
||గ్నాన|| తల్లిదండ్రులు అన్నలు మరితమ్ములు బావలు తగ
చుట్టుకొన్న ఎల్లబంధువులున్నను తానుతరలి పొయ్యేవేళ తన
కెవ్వరన్నా ||గ్నా|| పరబ్రహ్మమే సత్యమౌరా పరమానంద సా
నము చేయవలెరా గురుషాదమే చేరవలెరా ధృఢమైన తత్త్వ
ము తా దెలియవలెరా ||గ్నాన||

కాలక్షానతత్వములు.

ధన్యాసిరాగము-ఆదితాళము.

ఎవరని యడిగితె సిగ్గవుచున్నది ఏమనిచెప్పుదువినరయా
 నేత్రాకారుడై లోకములోనికి మూత్రపు గవిదాటొస్తినయా ॥౧॥
 మొట్టమొదట పుట్టివచ్చినవూరు వుచ్చగుంటలో వునికయా ము
 ట్టు మైలనే యిరువు జేసుకొని ఇష్టముగా నేనుంటినయా ॥౨॥ తల్లి
 దండ్రుల ముదమునబుట్టిన తత్తర తనువని తెలియరయా తాను
 పట్టని దేహములోపల పొట్టలోనే పుట్టి వస్తినయా ॥౩॥ కుక్క
 రక్తములు చుట్టుకొన్న యెవరని యడుగ నేమున్నదయా చీము
 పులుసు వుచ్చిష్టము రోతలో చుట్టుచవికలో నుంటినయా ॥౪॥
 బూతుకుపుట్టిన పీతరీబుట్టిది పాదుజేయయేమున్నదయా పుత్తు తే
 పుల చిత్తరి బొమ్మలె పెత్తనగాడె యుంటినయా ॥౫॥ తొమ్మి
 దిటికెల మేడలోపల కర్మరహితమైయుంటినయా తమ్ము వీర
 లింగంబు నద్గురుని నమ్మి నేవించుచుంటినయా ॥౬॥

నాదనాపరాగము-రూపకతాళము

చేతులకందపురుండు శివనీతులు చెప్పంగ విందురటన్నా
 చే ఊరిపడకుట నొక్కసాములేనిపుట్ట పుట్టలోన యూర పిచ్చి
 రట పుట్టమీదనొక్క వూసలవెళ్ళియట పఠెడేసివెన్న మెక్కు
 నటన్నా ॥చేతు, మొదలులేని మ్రాకు ఆకులేని తీగ తీగకు బదు
 కొమ్మలట మొగ్గలేనిపిందె తొడిమలేనిపండు నోరులేనిబాల
 మ్రింగెనటన్నా ॥చే॥ గుఱ్రము యెనుబోతు కూడిచరింపగ బ
 తెల్లమీద నడచునటా తెఱ్ఱిపోతుజింక పుట్టిమానుమీడ నమ
 లక యాబయలు మేమిటన్నా । చేతు, గురుతుగ యాగంటి
 గురుకృప గలిగితే గురుతుగ సంజయ్య తెలుపునట శివుని భక్తు
 లయితే శివుని సన్నిధికిని చేరుమని శివుడుతా చెప్పనటన్నా ॥చే॥

[9]

కాంక్షానతత్త్వములు,

యదుకుల కాంభోజిరాగము - ఏకతాళము.

కంటిపూకై వల్యము కన్నులయందు వింటిమయ్యా
 ప్రణవనాడినులయందు ||కంటి|| చూపులో చూడంగాను చిన్మ
 య రూపమున్నది ఆరూపులోనే బ్రహాండమంత వ్యాపించియు
 న్నది రేపుమాపులేని వెలుగు వెలుగుచున్నాదీ ఆపాపలందె
 పరమపదము యలై యున్నాది కంటిగుండ్ర రెంటి నడుమ
 నక్కకూయుచున్నది ఆగుడ్లు త్రిప్పిచూడ పరమ గోవ్యము
 న్నది గవనియొద్ద ముసలియొకతె కావలియున్నది ఆగవని గ
 డచినను ముక్తి కాంత యున్నది ||కంటి|| అకులేని మ్రానుమీద
 కాకియున్నది కాకియున్నది ఆకాకిముక్కులో బంగారమున్నాది
 బంగరంపు తీగమీద కొంగయున్నది ఆకొంగముక్కులో శివ
 లింగమున్నది ||కంటి|| నూతిగట్టుతుదను నొకనాతియున్నది ఆ
 నాతి నెత్తిమీద పెద్దకోతియున్నది కోతినాతిమీద పరంవ్యోతి
 యున్నది ఆజ్యోతియందే యాగంటిశుడు స్థిరమైయున్నాడు |క||

నాదనామక్రియ - రాగము చాపుతాళము

సంధ్యవార్చే విధము తెలియండి సంధ్యతెలియని
 వాడు సన్పాహ్మణుండగునా ||సం|| సంధ్యనిస్సంధ్యలును పొం
 దియునీ లోనేయుండు బందెసందులు మీరపై సంధినుంగి ||స||
 ఆదీనీల తోమిద మధ్యస్తాదిసుకళ ఆదియవిద్యుల్లేఖ అనగమరి
 యున్ ||సం|| ఆదియనివార శూకాగ్రీ సూక్ష్మంబనుట విదితా పో
 జ్యోతి ఓంకారమామెన్ ||సంధ్య|| ఓమిత్యేకాక్షరం బనిచక్షుల
 నడుచును జేరవినాదా చక్షులేమనరు మనసేచక్షువు చంద్ర
 మామనపోజాత ||సంధ్య|| చక్షుః పూర్వో అజాడతయని అను
 గత యాగంటి గురుకద ||సంధ్య||

కాలక్షానతత్త్వములు.

ఆనంద బైరవిరాగము - ఏకతాళము.

గుట్టుతెలిసి తెలుసు కొనరె గుర.తుగను జాణలారా .
 బట్టజయ ఓనుండు దీనిభవమెల్లను ||గుట్టు|| గండుపిల్లి లోకమె
 ల్లా గరివిచి యేగను కొండయెలకలొక్కరెండు కొలువు
 జేసెరా ఆండవాయ చిలకలయదు అవిఠిగాచు కుండగాను
 సుండకోతు లొక్కరెండు ప్రహరితిరిగెర ||గు|| మప్పు ముప్పు
 గొడురలి మూతినొక్క కొడకు బుట్టి గొప్పకొండలేడుమ్రొంగి
 గురకపెట్టెరా ఉప్పుచప్పు యనక నొకడు పురికిమింటి తెగి
 యగాను కప్పగంతులేచి పులివికరచి చంపెరా ||గు|| భువిసి నో
 రులేని మిడతపులిని మ్రొంగెనమ్మదాని వివరమెరిగియొక్కనక్క
 వికవిక సవ్వెరా అవిరళముగ తెలిసిజూడ అవికాదు యెవరి
 కయిన తలప యా గంటి గురుడు తానెతెలుపురా గుట్టుతెలిసి
 తెలిసికొనరె ||గు||

సావేరిరాగము - త్రిపుట తాళము.

చదివినందుకు మోక్షసాధనంబేది చదువకుండునజనులు
 సాధింపలేరా ||చ|| సకలంబు బ్రహ్మమని చాటంగశ్రుతులందు
 లొకచోటలేదనుచు వగవంగవలెనా ||చ|| గరిమతోడత హృద
 య కమల మధ్యమునందువరిపూర్ణుడనిమాయ తగులాటలాయెన్
 ||చ|| ఏరిమగురుడేకాంత భావజ్ఞుడై వెలుపడగ పదునాల్గు జ
 గజ్జాలములన్ పరమగురుడేకంటి కర్త సందీశ్వరుడు కరుణ
 జీవన్ముక్తి గల గుఠేగాక ||చదివి||

మోహనరాగము ఏకతాళము.

కోరి కోరి పరమగురుని కోరిజేరిరే కాలకర్మములకు
 కడకుజిమ్మరే ||కోరికోరి|| కాలిమడుమ గుడమునందుగడలకుండ
 నెత్తివట్టి మూలబంధత త్వగతిని మురియుటెవ్వరే ||కోరి|| కంటి

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

లోన యింటినడుమ కంటిలోనుకన్ను దెలిసి కంటిపాపనంటి పెన గుఱునులు యెప్పురే ||కోరి|| ప్రాణ ప్రాణవాయువులను పరగ నై వేవ్యంబు జేసి వూనికాయ సిద్ధిపొందెడు వుణ్ణులెవ్వరే ||కోరి|| మాబలాశక మృతమును మేటి బ్రహ్మారంధ్రమునను మేటి హంసతోను గలసి మెలగుచెవ్వరే ||కోరి|| పరమ గురుడేకంటి భవ్యలింగమూర్తి కరుణ పరమలింగ సుఖము జెంది ఘనుడు యెవ్వరే ||కోరికోరి||

సావేరి రాగము - ఆటతాళము.

సొగనైన కన్నులచూపు లుడుగక గాని మగువలపొందే ల మానునో అయ్యా తగజిహ్వావాపల్య తనయుడుగక గాని పగల యింద్రియమేల మరలునో అయ్యా ||సొ|| పాపనియ్య మోహపాశముడుగక గాని ఆన్యాయవర్తనమేల అణుగునో అయ్యా ||సొ|| మాయపు సంసార మమతలుడుగకగాని కాయసిద్ధు లెట్టు కలుగునో అయ్యా ||సొ|| కామాది గుణదోష కర్మముడు గకగాని పామరభావమేల పాయునో అయ్యా ||సొ|| కొనసాగి యాగంటి గురుని నమ్మకగాని ఘనజన్మఫలమేల కలుగునో అయ్యా ||సొగ||

ఇంగ్లీషు వర్ణమెట్టు రాగము - ఆదితాళము.

కంటిపావలనంబరా మూబలాల్లింబరా నాల్గిబీ ఐసింబ ఆరింబ అరసి చూశరా ||క|| యొక్కరానిమానుకొమ్మ నొక్క పండు పండెరా , పండెనని చిక్కిచూని నిలుకలెదు కఱవెరా , పెక్కుచిలుకలాకు పిల్లి నొక్కచోట పొంచెరా పొంచెనని నిక్కి చూచి కుక్కలయిను మొరిగెరా || చోద్యమైన గొట్టెపిల్లి రాజ్య మంతమేసెరా ||క|| బింబమైరసిల్లికూన పెద్దపులిని మ్రింగెరా వీధిలో పొయ్యే యెదుకపిల్లి వీరభద్రుని మ్రింగెనురా చీమకోలు

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

గూడుకొని మిద్దెలు మీదలు కట్టెరా మిద్దెమీద కన్యపడుచు పెద్దకూతపెట్టెరా మూగవాడు వేదమెల్ల మొదటనుండి చదివెరా ॥క॥ ఎండనీడ లేనిచోట వుండెవురుములు చూడరా పాము కాటు విషములేక కాటుఅందుట చూడరా మూడు లోకములుయేలు ముసలికోతియొక్కటి చోద్యమైన ఘంటయ్యను దేవుడని నమ్మెరా ॥కం॥

నాదనామక్రియరాగము అటతాళము.

అడిగినప్పుడె చెప్పగూడూనా బ్రహ్మనుభవము ఆత్మానుభవము అడిగినప్పుడె చెప్పగూడూనా బ్రహ్మనుభవము ఆత్మానుభవము అడిగినప్పుడె చెప్పుటకు నిది పడుచులాటల త్రాంత జన్యము అడిగి నిర్మల మాయనువిడిచి నిలిచిన స్వానుభవమిది ॥అ॥ టక్కునగు సంసారజలదిలో ముక్కుముంచక ముసుగక్రిందుగ చిక్కిపోరలు నింద్రియంబుల టక్కరణచియు మున్నుపెద్దలు పైక్కు సంసారములు విడిచెరే మోక్షంబుకొరకై చక్రవర్తులు నగరు విడిచిరే రాజాధిరాజులు మొక్కి గురుని వంచగాచిరే ఋష్యాదులూరక దిక్కుదెలియక శడవికేగిరే నిక్కముగ మోక్షంబుజెందెడు నిలువడొక్కటి లేనియిప్పుడు దక్కినట్టుగమాటలాడ మీదయకు పాత్రులు మన్నమాత్రమె ॥అ॥ తనువు ధనమున సంపదయులా వెలసియుండి గురుని కొలవక వెనుకవెనుకను గాడుకొనిరి దినదినంబును జేయక గుణములవి మూడణిగిపోవునా జీవేశ్వరులకు గుణములణగెడు తావు తెలియునా ఆదరణములను బెనచుకొనిపై తేలవిచ్చునా ఆరిషడ్వర్గములను దునకలు పడదన్నకుండునా ఆనయము తద్దోది తంబగు అత్మతత్త్వము నెరుగజాలక శునకముగ తనబుద్ధి దిగక మనసు నిలకడలేనివారికి ॥అ॥ కొంటె గురువు శిష్యవర్గము

[16]

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

గురువు శిష్యవర్గము వెంటతగిలి బాధనేయుచు తుంటమాటలు నేర్చి సాధుల గేలిసేయుచు రంటుకొనిబల్ తంటతగవుల బాధ చేతూరు మీరెంత మీకంటె మేమెయొక్కువంచు గోవింద ఆజముక్కుంటి మాపనివారలందరు ఇటువంటివారలు యింట యింటను యెత్తుకూళ్ళదింటు తమ మనమి వచ్చినట్లుగ కంటు వాదంబులుడుగని కొంటెలకును దుర్మార్గజనులకు ||అడి|| బుద్ధి చాలక చేయబోదిసి సిద్ధమగు శ్రీ కంబగిరిని శుద్ధమళ్ళ నరహ రిపై బుద్ధి నిలకడలేనివానికి||అగి||

మాయామాళవిరాగము - చాపుతాళము.

రామభజన నేయరాలమిడికా నీతామసమజవర దగిడికా |రా| దూముదాము లేమిజేసి నోముకొన్న ఫలమెకాని తాము తాలిపొయ్యే దారియైతె తెలుసుకోరా ||రా|| కండక్రొవ్వు చేతనిట్లు తిండిపోతుల గూడీ వుండబట్టక తిరుగబోతె గండ మేలతప్పనయ్యా ||రా|| తల్లిపిల్ల యిల్లువాకిళ్ళెల్ల మాయకల్ల గాని దొరలబోసి యముడుచాల కర్లగొట్టి పొరల చేసును ||రా|| టక్కు పిక్కు లాడిపిచ్చి కుక్కరీతి మొరగవద్దు జక్క లేటి కంబగిరిని చక్కనయ్యనట్లై మ్రొక్కుము ||రామా||

సురబరాగము - ఏకతాళము

అదిగో చూడవె మనస ఆత్మలోముక్తి పదిలముగ సా ధింపబ్రహ్మాంబె తానగును బ్రహ్మ బ్రహ్మాంబని బేదించి కొలిచె దరు బ్రహ్మ బ్రహ్మముగాదు పరగంగవినుడి బ్రహ్మ బ్రహ్మాం బైతె కుమ్మరాకారమున బొమ్మలను జేసుకొని తానమ్ముకొను నా ||అది|| విష్ణు బ్రహ్మాంబని యిలయందుకొలిచెదరువిష్ణు బ్ర హ్మముకాదు విశ్వంబులోను విష్ణు బ్రహ్మాంబయితె కృష్ణావతా రమున విటకత్తెలనుగూడి తాకష్టపడునా |అ| శివుడుబ్రహ్మాం

కాంక్షానతత్త్వములు,

సృష్టిలోకాలిచెదరు శివుడు బ్రహ్మముకాదు సిద్ధుంటుగాను శివుడు బ్రహ్మంబైతె శిరముచే ధరించును కాటిలోపలశివుడు కలియ దరిపోనా ॥అ॥ ఆరుమూటినిదాటి మేటి శిఖరముమీద ధీరముగ వెలిగేటి ధీవరేణ్య పదిలముగ పూదోట ప్రభువు వంటి నయవుడె ఘనమైనమోహాట్ట కడనీదబడును ॥అ॥

కాఫిరాగము - చాపుతాళము.

అదిరాముక్తికి త్రోవ యదిరా సాధించు పదరా యీబూటకం బొప్పుదు నామదికి ॥అ॥ వదలక గురు కొల్వలెరా నెరనమ్మి పదపడిలోచూపు చెదరనియ్యకురా ॥అ॥ బొమ్మంటిలో పుంచిసొమ్ము వున్నదిరా ఆసొమ్ముదక్కించుకో నొక సూటి యున్నదిరా ॥అ॥ ఆరువాకిళ్ళుమూసి అందురొద వినుడు ఏరులు గూడినచోట యేకాంతమునను ॥అ॥ ధీరతతో చిన్నిదిడ్డి దూరెవవు కారుచీకటిలో కదలకటునిలిచి ॥అ॥ పొయిపొంద గురుబోధ భూతియెగజల్లి తెలివిచే చీకటికూడ దివ్యెముట్టించి ॥అ॥ తెల తెల తెలవారె భానుడుదయించె అలపట్టవగలే చిక్కులు గనిపించె ॥అ॥ చెలరేగి కళలలో చంద్రుడుదయించె అలవీరపూదోట రాసున్న యితడు ॥అ॥

సావేరిరాగము - ఆదితాళము

చెడుగుడాడెనే మారంగయ్య చెడుగుడాడెనే చెడుగుడాడెనే మారంగయ్య చెడుగుడాడెనే ॥చె॥ చెడుగుడు గుడుయని పలికెటి నడుమను పాడినవినబడి ఆటాడను ఏసులోకములు యెడలేకెప్పుడు వాడవాడలో వడిగలవాడె ముడివిడిచి మూడే మ్రింగి ॥చె॥ నాటకవీధిలో నేటుగనొంగ ఆబలాడుచును ఆయిటు ఆవలవృక్షమువైరటపాత్రుండై ధీర్బుడై జీవో దివ్య విరాటైన మార్గమున నాటకధారియై చాటును చతురాక్షరిని మ్రింగి

కాలక్షానతత్వములు.

॥చె॥ రంగరంగ వైభోగ రంగమున రథాంగుడయి బట్టపయలు
 గ బల్గుడుగుడుయది జంఘలు చాచుచు రంగుగ పంచాక్షరి
 ని మ్రింగితె అంతాంజకునొక అంతస్థానమున కాంతి కాంతికే
 కాంతంబొకపై కుంతెనలోల ముకుంఠెనకాడై అంటియింద్రియ
 సంధానుండై అంటిఅంజకను అత్మలోనతడై యందుషడాక్షరి
 సంగిటమింగి ॥చెడు॥ సత్తచిత్తు సదానందలబై సకలాత్ములలో
 సర్వముతానై సర్వశేషియై సర్వేశ్వరుడై సిద్ధులలోపల చిదాసం
 దుడై శాశ్వతముగ శతకోటి విలాకుడై సతతము సత్యమై
 శక్తిసహితుడై అష్టాక్షరిని అంతలోనమింగి ॥చె॥ దశనామంబు
 ల దశవీధుల దేవేంద్రలోకమున దేహము నిమిడియు దాస
 దాస దాసానదాసులకు దాసుడైన విదెప్పదాసునికి ద్వయము
 నాంచారుదేవి యిలద్యయ క్రిష్ణవాణితో ద్వైతుండై దేశాదేశాధి
 ధీరుడు హరితామతానె తత్వము తత్వము యతిపతి యేకాక్షరి
 ని మ్రింగెడు ॥చెడు॥

ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

మాయను నరికే షర్మమువున్నది న్యాయము వినవే వో
 మనసా కాయములోపల వుసాయము కనుగొని మేయవలెన్
 పరమే వోమనసా ॥మా॥ అండపిండ బ్రహ్మాండము లన్నియు
 కుండలియనవే వోమనసా దండిణావమిది దారిజూపితినిక ముం
 డమోపివలెనుండకె మనసా ॥మా॥ చెట్టు యెక్కుటకు గుట్టు తె
 ల్పెద పట్టుపట్టవే వోమనసా పట్టువదలకను బ్రహ్మముసీలో
 ముట్టివిడువ వలె వోమనసా ॥మా॥ తంటలుమారై కంటిచూపు
 లో యంటి చూడవలె వోమనసా కొంటెతనమున యారింటి
 విడిచి గురినంటి చూడవే వో మనసా ॥మాయ॥ తిరుపతివెంకట
 రమణుడై గురుడని యెఱుకమరువకే వోమనసా ధరణిలో నర

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

సింహదాసుని వాక్యముపరమనివినవే వో మనసా ||మా||

మఖారిరాగము -

నాదంబతి జాగ్రతగా వినుమనసాసాజైత్సద్గురు ప్రణవనాదం
 ||నాదం|| సద్గురుబోధం సంస్కృతిబేదంక్షరబేదందశవిధనాదం
 బది ఇరుగిరులపైగా నెక్కి వినుమిక్కిలిగా గురుని కీలకమున
 డక్కి యిడుగురులకును యిష్టదైవమును చిరునగునగుచును చి
 త్రదృఢంబున పురమునువెడలి పరమునుజేరి సరి గరి గరి గరి
 హంసోహంబనుచు ||నాద|| కంటిపాపను కట్టివేసి కర్మముల జంట
 పాయక కట్టికోసి కంటిపాపను కిలనుగపెంచి మంటిదొమ్మును
 మిణుగుగదిద్ది గుంటనక్కను కూయక కట్టి ఘంటానాదము ఘ
 ణ ఘణ వూదుచు ||నా|| పట్టువిడువక పట్టుకట్టి పక్వము తోడను
 పిట్టను బట్టి బిగియకట్టి పట్టువిడువక వరమహంసను తిత్తికట్టక
 తయ్యనిఫలములు చెట్టుపై గను చేరినరీంచుచు దిట్టముగా యిల
 దింధింయనగా ||నా|| ధరను ఘటికాద్రియందునిలించియన్న మహా
 త్ముడయిన హరినిఘడిని చలచి ధరలో ధగధగ మెరయుచు
 ముక్తిని సురలుమెచ్చ యీ నరలోకంబున చెఱుకుపాలు చెల్
 చెల్ పునగను నరసింహదాసుని చేరిభజించి ||నా||

మాయామాళవి రాగము - ఏకతాళము.

హరిటం హరిటం అనరా ఆదిబ్రహ్మమేగనరా హరిటం
 హరిటం ఆవిఘ్నమస్తుశివాయ గురుటం హరిహరియనరా అం
 తర్మయమున గనరా ||హ|| అయిదక్షరములుయనరా అంతర్మయ
 మున ఆచ్ఛితే బ్రహ్మము ఆద్యంతమైజ్యోతిరూపమై రూపశుండు
 న సూక్ష్మమువెలుగై నాదుబిలదులై ఒకతై రెండై మూడై నా
 లుగై అయిదై ఆరై ఆరింటిలో ఆడుచుపాడుచు అత్కరూపును
 అందము గనుగొని ||హరి|| శంఖచక్రములు గనరా అష్టాంగ

కాలక్షాపతత్వములు.

యోగములు విడరా శంఖచక్రమున శాస్త్రములారై ఆరింటిలో ఆకాశంబై అష్టభుజంబులు సృష్టికర్తయై తిరిలోకమందు దేవతలైదై ఐదులైదు లిరువైయైదింటిలో ఆకార వృకారములు రెంటిని విడిచి మకారమందున యెక్కిచూచుకొని ఓంకారంబును ఒకటిగ నిలిచి హరి॥ అకారబంధము వినరా ఓంకారము బీజముగనరా ఆకారోంకారముల రెంటిని విడిచి అయిదక్షరములు హరినారాయణ యని అంగములోపల లింగము గను గొనిలింగమందున నిలిచియుండినగురునిత్యముసత్యమువిజమనిన మ్మి సద్గుణంబుల సత్యవంతుడై సర్వమందున చిన్మయరూపమై చిన్మయ రూపముజేరి శివాయని హరి॥ దండి గురువులనుగనతా సామాన్యము కఠినంబిదిరా దండిగ గురుడే యితండు తేజమని కుండలి వాకిలి కోటదాటిహరి ఆరుదశంబులు అష్టాక్షరియై అక్షరమందున ఆఖండ రూపమై రూపనామములు రెండును విడిచి సుందరనాధుని సూక్ష్మముగనుగొని సూక్ష్మమందున చూపును నిలిపి కంటిబొమ్మను కలసిజూచుకొని గురువేమన్నను మదిని నిలుపుకొని నరసింహదాసుని నమ్మినిలిచినీవే ॥హరి॥

నాదనామక్రియరాగము - ఏకతాళము.

కుక్కనుబట్టగవలెరా జీవా కుక్కనుబట్టగ వలెరా , కుక్కనుబట్టె పక్కమున్నది ముక్కులుగట్టర ఓరన్నా కొక్కర కోయని కోడికూసెను ఆక్కరపడితా వీరన్నా ॥కుక్క॥ కొండముచ్చువలె కొంతనేపుతా నిండియుండును ఓరన్నా నిండియున్నదని యెడబాసియుండిన కొండలెక్కిదిగునోరన్నా ॥కు॥ పట్టు విడిచిన పెద్దలకెల్లను పట్టుసాధన వోరన్నా గట్టిగనమ్ముచు ఘటమున పొర్లుచు పొట్టపేగులో వోరన్నా ॥కు॥ అంతర్మధ్యాకాశమందున పంతములాడు వోరన్నా ఇంతకు చూడ శక్యము

కాలక్షానతత్త్వములు.

యెంతమాత్రమిది కాదన్ను ||కుక్క|| తిరుపతి వరగిరి తేజరూపు
ని తరిమిపట్టరా ఓరన్నా ధరలో నరసింహదాసుని శరణని గురు
ని యెరుగరా ఓరన్నా ||కుక్క||

ధన్యాసిరాగము - చాపుఅశము.

కామముమరచే నీమమున్నది రామరామయను ఓమనసా
ప్రేమతో సద్గురు వేనసు చిన్మయనామము నమ్మవే వోమనసా
|కా|| నీవు నేను అను బహువచనార్థముల తావుతెలియవే ఓమన
సా దేవుడైన పరమాత్ముడే నిరంజన దేవునెరుగవే ఓమనసా
|కా|| ధన ధాన్యంబుల దలచగ నేటికి ఘనముగాదె చీ విడుమ
నసా మానక ఆత్మధ్యానమై మనకు మార్తెయున్నది ఓమనసా
||కా|| గురునిగూడినదా నాడులదిరుగుచు స్మరణ జేయవె ఓ మ
నసా |కా|| తలచుగ నీవును తన్మయమందుచు వెఱువకనిలువ
వె ఓమనసా ||కా|| ధరణిలో చిత్తూరు పురమున కరిగి వరదుని
గోరవె ఓ మనసా ||కా||

ముఖారి రాగము - ఏకతాళము.

జీవమా మాయాజీవమా జీవమా మాయాజీవమా ||
జీవమా నీకెంతదెలిపిన త్రోవతెలిసి నడువవేమి కావరము అ
ణచి సద్గురు భావమందు నిలువవేమి ||జీవ|| అశలనే అహము
విడిచి యాశతో శ్రీరామభజన నాసికాగ్రమునజేరి దాశరథి య
నవె హీన ||జీ|| నీతమార్గములను వెదకి నీయవస్థలన్ని విడిచి
వ్రాత ఫలము తెలిసికొని వాక్కుమూసి ధ్యానమాడవే ||జీవ||
ధరణిపై శ్రీ నరహరి మాపురేపు యొక్కటిగ నాడుబిందు కళ
లయందు నాట్యము దొక్కంగరాద ||జీవ|| తిరుపతి మాంపాహి
వేంకట గురుని గోప్యముగ ధరణిలో నరసింహదాసుని పరమ
చిత్త దృఢముజేసి ||జీవమా||

కాంక్షానతత్వములు.

నాదనామక్రియరాగము-చాపుతాళము.

మాయను నరికినవాడు గురురాయునితో జతగూడు పా
యబుచు విషయము రోయుచు సతతము యేయెడచూచిన యేక
ము దానై కుండలినటుబేదించి అఖండముగను భావించి అండ
పిండ బ్రహ్మాండమున తట నిండిపండియా నిర్వికల్పమున ||మా
మాడూ వాకిళ్ళుమూసి అమూలకవాటము దీసి ఇడాపింగళ జో
డు జోడుకొని మూడుగడచి అమూలలముతానై మాయా ఆధా
రమున లేచించి మణి పూరకము కుంభించి కోరిన కోరికల ని
వారణ జేసెను నారాయణ గురు పారాయణచే మాయనువటికిన
వాడు ||మాయ||

నాదనామక్రియరాగము-ఏకతాళము.

ఆనందమయుడుగావలెను పూనితానుతానై యున్న తావు
గనవలెను ||ఆనం|| కామము కడకొత్తవలెను అష్టసామజముల
మనము సయింప వలెను. ||ఆనం|| ప్రేమసర్గురు జేరవలెను దుష్ట
తామసపు దుర్గుణములు తొలగింపవలెను ||ఆ|| సత్యమే మది ని
ల్పవలెను అసత్య దేహముమీద ఆకవిడువ వలెను భక్తిమది
లో నిల్పవలెను జీవన్ముక్తి మార్గము తాముందెరుగ వలెను ||ఆ
నం|| అక్షరాత్మకుడు కావలెను మూడక్షర-బుల భావమదితెలియ
వలెను దీక్షాధికారి కావలెను మోక్షకాంక్షచే తను సర్గురు జేరవ
లెను ||ఆ|| విద్రాకడ తెలియవలెను దాని భద్రపరచుక యోగ
సిద్ర బొందవలెను చిద్రూపమిపుడె కనవలెను భేదరీముద్ర కీలెరి
గి సర్గతి బొందవలెను ||ఆనం|| వేషభాషలు మానవలెను తన్ను
దూషించినవారిని భూషింపవలెను కాషాయధరుడు కావలెను నాద
షోషము వీనుయందు షోషింపవలెను ||ఆ|| చూపు మనసొక
టి చేయవలెను సర్వవ్యాపకుండై చిన్మయాత్మగన

కాళిజ్ఞానతత్త్వములు.

వలెను మేడమీదికి జేరవలెను ఆట జోడుతాయక హంస
జూడగవలెను ॥అనం॥

సావేరిరాగము - ఆటతాళము,

అన్నమెబ్రహ్మమేరా జీవునకాధారంబనరా అన్న బ్ర
హ్మము అదిస్వరాట్టు యెన్నరాని పరమేకముతానై ॥అ॥ అది
యనాదిరా అన్నము ఆపోజ్యోతిరా ఆదిబిందువై అమనస్కం
బై ఆదిమధ్యంతమున అంతరాత్మయై ॥అ॥ మూడుగుణంబులు
రా అన్నము మోదమ్ముతో గనరా మూడుమూలమై ముక్తిపదం
బై మూటినిర్మలమూలముతానై ॥అన్న॥ చతుర్వర్ణము అన్న
ము శ్వేత దీపమురా కాంతారూపమై శివమై చతుర్వక్తృత్వై చ
తురాక్షరియై ॥అన్న॥ నాదము వినబడురా నారాయణ గురుడు
రా ఆదిమూర్తియై అఖిలాండంబై ఆధారంబున అక్షరరూపము ॥అ

నాదనామక్రియరాగము - ఏకతాళము,

అంతా చిన్మయం అఖండమధ్యయం ఆనందో బ్రహ్మో
నందం వింతగాను అనుభవమంతయు దెలిసిన అంతరాత్మను
చింతనేయవె ॥అ॥ స్థూలసూక్ష్మములు తానై సుకరంబై సునే
వ్యంబై ఫాలభాగమున బహుగోప్యంబై పావనమై ప్రత్యక్ష కరం
బై మూలబ్రహ్మమై ముక్తిపదంబై మూటిమూటిమూడావల తా
నై కార్యకారణంబై కాలాతీతమైన కళకుమించి చిత్కళలు వె
లుంగుచు ॥అం॥ పంచబ్రహ్మమై పంచాక్షరమై ప్రణవంబై పం
చ పంచ యిరువది అయిదులుతానై పంచవాక్యములు అంగ
శూన్యములు ఆంబితముగ అభిమానముతానయి ॥అం॥ రక్త స్వే
త నిరాకారంబై రమ్యంబయి ధూమకృతియై ముక్తికమలమున
ఘూర్తి త్రయముగ ముదమునజూవెడి ముగ్గురిలోశక్తిహితమై

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

శివమయి పరమశాంతంబై పద్మావంబై వ్యక్తంబై వేదాంతసారమై
వెలుగులోపల వెలుగుచున్నది || ఆ || ఏటికి యూరక బ్రహ్మ
చెందెదరు యెరుగరు తనలో నుండగను నాటకధారుడు నారాయ
ణుడై కోటిసూర్యకాంతులతో వెలుగుచు ఆంశాచిన్మయం

ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

మోసపోకామాదానలునమ్మక మొదటనే కోసివేయవలెరా
దేశములో పరదేకుడుండేవాసి తెలియవలెరా శేషశాయి పాదా
రవిందములు సేవింపవలెరా మాసినముత్యము వలెనే మురి
యుచుండవలెరా భక్తితోడ తనభావముల్ భక్తులకావలెరా
శక్తిమాయలకు చిక్కకధృఢచిత్తుడగావలెరా || మో || పిండాం
డంబును బ్రహ్మాండంబును పెనగిచూడవలెరా ఉండెడితారకమం
దలమందున తానునికిసేయవలెరా నిండి యేకమైయుండిన బస
మదిసీరు సేయవలెరా పండువెన్నెలై ప్రబలేటి తేజముల బయ
ట చూడవలెరా || మో || గాదాంధంబున రేయుంబగులును కలసి
చూడవలెరా వాడేవాడై యుండిన ఘన శ్రీనివాసు నెరుగవలెరా
నుద్యుక్తుండై విషయేంద్రియంబుల పూరకుండవలెరా నిద్రాహా
రము విడిచి భేదరిముద్ర తెలియవలెరా || మో || నిద్రలో ఘన
భద్రమైనముద్ర తెలియవలెరా చిద్రూపంబున గలిగేజీవుని చిత్తు
తెలియవలెరా ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసంబులు విడిచే వుపము తెలియ
వలెరా బుస్సునవినరే యసురగాలిలో భేరిపినగవలెరా || మో ||

ఆనందబైరవిరాగము - ఆదితాళము.

యోగమిదిరా యానంద భోగమిదిరా యోగమిదిరా
యానందభోగమిదిరా చూపుచూచితె సుఖముపుట్టును చూపు

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

చూడర సుప్రసన్నుడ చూపుచూడక గూడకామరీ లోపలదీపము
 గనరా ||యో|| బయలు జూడర భావమునను బయలు బ్రహ్మము
 బాయవద్దుర బయలు బయలు యేకమయితే పరమపురుషుడు తానే
 రా ||యో|| ధీరుడగు చిటికాని పురము దేవదేవుని రూపమిదేరా||
 కోరి వెలసిన జనులకెల్లా యిహపర సుఖంబు గలదురా |యో||

నామనామక్రియరాగము - చావుతాళము.

నత్తుచిదానందయోగి చిత్తంతా భద్రా చిన్మయయోగి ||స||
 చిత్తమనే పట్టమందు చిన్మయుడనే రాజు రాజ్యమువేయగాను
 బుద్ధియనే సుప్రతితోను యెట్టిపురుషార్థమును తలపోయవలెను ||స
 భూతిని పూసితేనేమి యిట్లు పూర్వపుండ్రముబెట్టిన పురుషార్థ
 మేమి మూడుగుణంబులకామి యిట్లు మూర్ఖుడవైతేమి మునిసి
 ద్దుడొనా ||స|| ఒడలు నీళ్ళదడుపనేమి యిట్లు ఒడలు నీళ్ళదడిపి
 పూపిరి బిగబట్టనేమి ఒడలు ధరించితే నేమి యిట్లు జడలు ధ
 రించితే జన్మపాపనమా ||స|| భూమిలోపల నొక్కచెట్టు అది పు
 ట్టినప్పటినుండి భోగాలపట్టు కామక్రోధంబునబుట్టు అది కాంక్షిం
 ప భవరోగములకాటపట్టు ||స|| తొమ్మిది తూలులబాన ఆదికల్క
 పంబుల కెల్లకాపైనగూనా నమ్మాదురా గురునాన అది నా
 శంబు జెందును నానావిధానా ||స|| సతిపతులిద్దరుగూడి ప్రేమతో
 రతిసేయ శుక్లశోణితములుగూడి సుతుడాయొ గర్భమువీడి దీన
 సుఖములేదురా దానివిడిచిపెట్టరా ||స|| తొమ్మిది వాకిళ్ళుమా
 సి దొంగలుండే చోచెల్ల శోధించి తుమ్మెదనాదము వినుచు
 తుర్యమైన సమాధిలో నిల్వవలెరా ||స|| ఆరుగురుని పట్టవలెరా
 పదియారుగురుని పట్టిబంధించ వలెరా వేరొక్కటని తెలియ

కాలజ్ఞానతత్త్వములు,

వలెరా తాను నెలవైనయాచోట తానిల్వవలెరా ||స|| తల్లిదండ్రు లెందరున్న యిట్లుతమ్ములు బావలు తగచుట్టుకొన్న యెల్ల బంధువు లెందరున్న తాను తల్లి పొయ్యేవేళ తనకెవ్వరిన్న ||స||

ముఖారిరాగము - చాపుతాళము.

ఎన్నిజన్మములెత్తి ఎన్నితపములు చేసి ఈజన్మమెత్తితిని మనసా ఎన్నివిధములనైన నీరూపమున గురుని యెడబాయకుండవే మనసా చదువులన్ని చదివి సన్యాసిమార్గమున సంచరించగ నేల మనసా చదువులో తత్వసారంబు తీసుకొని సందేహములు మానుమనసా ||ఎన్ని|| ఆక్షరంబులు నాల్గుకుక్షిలో నుంచుకొని ఆక్షరంబెరుగజేమనసా ఆక్షరంబుల గురుని క్షేత్రమున జేరి సాక్షివై యుండవే మనసా ||ఎన్ని|| ఒనరుగా భ్రూమధ్య వాసిగా జేరుకొని వాదములమానవె మనసా ||ఎన్ని|| కలకాలమాత్మభేదరి ముద్ర కీలును దెలిసియుండఁజునసా కీలుచదువులలోను కాఖాలు గుణియింప కరకంఠుని జూచిమనసా ||ఎన్ని|| తల్లి గర్భమునందు తొల్లిచదివిన చదువు మరల చదువ వలెనీవుమనసా తల్లిదండ్రు పడబోక తత్వాలు గుణించి తత్వంబు తెలియవే మనసా ||ఎ|| ఎనిమిదిజగములను యెగతొలి వేగమున వేదములు బాడవేమనసా ఏమరక నెప్పుడు యరలవలు గుణించి యెఱియేనుగు నెక్కువనసా ||ఎ|| కొండలేడునుదాటి కుండలీ యగ్రమున అండబాయకనుండఁజునసా కొండలారాయడు కోర్కె లిచ్చెనంటెవుండి శ్రీగురు జేరమనసా ||ఎ||

పున్నాగవరాళిరాగము - చాపుతాళము,

బయలే భావననేయరా బ్రహ్మానంద బయలే బాయక వుండరా బయలే భావననేయ బ్రహ్మానందబాయె టయభక్తి

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

సద్గురుని పాదములేనమ్మి ||బ|| తెంటినిబిగబట్టరా బిగియబట్టి
మింటమనసుబెట్టరా జంటరేకులపథ్యసారముగనుసట్టి ఘంటనాద
ము చెవి నంటికోరిక యేలరా ||బ|| గుండుమీదికి జేరరా మీదికి
జేరి చండభానుని మీరర నిండపున్నవనాడు ఁడివెన్నెలబై
ట అండభాయక సచ్చిదానందమును జెందరా |బ|| పహజానం
దము చెందరా ఆనందమొంది సరసిజాక్షుని బొందరా మహి
మతో యే ప్రొద్దుమా చినగోపాల విహితముతోడుత వెలయు
తారకయోగిరా |బయ||

ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

గురువుపదేశం బాయెగదా ఇకపురాకృతంబులులేవు గ
దా పరముయని వరామా లొసగుచు శ్రీరాముడు తనకరము
నుంచెను ||గు|| పరాకువలదని చరాచలమునొక సరిగా గగుమని
స్థిరము జేసెను ||గు|| అరటివంటి ఆరాటపడచియు విరాట్టు
దెల్పే స్వరాట్టుడగుమన ||గు|| ధరను గుత్తి కొండ పురాన వెలసి
నరులబ్రోచెడు మురారి యగుశ్రీ ||గురు||

మాయామాళవిరాగము - చాపుతాళము.

ఇదిగోర గురుకీలకం జీవవివరా ఆల్లదిగోర యోగసాధ
నము ||ఇ|| ఇదిగోర శ్రీగురు పడద్వంద్యములు నీహృదయము
లోపల వదలక దలచితె ||ఇ|| కొండమీద పెద్దగుండన్నదిరా
గుండులోనసన్న గండియున్నదిరా ఆగడిలో నొకపండు పండి
యున్నదిరా ఆపండు అనుభవించితె ప్రజ్ఞానబ్రహ్మమరా ||ఇ||
ధాత్రిలోన నొక్కగ్రామమున్నదిర గాత్రమునకు చిన్మయ నేత్ర
మున్నదిరా నేత్రమందున గురుని సూత్రము దెలిసి పాత్రమె
రిగితేను బ్రహ్మస్మియవుర ఈ చూపులోను నీలరూపమున్నదిర
రూపములో నొకదీపమున్నదిర దీపములోనున్న తేజస్సుగలిగితే

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

పాపములని శత్రుమనీశువుర || ఇ || అయిదైదుల యిరవై అయిదయి యున్నదిర ఐదింటిమీదను అత్యయున్నదిర ఆఅత్య ను సోధించి ఆపృతిముసేవించి అనుభవమెరిగితె అయమాత్య బ్రహ్మముర || ఇ || గురువాక్యములునాల్గు గురుతెరుగ వలెరా గు రుతెరిగినంతనే పరముతానౌరా పరశురాముని నగసింహయోగికి పరము బట్టబయలై యున్నదిర || ఇ ||

బేగడరాగము - త్రిపుటతాళము.

నిండుపున్నమనాడు పండువెన్నెలబైట నిండియున్నది యేమిర సద్గురుదేవా రెండు మూసియునే భూసుండలమునజూడ దండిబాటయునుండర సద్గురుదేవా || ని || కొండతుమ్మెదలైదు రొదల చేయుచున్నవి నమలవలననుండి సద్గురుదేవా || ని || చూ పులో శివపురచూపుచూచినయపుడే దీపకాంతులు యేమిర సద్ గురుదేవా || నిండు ||

కల్యాణీరాగము - త్రిపుటతాళము.

పొందుగును సమాధిలో బయలంది గుణమునుజెందర ముందుగా గురుబోధచే ఆనందమున చెలువొందర || పొం || రెండు త్రోవలు మూసి వాయువు రేచకంబొనరింపర కుండలిని భేదిం చినంతట కుంభకంబొనరింపరా || పొం || మూటికవ్వల త్రికూట మ ధ్యను సూటిబెట్టుక జూడర సూటిగానిచ్చొటనీవు పగటిచుక్కను గాలచర || పొం || ఆరుచక్రములరసి సూక్ష్మద్వారమార్గము చేరర , చేరునగు పదియారొండును తగ పూరకంబొనరింపరా || పొం || మేలి మిగ శివపుర విహారుని మూలమిదియని తెలియర నీలతోయద మధ్యమందున నిజమునీవై వెలయరా || పొండు ||

కల్యాణీరాగము - త్రిపుటతాళము.

చేరెడు నీళ్ళకు భూమెల్ల దడిసెను తెలుసుకోరె యిరువుగ

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

జనులకు యినుపమంతుపమాయె తెలుసుకోరె చింతమానుమీద
 చేమఁతి పువ్వుపూనె తెలుసుకోరె దానిచెంతనున్నకోతి పులి
 పిల్లనీనెను తెలుసుకోరె ||చే|| మూడుమూలల పెట్టె మూసతీసే
 నేర్పు తెలుసుకోరె ఆమూత దీసితె పెద్దభూతము కనపడును
 తెలుసుకోరె ||చే|| అంబుల పొదిలోను కొమ్ముచేనుగుబుట్టె తె
 లుసుకోరె ఆకొమ్ముచేనుగుమీద కురుచబాలుడుపుట్టె తెలుసు
 కోరె ||చే|| అమ్మమ్మయొకకప్ప అయదు పామలు మ్రింగె
 తెలుసుకోరె దాని ఒడినిండ నిక్కులు వసంతమాడెను తెలుసు
 కోరె ||చే|| గుడిమీద నొకకుక్క కూతలు బెట్టెను తెలుసుకో
 రె దానిమెడనుండె ఘంటలు మ్రోతలు మోసెను తెలుసుకోరె
 ||చే|| తెలియనివారికి యేడాది గడవిస్తె తెలుసుకోరె దీనిలన్వ
 యఁబు దూరీ అదికేళవులెరుగు తెలుసుకోరె ||చే||

శుద్ధమావతిరాగము - చావుతాళము.

ఉన్నాడమ్మా చిన్మయ ప్రభువు వున్నాడమ్మా వున్నాడు
 నిజముగ నుపము తెలిసిజూడ కన్నచోటనే ముక్తికాంతతొ వెలు
 గుచు ఎనుబదినాలుగు లక్షల జీవరాసులయందు నాటకధారడై
 నటన సల్పెడు ప్రభువు శుద్ధసింహాసన మధ్య నక్షరత్వము ద్ర
 ద్విదళ పద్మము మధ్య దివ్యమైవెలుగుచు ||ఉ|| చూపురూపు
 నంటి చూటచూడగనింత చూపు చూచెడిచోట చోద్యమై వె
 లగుచు ||ఉ|| ఆరేచక్రములపై ఆగ్నేయపండున్న మేరుశిఖర
 మునందు తాండవక్రిష్ణుడు ||ఉ|| మూడుమూర్తులకాది మూల
 మైన వీరాస్వామిచే యుపదేశమందినవారికి ||ఉ||

కళ్యాణిరాగము - చావుతాళము.

మొదలుమీదుగ తలలు క్రిందగ మొలచియున్నది

కాలక్షానతత్వములు.

కృతము మోదమలరగ మింటిమీదను మదగజము విహారిం
 చెరి చిదిమిపట్టిన బంటుకై వడిచీమయేనుగు మ్రింగెరా సద
 యుడా మళలూరి వీరరాఘవ సార్యభౌమ దయానిధే || మొ || చిం
 తబుట్టిన రాతిమీదను చింతమానోక టాయెరా అంతలోనె
 దాసిలోను చేపంతి పూవులు పూసెరా పంతమాడుచు కప్ప
 యొక్కటి పాములైదిటి మ్రింగెరా వింతగాను నిజము మళలూ
 రి వీరరాఘవ దయానిధే || మొ || విఱివీగుచు కేకపేయుచు యీ
 గ మంచము మ్రింగెరా గొత్తె యొక్కటి యైదు పులులను గొ
 ట్టి నెత్తురు త్రాగెరా చిఱిచెట్టున జాజిపూవులు శ్రీకరంబుగ పూ
 సెరా మఱిపై కడళీఫలంబులు మళలూరి రాఘదయానిధే || మొ ||
 కొంచెమో నొకగృహములోపల కోటిసింహము లుండెరా అంచి
 తముగా నన్నిటిని యొకసామజము వధియించెరా పంచవన్నె
 చియకలై దొక పర్వతమును భక్షించెర మంచితత్వజ్ఞాన మిది మ
 శలూరి రాఘదయానిధే || మొ || ఒంటిపాటున రెండుకోతులు జంట
 పిల్లలు నీనెరా కంటినని యొక కుక్కకడుపున కామధేనువు పుట్టె
 రా వింటినని యొకకుకరినవ్వుచు వీధిపరువులు బారెర జంటనీతెలి
 య గ మగుళూరి సార్యభౌమదయానిధే || మొ || మానసంబునమను
 జుడొక్కడు మానునమలుచుండెర కానికాసిష్ఠునుచు దోమయకన
 కగిరిపదలించెర పేనుయొకయోజనముపుట్టెడు గరికవీవున మోసె
 ర దీనజనమందార మళళూరిధివ్యరాఘదయానిధే || మొ || కన్ను గా
 నక చేపయొకటి కార్ముకంబున నడిచెర మిన్నునేలనియనక పసరి
 మ్రింగిగంతు వేసెర చిన్నబాలుడు సర్పనాచ్యుడు దీర్చియాకొని
 పోసెరా అన్నరో యవ్నమూర్తి మళలూరి దివ్యరాఘదయానిధే ||
 మొ || పువ్వుమీద మళునుభావుడు విజయకవి ముమరేంద్రుండు

కాలక్షానతత్వములు,

వరుసతోదీని తెలిసినవారె యష్టావధానులు నిరుపమాంబుధి చంద్రకళలారి వీరరాఘవ దయానిదే॥ మొదలుమీదుగ॥

ముఖారిరాగము - చాళితాళము.

ఊధుచు కొలిమితిత్తుల సమరసము తెలియవలెరా వాచ బేదములణచి యాత్మలో శోధింపగవలెరా ఒకటి మొదలు పృక్షి ము లెక్కకు మిక్కిలు కొమ్మలురా ఎక్కిచూచితె యెంతో హి డుగా కాశకుంటినదిరా చొక్కమైనపండొక్క కొమ్మను చేరి కి చిక్కదురా ఒప్పుగ తెలిసినవారికి పడుయొద్దనే యున్నది రా ॥ఊ॥ రెండుత్రోవలు కూడిన చోటు రేవు యొక్కపేరా పెండిరేకుల పద్మములోపల అఖండతేజమురా పుండజూచుకొ ని వునికి తెలుసుకొని యెక్కుబెట్టవలెరా పండువెన్నెలనగా యేడు కొండలకేగునుర ॥ఊదు॥ మాడుయొకటిగా జేసేటందు కు మూలంబిదిగోర కూడకటను అందు యెరుకనె తాదొకటు న్నదిరా మూడురేవులు కూడినచోట ముదితయున్నదిర వేషక తొ సతిపతి రమియించె మేదొకటున్నదిరా ॥ఊ॥ నాలుగుపదము ల నాణ్యము తెలిసే నమ్మికయున్నదిరా నాలుగారు తలలో యి రువైనాలుగు యొకపేర మూలంబిదిగొ సాంఖ్యతారకా మన స్క భావముర వాలాయము శోధించి చూడక పశము గాదు గ దరా ॥ఊ॥ పంచభూతములు పంచవికారము పదిలపరచవలెరా మించిన దురితము లార్జియి మొదటికి త్రుంచివేయవలెర పంచాక్షర ములు భావములోపల పతియింపగవలెరా పొంచి సుహమ్మదుసేన్ గురుని పాదము గనవలెరా ॥ఊదుచు॥

వాదనామక్రియారాగము - ఆటతాళము.

కారణగురువెదుక తిరుగ జన్మములేదు గురు కరుణబడయే

[12]

కాళాక్షానతత్త్వములు.

చిలుకా గురుకరుణ బడసితేయది మహామధురమై రమ్యమై
 యుండునే చిలుకా మనసాటివారెల్ల మనలచూడగలేక మట్టిపా
 లైనారె చిలుకా మనము ఆటలుమాని మనము సద్గురు వెదకి ప
 గమాత్మ తెలియవే చిలుకా ||కా|| కాలయముడు మనకు పొ
 రుగింటివాడనుచు కలకాలము దెలియు చిలుకా కలకాలము దెలి
 సిన కళల నంటిగురుని కంటినడుమను జూడు చిలుకా ||కా|| పాల
 లోచనుడందు లీనుడైయున్నాడు నిజమని నమ్మవే చిలుకా మా
 అకోనలోని మహామూయియున్నది అదితెలియవేసీవు చిలుకా
 ||కా|| రెండునొక్కటిచేసి రేచించి హంసను దండిగా గురిగనవే
 చిలుకా దండిగా సద్గురుడు కుండలిపైనున్నాడు పండువెన్నెల న
 డును చిలుకా ఆలుబిడ్డల విడిచి యాకాశతీతుని యచ్చోట చూడ
 వే చిలుకా ||కా|| వదలకను గురునేవ పదిలముగ జేసితే అది
 నీకు తెలియునే చిలుకా అదినీకు తెలిసితే మదియాత్మ గురుని
 ఆది పురుషుని గలయు మనసా గర్వపడకను సీవు నిర్మాణ పు
 రమందున సర్వేశ్వరునిచూడు చిలుకా మనరామబ్రహ్మము గురు
 డు రమ్యమైయున్నాడు అతని తెలియవే రామచిలుకా |కార|

సావేరిరాగము - ఏకతాళము.

భాంచేతు నేనెంతో చెప్పిన చంచలముడుగవు చీ తూ మ
 నసా మంచిగురుని నేవించిదావుయిక సందుతెలిసి భజియించవె
 దుత్తెరి మనసా ||భా|| పొంచిపొంచి హుమంచి గురుని గృహము
 పంచచేరవేభడవా దుత్తెరిభాంచే||భాం|| దొమ్మలాటంటనుతెలియ
 క తంటలు జేసేతుంటవు దుత్తెరిమనసా ||భా|| పట్టుగ సున్నపు
 గుంట రాఘవులపట్టువిడువకవే చీచీలుచ్చా |భాంచేతు||

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

యమునాకర్యాణి - రాగము - ఆదితాళము

ఊరికిపోవలెరా పరబయలూరికి పోవలెరా ఊరికిపోవ
 లెరా దారితెలుసుకొని మేరుశిఖరమున వెలిగేటితావుకు ॥ఊ॥
 యేడుకొండలెక్కి నడుమన మూడుయేర్లుధాటి , వేడుకకనుగొని
 గూడిన నడులను కూరిమితో నార్గురునివిడిచి ॥ఊ॥ సన్నదిడ్డిదూరి
 పున్నమవెన్నెలబయలులలో, కన్నవారినికనుగొని పోవలెత్తిన్నగ
 సన్నపుదారి తెలుసుకొని॥ఊ॥ కంటి లోవెదకినను కానకమింటిలో
 వెదకినను, కంటికిమింటికి రెండికినడుమనుయొంటిగ చీకటి యిం
 టిలోకనుగొవి॥ఊ॥ జోడుపాములుండు చూడగపరుగులెత్తియా
 డు, కోడెగాడు మణిమంత్రముగ్రోలుచునాడుచు కన్నులజాడలు
 కనుగొవి॥ఊ॥ పంచకోశములను తనలో నెందిచూడగాను , సం
 చితమిది శ్రీవేంకటగురుకృప తెలుసుకపోరా హంసనుగూడి॥

పున్నాగవరాళి రాగము - చాపుతాళము

ఎక్కడాతిరిగినలేదురా జీవన్ముక్తి తనలో తన్మయమంది
 చూడరా యొక్కడతిరిగిన లేదుతనలోతాను మనసుచెదరక ,
 దిఃకరించిచూపులోపల మక్కువతో మనసునిలువక ॥ఎ॥ ఆరు
 మూడు యేడు తొమ్మిది యెనిమిది పండ్రెండునాలుగుకమలముల
 మధ్యనుండు గురుసికంటిబొమ్మను కలసికూడుక ॥ఎ॥ పదియు
 యిరువదియైదు ముప్పైయారు తత్వజ్ఞానసంకమలముల మధ్యను
 గురుతుజేర్చి కంటిబొమ్మను కలసి జూడ ॥ఎ॥ పూరివాకిట కూత
 లాయె వినగ వినగ వింతలాయె దాసుడేని వాసుడాయె బాలకృష్ణు
 లీలలాయె ॥ఎక్కడా॥

కా ల జ్ఞా న త త్త్వ ము లు.

తోడిరాగము - ఆదితాళము.

కొలువై యున్నాడే సద్గురుమూర్తి కొలువై యున్నాడే
 కొలువై యున్నాడు కోటిసూర్యులకాంతి మేఘై న భ్రూమధ్య మే
 డలోపలతాగు ॥కొ॥ లలశరో వినవే సద్గురుమూర్తి అంగన వి
 నవే ముల్లోకములకాది ముక్తికారణపుతడు పల్లవపాణిరో యుల్ల
 ములోనిపుడు ॥కొ॥ ఉన్నతముగ చిత్కళలతో చెన్నుమీరగను
 మన్ననతో గురు మార్గము దెలిసితె సన్నుతాంగినీలో స్వామిసద్గు
 రు మూర్తి ॥కొ॥ మట్టుమీరగాను కుండలియనె పెట్టియలోన
 గట్టుమీదనెపుడు ఘనతేజలింగమై కాంతి ప్రకాశించు కలిచే చి
 త్కళలతో ॥కొ॥ యెరుకలోపలను మరుపులేని యెరుక తాన
 గును యెరుకె పరమశివుడని యెరిగిన శివయోగి రుద్రభావము
 లోనె బాయక సద్గురుడు cకొ॥

కాఫిరాగము - ఆటతాళము

స్రోహం స్రోహం హంస్రోహం స్రోహం స్రోహమనరా సత
 తం హంస్రోహమనరాసతతం॥ భూషణ మేలరా భూషణులకును
 నీమదిలోనె రోష రోషవడకురాసతతం ॥స్రో॥ మానక షడ్వర్గము
 లను ఖండించి మాయలో మాయలో మాయగనరాసతతం ॥స్రో॥
 పొందుగ భ్రూమధ్య మందిరమందుననాదిలోతుగదరా దానిలోతు
 గనరా సతతం ॥స్రో॥ కలగనిమేల్కొనిలో నిదానించి వెలుగులో
 వెలుగు వెలుగుగనరా సతతం ॥స్రో॥ అంబరపీఠినియాడుచు పా
 డుచుచూచుచునిరాలంబముక్తికాంతనుముక్తినిగనరాసతతం ॥స్రో॥
 అరయగ శ్రీతరిగొండ వరహాఠి శంకరా జాబ్దుడే యాచార్కుల
 గనరా సతతం ॥స్రోహం॥

కాలజ్ఞానతత్వములు.

మాయామాళవిరాగము - ఏకతాళము.

శివుడంటెనేమి కేశవుడంటెనేమి శివకేశవుల చిత్తస్థిర
 బేదమేమి శి రతిరాజు భ్రమలచే రట్టయ్యెదేమి మతిమంతులై
 తె యీ మతబేదమేమి శి మంచువంటిది ధేహమని యెంచలే
 రు మించుబోణులగూడి విఱివీగేరు శి మంచిది కానిది మది
 నెంచలేరు పంచేంద్రియములబడి పొరలేరు శి ఆమహా దేవుడే
 అచ్యుతుడాయె శ్రీ మహావిష్ణువే శివరూపమాయె ఈ సహాసత్యా
 ర్థమిది నిత్యమాయె ధాముడే నరసింహధాముడు తానాయె శి తమ
 శము బోదాయె తాల్మిలేదాయె తమగతిగానకతహతహాలాయెస్వా
 మి శ్రీతరిగొండనరహరియాయె నామాద్రివాసుడే శివశంభుడాయె

అనందబైరవిరాగము - ఆటతాళము.

జ్యోతి వెలుగుచున్నదమ్మా దానిలోతు తెలియరాదె కొ
 మ్మా పాతాళగగన కళాతీతమై సర్వభూతములందు ప్రఖ్యాతిగ
 పరమాత్మ శి జ్యోతి యెవరిచే చిక్కదోయమ్మా దానివిధమిట్టివని
 చెప్పరాకుగదమ్మా శివకేశిలోగూడి సిద్ధేందు భావమైదు నక్రమ
 మున చాల బుధులందున యాత్మ శి జ్యోతి మాయలో మాయచు
 యినదమ్మ దాని మహిమ తెలియగూడదమ్మ మాయకులోగాను
 మాయకు వెలిగాను రేయుబగలు నొక్కరీతిగ పరమాత్మ శి జ్యో
 నానారూపము లయినదమ్మ తిరిగి తాను తానై యున్నదమ్మ
 పూని త్రికూటమున నిత్యానంద జ్ఞానములో నిదానముగ నాత్మ
 శి జ్యోతి కనకమై యున్న దమ్మ తిరిగి కనవచ్చు కనరావొ
 యమ్మ ఫణికోడ గూడి పగలురేయొక రీతి తనువులోపల

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

నీలతామరంబసమునందు ||జ్యోతి|| యెఱుకాలో యెరుకైనవమ్మ
దావి మర్మమెరిగితె సాక్షియైయున్నదమ్మ పరమాణువుగా విశ్వ
పరిపూర్ణముగా నాత్మ గురు చంద్రుడగు శ్రీ తరికొండ నర
హరి రూపమున ||జ్యోతి||

నాదనామక్రియారాగము - చాపుతాళము

బ్రహ్మమేదో దెలుపరయ్యా బ్రాహ్మణులార పరబ్రహ్మ
మేదో తెలుపరయ్యా బ్రాహ్మణులారా బ్రహ్మమేదో దెలుప ర
య్యా బ్రాంతిలేక జీవునకు కర్మమోక్షరహితమైన గతికి పొ
య్యేటందుకు బ్రహ్మ నిర్మలాంతః కరుణలగుచు నిత్యం ఏ
కాక్షరం పర బ్రహ్మం సత్యంబను శృతి మీరెరిగి నందుకు బ్ర
హ్మ|| బ్రాహ్మణ కర్మములను జేసికొనుచు గాయత్రి మంత్రము
చదివి బ్రహ్మసూత్రమును నిష్ఠ బ్రహ్మదివతి బ్రాహ్మణో మమ
దేవతాయను భావమెరిగినందుకు ||బ్రహ్మ|| రేవుమాపు సంఖ్య
వార్చి రేచించి ఓంకారమందు ఆపోజ్యోతి హం సోహం స్వా
హేతి యని మీరెరిగినందుకు ||బ|| యొజ్జ క్రతువులనుచు మీ
రు యాగము యోగములుచేసి బ్రహ్మదేవత్య తిక్తా పవిత్రుర్భవ
తి భావంబెరిగినందుకు ||బ|| ప్రాణోవాన వ్యానోదాన సమా
నములను గూర్చి ప్రణవతానులై వేదాంతం బోసుపాసం య
జ్ఞస్వరంయసి మీ తెరిగినందుకు ||బ|| ప్రౌడెరిగి ప్రౌద్ధురలేచి
ప్రౌద్ధుడెప్పెడి పంచాంగము స్మరణలందు ఓంకారము ప్రజ్ఞా
పతం ధ్యాయే యుని మీరెరిగినందుకు ||బ||

కాలజ్ఞానతత్త్వములు.

ఇందు లేదురా తరిగొండ భ్రమరాంబ వూర్ధ్వకుండలి ప్రణవ
షహాత్మ్యంబు బ్రహ్మణ్య మిదియని వారెరిగినందుకు ।బ్ర॥

నాదనామక్రియరాగము - ఆటతాళము.

జీవానీవునినుగానలేవా నిన్నుభావించి చూచితే బ్రహ్మం
బు గదా ॥జీ॥ పరగమేడిపండులోన తరచుగ పురుగులు తొలిగే
టి పండు తెరచాటు మాంసవుదించు దీనితెరిగెల్ల చక్కగా తెలి
సిన పండు ॥జీ॥ ముసుకొని తొమ్మిదితూట్లు ఈతనువు కారణ
మని తగనమ్మేదెట్లు గనుగొని దీనిలో గుట్టు చాల పనిబూని
వినబోతే బహు సిగ్గుబాట్లు ॥జీ॥ బలురోగముల కిదిబాట దీని
వలపు సొలవులెల్ల వడగండ్లమూట నరయ స్వప్నప్రాయమకట
నీవు తెలిసితే తొలిసేవ నీకిదే బాట ।జీ॥ పరమ దేహముమంటి
పాలు యీ వికట సఁసారము విడిచితే మేలనకల ఛోగము
లింకచాలు శ్రీయకలంక తరిగొండ హరిమమ్మేలు ॥జీవా॥

కాలజ్ఞానతత్త్వములు - సంపూర్ణము.